

Vilniaus universitetas
TARPTAUTINIŲ SANTYKIŲ IR POLITIKOS MOKSLŲ INSTITUTAS

TARPTAUTINIŲ SANTYKIŲ IR DIPLOMATIJOS MAGISTRO PROGRAMA

AGNĖ SABALIAUSKAITĖ

II kurso studentė

**JAPONIJOS "AKTYVUS PRISIDĖJIMAS PRIE TAIKOS" IR
IŠITRAUKIMAS Į PIETŲ KINIJOS JŪROS KONFLIKTĄ**

MAGISTRO DARBAS

Darbo vadovė: Dovilė Jakniūnaitė

Vilnius, 2017

BIBLIOGRAFINIO APRAŠO LAPAS

Sabaliauskaitė A. Japonijos "Aktyvus prisidėjimas prie taikos" ir išitraukimas į Pietų Kinijos jūros konfliktą: Tarptautinių santykių ir diplomatijos specialybės, magistro darbas / VU Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institutas; darbo vadovė D. Jakniūnaitė. – V., 2017. – 49 p.

Reikšminiai žodžiai: Japonija, Pietų Kinijos jūros konfliktas, konstruktyvizmas, tapatybė, diskursas, praktikos, normos, ASEAN, Kinija.

Šiame darbe nagrinėjama pasikeitusi Japonijos tapatybė, kuri yra artikuliuojama „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos pagrindu. Pietų Kinijos jūros konfliktas tampa tapatybės artikuliacijos ir įprasminimo kontekstu bei Kinijos grėsmės naratyvo plėtojimo diskurse dalimi. Japonijos tapatybės artikuliacija ir Japonijos išitraukimas į patį konfliktą yra aiškinamas, remiantis konstruktyvizmo teorija bei pasitelkiant diskurso, normų ir praktikų analizę.

Darbe analizuojama Japonijos tapatybė ir jos pokytis; kokia yra kitų veikėjų svarba šios tapatybės įprasminimu; kaip patikusio tapatybė ir „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija paaiškina Japonijos išitraukimą į Pietų Kinijos jūros konfliktą; kaip šis konfliktas tampa naratyvo apie Kinijos grėsmę dalimi; kokia yra Japonijos pasitelkiamų normų ir praktikų reikšmė ASEAN'o bei Pietų Kinijos jūros konflikto atžvilgiu.

PATVIRTINIMAS APIE ATLIKTO DARBO SAVARANKIŠKUMĄ

Patvirtinu, kad įteikiamas darbas *Japonijos "Aktyvus prisidėjimas prie taikos" ir išitraukimas į Pietų Kinijos jūros konfliktą* yra:

1. Atliktas mano pačios ir nėra pateiktas kitam kursui šiame ar ankstesniuose semestruose;
2. Nebuvo naudotas kitame Institute/Universitete Lietuvoje ir užsienyje;
3. Nenaudoja šaltinių, kurie nėra nurodyti darbe, ir pateikia visą panaudotos literatūros sąrašą.

Agnė Sabaliauskaitė

Turinys

I. Įvadas	5
II. Teorinis pagrindas	10
1. Konstruktyvizmas	10
2. Veikėjo tapatybė	12
3. „Aš ir „kito“ santykis: tik priešybės?.....	14
4. Tapatybės ir normos.....	16
5. Praktikų svarba.....	18
III. Empirinė darbo dalis	20
1. „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija kaip tapatybės pagrindas	20
2. „Aktyvus prisidėjimas prie taikos“ ir Pietų Kinijos jūros konfliktas.....	24
3. Pietų Kinijos jūros konflikto vieta Japonijos diskurse.....	26
4. Tarptautinės teisės kaip praktikos svarba	29
5. Oficialios paramos vystymuisi reartikuliacija	32
6. Japonijos praktikos ASEAN‘o atžvilgiu	33
IV. Išvados	39
Literatūros sąrašas	41
Summary	48
1 Priedas	50

I. Įvadas

2010 m. tralerio incidentas, kai kinų žvejybinis laivas susidūrė su dviem Japonijos pakrančių sargybos laivais netoli Senkaku (pavadinimas japonų kalba), arba Diaoyu (pavadinimas kinų kalba), salų, kurių teritorinę priklausomybę ginčija Kinija, Rytų Kinijos jūroje ir vėliau sekę Kinijos vienašaliai, kai kada net itin agresyvūs veiksmai dėl šių salų, pakeitė Japonijos ir Kinijos santykius. Nuo atsargių bendradarbiavimo apraiškų buvo grįžta prie abipusio nepasitikėjimo, istorinių nuoskaudų priminimo (bent jau iš Kinijos pusės) ir atšiaurios retorikos. Japonijos užsienio ir saugumo politika visuomet pasižymėjo savo reaktyvumu, tačiau būtent nuo 2010 m. incidento ir Kinijos galios augimo fono galima pastebėti sutvirtėjusią Japonijos poziciją Kinijos atžvilgiu, aktyvesnį dalyvavimą tarptautiniuose formatuose siekiant garsiai kalbėti apie Kinijos „netaikų augimą“ ir Japonijos pasirengimą ginti savo teritorinį vientisumą.¹ Pasikeitusi laikysena Kinijos atžvilgiu bei 2012 m. Shinzo Abės sugrįžimas ir tapimas Ministru Pirmininku leidžia kalbėti apie Japonijos tapatybės pasikeitimą, kurį geriausiai apibūdina tapatybės virsmas, išvelgiamas per pacifizmo prizmę.

Pasyviojo pacifizmo idėją, kuria Japonija sekė nuo tapimo demokratija po Antrojo pasaulinio karo iki 2010 m., pakeitė aktyvusis pacifizmas ir suvokimas, jog taiką reikia aktyviai ginti ir reaktyvios užsienio politikos tam nepakanka. Linus Hagström ir Ulv Hanssen straipsnis „*War is Peace: the Rearticulation of ‘Peace’ in Japan’s China Discourse*“ itin detaliai parodo, koks yra tapatybės pokytis tarp 1972 m. Japonijos tapatybės Kinijos ekonominio augimo ir atsivėrimo pasauliui bei 2009-2012 m. tapatybės ir Senkaku dispuo sugrįžimui į tarpusavio santykių darbotvarkę kontekstuose. Anot autorių, naujoji Japonijos tapatybės remiasi į perartikuluotą pacifizmo koncepciją ir būtent tai leidžia kalbėti apie Japonijos tapatybės pasikeitimą. Japonija taiką suvokia nebe kaip neišvengiamybę ir kitų Azijos valstybių natūralų perėjimą prie taikių režimų įsitvirtinimo jose ir tų pačių vertybių kaip pokario Japonijos perėmimą, o kaip siekiamybę ir valstybių aktyvų pasiryžimą ją ginti.² Taigi, naujoji Japonijos tapatybė artikuliacija vyksta per vieno svarbiausių tapatybės komponentų – taikos koncepcijos – reartikuliaciją ir jos įtvirtinimą praktikoje per užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimą.

Akivaizdu, jog naujasis Japonijos tapatybės „etapas“ prasideda kartu su suintensyvėjusiu Senkaku konfliktu. Tačiau be šio konflikto ir Kinijos kaip grėsmingo „kito“ Japonijos diskurse atsiradimo, dar vienas itin svarbus tapatybės artikuliacijos aspektas yra ir tapatybės praktinis pasireiškimas užsienio ir saugumo politikoje. Konkreti Japonijos tapatybės trajektorija yra artikuliuojama Ministro

¹ „As Senkaku tensions surge, Japan eyes missiles to protect its islands: report.“ *The Japan Times*, 2016 m. rugpjūčio 14d. <<http://www.japantimes.co.jp/news/2016/08/14/national/chinese-fighter-jet-came-within-50-km-of-disputed-senkaku-source-says/#.WAInlDyKTIU>> [Žiūrėta 2016 10 15].

² Linus Hagström, Ulv Hanssen, „War Is Peace: The Rearticulation of ‘Peace’ in Japan’s China Discourse.“ *Review of International Studies*, 42(2), 2016.

Pirmininko Shinzo Abės, kuris tapo Ministru Pirmininku 2012 m. gruodį. Aišku, jog Linus Hagström ir Ulv Hanssen straipsnis neapėmė naujo Ministro Pirmininko kadencijos, kuri yra itin svarbi, šio darbo autorės manymu, naujai Japonijos tapatybės artikuliacijai ir įprasminimui. Tokį teiginį galima pagrįsti tuo, jog Shinzo Abės pristatyta „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ (ang. *Proactive Contribution to Peace*) koncepcija padeda solidžius pamatus naujos Japonijos tapatybės artikuliacijai, kadangi būtent šios ir aktyvaus pacifizmo koncepcijų vis gilesnis įsitvirtinimas politinėse dimensijose leidžia iškilti Japonijos „normalizacijos“ idėjai bei kariuomenės modernizavimo, stiprinimo tendencijomis. Kitaip tariant, Linus Hagström ir Ulv Hanssen atlikta analizė apima tik tapatybės reartikuliacijos pradžia, kai tuo tarpu Shinzo Abė naujai Japonijos tapatybei suteikia konkretų pamatą itin aiškiai, nuosekliai ir daugelį tapatybinių aspektų ir prasių prijungiančiai tapatybės artikuliacijai per „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos įreikšminimą Japonijos diskurse, ypač užsienio ir saugumo politikos dimensijose. Nauja tapatybė reiškia naują užsienio ir saugumo politikos kryptį, kadangi būtent šiose srityse, kur yra palaikomi ir suvokiami santykiai su kitomis valstybėmis per grėsmės/sajungininko/draugo prizmę, arba konstruktyvistiniais terminais išsireiškiant - „kitus“, kurie yra reikalingi tapatybės artikuliacijai, galima kalbėti apie tapatybės pasireiškimą, o ne tik apie retorinius politinius pareiškimus ar tapatybės pokyčio pradžios apčiuopiamumą.

Shinzo Abės paskelbta „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija neliko nepastebėta analitikų. Aktyvesnis Japonijos išitraukimas į regiono ir globalią politiką yra itin palaikomas, ypač kai kritika dėl reaktyvios Japonijos politikos iš tarptautinės bendruomenės lūpų prasidėjo jau nuo 1990 m. ir Persijos įlankos krizės. Tarptautinė bendruomenė buvo pasipiktinusi Japonijos „*checkbook diplomacy*“ strategija - pasyvia reakcija, kuri apsiriboja tik pinigų skyrimu taikai.³ Nors „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija gali atrodyti kaip nauja Japonijos politikos etapo pradžia, kuri pagaliau baigia pasyvumą, tačiau taip nėra. Verta pažymėti, jog ši koncepcija nėra, kaip teigia Narushige Machishita, „fundamentalus pokytis“ ar „revoliucija,“ bet natūrali Japonijos pokario politikos evoliucijos stadija.⁴ Kamiya Mataka atspindi šį teiginį nurodydamas, jog Japonijos pasyvumas jau buvo kritikuojamas nuo 6 ir 7-ojo dešimtmečio.⁵ Akio Miyajima teigia, jog „Aktyvus prisidėjimas prie taikos“ yra politikos, kuri buvo vystoma pastaruosius 25-erius metus, padarins, ir nurodo, jog būtent Persijos įlankos karas žymi Japonijos politikos kaitą.⁶

Jei „Aktyvus prisidėjimas prie taikos“ yra tęstinis daugelio metų projektas, kodėl būtent dabar jis įgavo ne tik tokį pagreitį – Japonijos saugumo politika išgyvena bene renesansinį laikotarpį, kai yra

³ Kamiya Mataka, “Nothing New about Japan’s “Proactive Contribution to Peace.” *The Japan Journal*, 2014 m. lapkritis, 24.

⁴ Eyal Ben-Ari, „Changing Japanese Defense Policies.” *Mideast Security and Policy Studies*, 112, 2015 m. vasaris, 11.

⁵ Kamiya Mataka, 25.

⁶ Akio Miyajima, John Swenson-Wright, “Japan’s ‘Proactive Contribution to Peace’: Implications for Regional Security.” Pranešimas konferencijoje “Asia Programme Meeting,” Londonas, 2014 m. liepos 5 d., 2.

didinamas ne tik gynybos biudžetas bei modernizuojamos Savigynos pajėgos, bet ir stiprinamos dvišalės partnerystės, ypač su Pietryčių Azijos valstybėmis, bet ir konceptualinę formą, kurios turinį vysto būtent Shinzo Abė? Akio Miyajima, John Swenson-Wright,⁷ Shingo Yamagami,⁸ Akiko Fukushima,⁹ John Lee,¹⁰ Mahar Nirmala¹¹ tvirtina, jog Japonijos politikos pokytis, nors ir pabrėžiantis aktyvumą ir pasyvumo pabaigą, iš tiesų yra reaktyvaus pobūdžio ir yra skatinami pasikeitusios saugumo aplinkos regione ir pasaulyje. „Pasaulio galios balansas keičiasi, technologinės inovacijos nuima kliūtis naujoms galimybėms bei naujų tipų grėsmėms. Dabar tampa neįmanoma bet kuriai valstybei, nesvarbu, kas ji bebūtų, vienai pačiai apsaugoti savo taiką ir saugumą,¹² – taip Shinzo Abė kreipėsi į Jungtinių Tautų Generalinę Asamblėją 2013 m. Minėti analitikai sutinka su Abės teiginiais vertindami, kas skatina keisti Japoniją savo politikos kryptį, bet tuo pačiu priduria, o kartais ir pabrėžia, jog Kinijos augimas yra vienas pagrindinių motyvų vykstantiems pokyčiams. Tačiau tai, mano manymu, yra Japonijos pokyčių supaprastinimas, ypač suvokus, jog Japonija išgyvena užsienio ir saugumo politikos pokyčius jau 3-čią dešimtmetį nuo 1990-ųjų metų. Eyal Ben-Ari pateikia ganėtinai įdomų vertinimą pokyčių klausimu ir teigia, jog Japonijos aktyvaus pobūdžio saugumo laikysena atsirado dėl to, jog Tokijas vertina JAV Prezidentą Baraką Obamą kaip silpną bei suvokią Kiniją kaip grėsmę. Jis tuo pačiu neginčija regiono ir pasaulio saugumo aplinkos pokyčių ir priduria, jog Japonija bene 20 metų savo ekonominę diplomatiją derina su didėjančios svarbos karine galia. Būtent todėl Japonijos gynybos politika tampa „kietesne.“¹³

Linus Hagström ir Jon Williamsson teigia, jog klaidingas Japonijos politikos pokyčių suvokimas gali pridaryti didelės žalos. Jų straipsnis, išleistas 2009 m., trumpai apžvelgė tuo metu vykusiu debatus apie Japonijos politikos kaitą ir pastebėjo, jog teoretikai ir analitikai tuometinius pokyčius vertino kaip itin dramatiškus ir skelbė, jog Japonija „normalizuojasi“, „remilitarizuojasi“ ir iškyla kaip naujoji didžioji galia. Autoriai itin atsargiai vertina tokias išvadas ir teigia, jog klaidingas politikos pokyčių suvokimas veda prie klaidingų lūkesčių, kurie gali sukelti problemų Japonijos santykiams su „kitais“: su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Jungtine Karalyste, Kinija, Pietų Koreja.¹⁴ Tampa akivaizdu, jog „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos vertinimas taip pat turėtų būti atsargus:

⁷ Ten pat.

⁸ Shingo Yamagami, „Japan’s New National Security Policy “Proactive Contribution to Peace”.” *Review of International Law & Politics*, 12(2), 2016, 28.

⁹ Akiko Fukushima, „Japan’s “Proactive Contribution to Peace”: A Mere Political Label?”. *Japan Perspectives*, 10, 2014, 14.

¹⁰ John Lee, „In Defense of the East Asian Regional Order: Explaining Japan’s Newfound Interest in Southeast Asia.” *Geopolitics, History, and International Relations*, 8(1), 2016, 30.

¹¹ Mahar Nirmala, „Japan’s New ASEAN Diplomacy: Strategic Goals, Patterns, and Potential Limitations under the Abe Administration.” *International Journal of Social Science and Humanity*, 6(12), 2016, 952.

¹² Shinzo Abe, „Address by Prime Minister Shinzo Abe, at The Sixty-Eighth Session of The General Assembly of The United Nations.” 2013 m. rugsėjo 26 d. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201309/26generaldebate_e.html> [Žiūrėta 2016 10 08].

¹³ Eyal Ben-Ari, 7.

¹⁴ Linus Hagström, Jon Williamsson, „“Remilitarization,” Really? Assessing Change in Japanese Foreign Security Policy.” *Asian Security*, 5(3), 2009, 242-243.

ne tik todėl, jog ši koncepcija yra artikuliacijos ir įprasminimo procese, bet ir dėl to, jog, kaip minėta, ši koncepcija nėra radikali naujovė ar fundamentalus pokytis. Ši koncepcija atspindi Japonijos politikos evoliuciją ir, galima teigti, vidinių debatų tarp pasyvaus ir aktyvaus pacifizmo šalininkų dėl Japonijos politikos krypties pabaigos pradžią.

Ir jei Japonijos politikos pokyčiai yra ganėtinai aktyviai analizuojami, Japonijos išitraukimas į Pietų Kinijos jūros konfliktą kol kas nėra susilaukęs atitinkamo dėmesio, anot Ian Storey¹⁵ ir Tomotaka Shoji.¹⁶ Ir nors šie autoriai savo straipsnius rašė atitinkamai 2013 ir 2014 m., iki šiol ši niša nėra užpildoma, kadangi Japonijos išitraukimas į šį konfliktą yra suvokiamas tik per ganėtinai siaurą supratimą, akcentuojant Japonijos jūrų kelių priklausomybę nuo nevaržomos navigacijos Pietų Kinijos jūroje. Per ją Japonija gauna apytiksliai 88 procentus sau būtinų žaliavų, taip pat per šią jūrą vyksta Japonijos produktų judėjimas į kitus pasaulio regionus. Būtent dėl to hegemoninės Kinijos šiame konflikte įsitvirtinimas, anot analitikų, keltų grėsmę itin svarbiems jūros keliams ir Japonijos ekonomikai.¹⁷ Tad Japonijos išitraukimas į šį konfliktą yra aiškinamas per pragmatinių interesų prizmę ir geopolitinius interesus.

Kinija yra bene svarbiausias Japonijos „kitas“. Dėl Senkaku konflikto, Kinija Japonijos diskurse yra įvardijama kaip grėsmė Japonijos teritoriniam vientisumui bei regionui stabilumui. Po Senkaku dispuo regione itin suintensyvėjo ir Pietų Kinijos jūros konfliktas, į kurį Japonija netiesiogiai išitraukia panašiu metu. Pietų Kinijos jūros konfliktas tampa viena iš platformų, kurioje ši nauja tapatybė gali būti artikuluojama ir įprasminama. Kitaip tariant, būtent Japonijos tapatybės pokytis leidžia kalbėti apie Japonijos išitraukimą į Pietų Kinijos jūros konfliktą bei šį išitraukimą ir Japonijos veiksmus aiškinti per konstruktyvistinę tapatybinę prieigą. Ir nors šį išitraukimą, atrodytų, būtų galima supaprastinti iki Japonijos itin geopolitinių interesų, tai padaryti būtų itin klaidinga, ypač besikeičiančios Japonijos tapatybės kontekste. Nors Kinija ir yra pagrindinis „antagonistas“ Pietų Kinijos jūros konflikte, Japonijos išitraukimas neapsiriboja tik Kinijos „grėsmė“, bet kartu atskleidžia Japonijos aktyvios politikos elementus, kurie pasireiškia per suintensyvėjusius dvišalius santykius, kurie Filipinų ir Vietnamo atvejais yra iškeliami vos ne iki strateginės partnerystės lygmens. Todėl šio darbo tikslas yra ne tik išanalizuoti artikuluojamą Japonijos tapatybę, bet kartu ir parodyti, kaip ji paaiškina Japonijos išitraukimą į Pietų Kinijos jūros konfliktą, kuriame Japonija neturi jokių teritorinių pretenzijų.

Šis darbas yra tam tikras minėto Linus Hagström ir Ulv Hanssen straipsnio tęsinys. Japonijos tapatybė yra nuolat (per)artikuluojama ir įprasminama, todėl jos analizė šiame darbe apima 2012-2016 m.,

¹⁵ Ian Storey, „Japan’s maritime security interests in Southeast Asia and the South China Sea dispute.“ *Political Science*, 65(2), 2013, 137.

¹⁶ Tomotaka Shoji, „The South China Sea: A View from Japan.“ *NIDS Journal of Defense and Security*, 15, 2014, 128.

¹⁷ Randall Schriver, Isabella Mroczkowski, „Japan’s Global Engagement: A Mapping Study of Japan’s Global Role and International Contributions.“ *Project 2049 Institute*, 2012 m. balandis, 22.

koncentruojantis į Japonijos išitraukimą į Pietų Kinijos jūros konfliktą. Tuo pačiu šis darbas siekia papildyti Linus Hagström ir Ulv Hanssen analizę dviem aspektais. Pirma, šia analize atskleidžiamas naujas Japonijos tapatybės laikotarpis, kuris nėra apimamas šių autorių straipsnyje. Nors Japonijos tapatybės pokytis yra matomas nuo 2009 m., tai yra tik tapatybės reartikuliacijos pradžia, kuri neįtraukia ir neįprasmina daugybės aspektų, kaip tai padaro Shinzo Abės nuosekliai vystoma „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos artikuliacija. Antra, šiuo darbu taip pat siekiama parodyti, jog tapatybės analizė gali būti svarbi paaiškinant ne tik dvišalius santykius tarp Japonijos ir Kinijos, ką sėkmingai padarė Linus Hagström ir Ulv Hanssen, bet kartu analizuojant ir regioninę dinamiką, kuriai akademinėje literatūroje nėra skiriama pakankamai dėmesio. Todėl pagrindinis šio darbo klausimas yra, kaip ši nauja tapatybė yra artikuliuojama ir kaip ji gali paaiškinti Japonijos išitraukimą į Pietų Kinijos jūros konfliktą.

Šis darbas remiasi konstruktyvizmo teorija ir pasitelkia ne tik diskurso, kuris yra itin tinkamas metodas analizuojant valstybių tapatybes, bet ir normų bei praktikų analizes, siekiant sėkmingiau ir plačiau paaiškinti Japonijos suvokimą apie Pietų Kinijos jūros konfliktą ir kodėl į jį įsitraukia. Metodo daugialypiškumas, apimantis diskursą, normas bei praktikas, leidžia parodyti, kaip Japonijos tapatybė, kuri yra artikuliuojama diskurse, yra įreikšminama ir tam konkrečiomis praktikomis ir veiksmis realiame pasaulyje, kadangi tapatybė yra performatyvi ir yra artikuliuojama ne tik diskurse – intersubjektyvioje realybėje, bet ir praktikoje – materialiam pasaulyje, kurios ir palaiko pačią tapatybę. Šis darbas, remdamasis konstruktyvizmu bei daugialype analizės strategija, geriau paaiškins, kaip ir kodėl Japonija įsitraukia į Pietų Kinijos jūros konfliktą ir kaip tai susiję su kintančia Japonijos tapatybe ir kartu Japonijos užsienio bei saugumo politika.

Darbo pagrindinė analizuojama medžiaga apima Japonijos oficialaus diskurso analizę, kurią sudaro Ministro Pirmininko ir jo spaudos atstovo kalbos ir spaudos pranešimai. Iš viso yra atliekama 85 tokių dokumentų diskurso analizė, siekiant suvokti, koks Pietų Kinijos jūros konflikto naratyvas yra kuriamas. Darbas koncentruojasi ties Japonijos artikuliacija apie savo pakitusią tapatybę, kuri yra įprasminama per „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepciją diskurse ir praktikoje; Pietų Kinijos jūros konflikto ir jo aspektų suvokimą; veikėjų suvokimą; normų vystymą.

Darbo uždaviniai yra šie:

- 1) atlikti oficialaus Japonijos diskurso analizę ir išanalizuoti, kaip Japonija suvokia savo tapatybę ir kaip ji susiejama su „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija;
- 2) suvokti, kodėl ir kaip veikėjai, kurie yra suvokiami kaip „kiti“, yra svarbūs Japonijos tapatybės artikuliacijai;
- 3) parodyti, kaip ir kodėl „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“, o kartu ir naujai artikuliuojama tapatybė, įprasmina Japonijos išitraukimą į Pietų Kinijos jūros konfliktą;

4) atskleisti, kaip Pietų Kinijos jūros konfliktas įsilieja į platesnį Japonijos diskursą apie Kinijos „grėsmę“;

5) išanalizuoti normų bei praktikų reikšmę Japonijos tapatybei Pietryčių Azijos valstybių asociacijos (ang. „*Association of South-East Asian Nations*“, toliau – ASEAN), bei Pietų Kinijos jūros konflikto atžvilgiu.

Darbo analizės laikotarpis apima 2012-2016 m. pabaigą. Toks laikotarpis yra pasirinktas siekiant parodyti, kaip Shinzo Abė artikuliuoja naują Japonijos tapatybę, bet kartu ir parodyti, kaip šis pokytis virsta ir į konkrečias praktikas kitų veikėjų atžvilgiu. Taip pat šis laikotarpis apima du itin svarbius Japonijos tapatybės artikuliuojimui Senkaku salų bei darbui itin svarbų Pietų Kinijos jūros konfliktus, kurie būtent šiuo laikotarpiu iškilo kaip svarbūs Japonijos tapatybės artikuliuojimo Kinijos atžvilgiu kontekstai. Dėl pačio Pietų Kinijos jūros konflikto dinamikos ir svarbių sprendimų dvišaliams arba daugiašaliams santykiams, darbe yra įtraukti ir 2017 m. šaltiniai, jei jie yra relevantiški darbo temai ir tikslo atskleidimo bei analizės aiškinimui.

II. Teorinis pagrindas

Šioje darbo dalyje yra pristatomas teorinis pagrindas, kuriuo yra remiamasi empirinėje darbo dalyje, siekiant paaiškinti Japonijos įsitraukimą į Pietų Kinijos jūros konfliktą. Analizė yra paremta konstruktyvizmo teorijos prielaidomis; yra naudojamos konstruktyvistinės koncepcijos, svarbiausios jų – tapatybė, normos, praktikos, diskursas – yra apžvelgiamos šioje dalyje.

1. Konstruktyvizmas

Tarptautinių santykių analizė pasižymi savo teorijų aiškinimui gausumu. Šalia dviejų didžiųjų – realizmo ir liberalizmo, galima išskirti konstruktyvizmą. Pastaroji teorija yra ganėtinai nauja: 9-ajame ir 10-ajame dešimtmečiuose konstruktyvizmas iškilo kaip dar viena didžioji tarptautinių santykių teorija šalia dviejų jau minėtųjų. Kitas konstruktyvizmo bruožas yra jo iškilimas kaip atsakas racionalistinėms (įskaitant minėtus realizmą ir liberalizmą) teorijoms ir alternatyvus tokių reikšmingų ir, atrodo, savo definicijomis nekintančių koncepcijų kaip kariuomenė, interesai ar galia suvokimas. Konstruktyvizmas savo aiškinimu eina toliau nei materialiais faktoriais grindžiamos racionalistinės teorijos ir teigia, jog idėjos yra itin svarbios tarptautinių santykių aiškinimui.

Konstruktyvistinis aiškinimas prasideda nuo pamatinės prielaidos apie pasaulį ir tikrovę – visa tai yra socialinis konstruktas. Šioje teorijoje itin svarbus agento (veikėjo) ir struktūros santykis: socialinis veikėjas savo veiksmais ir idėjomis konstruoja ir nuolatos perkuria tikrovę, kuri taip pat kuria ir perkuria patį veikėją. Kitaip tariant, dialektiniai ryšiai jungia veikėją ir struktūrą, kurie yra

nuolatiniam vienas kito (per)kūrimo ir įprasminimo procese – būtent todėl konstruktyvistai kalba apie tikrovės konstravimą, o ne jos buvimą savaime, visiems suvokiama duotybe, objektyviai ar kažkur „anapus.“ Cituojant vieną konstruktyvizmo klasikų N. Onuf, „pasaulis [yra] mūsų pačių sukurtas,“¹⁸ taigi, todėl tikrovė yra suvokiama kaip veikėjų idėjinis konstruktas.

Kaip pasaulis ir struktūros yra konstruojamos veikėjo? Alexander Wendt, dar vienas konstruktyvizmo klasikas, teigia, jog konstruktyvizmo teorijos fundamentalus principas yra tas, jog veikėjas veikia objekto atžvilgiu dėl reikšmės, kurią jis jam turi.¹⁹ Šiame socialiai konstruojamame pasaulyje egzistuojantys priežasties-pasekmės ir kitokie ryšiai bei pačios valstybės, kurios yra tarptautinių santykių veikėjai, yra priklausomos nuo reikšmių tinklų (ang. „*Web of meanings*“) bei atliekamų praktikų.²⁰ Materialūs faktoriai, kurie yra itin svarbūs racionalistinėms teorijoms, savaime neegzistuoja, bet įgauna prasmę socialinės struktūros artikuliavimo procese. Materialūs faktai įgauna prasmę tik tada, kai veikėjas juos įtraukia į savo tikrovės kūrimą ir tokiu būdu tiems faktams artikuliuoja jų reikšmę ir prasmę bei vietą šalia kitų faktų. Būtent todėl normatyvinė ir episteminė materialaus pasaulio interpretacija yra būtina veikėjo ir struktūros vienas kito (per)kūrimo ir artikuliacijos procesui.²¹

Konstruktyvizmas, kaip ir realizmas ar liberalizmas, kalba apie anarchiją, bet jos suvokimas taip pat yra specifinis. Oponuodami realistams, konstruktyvistai suvokia anarchiją ne kaip visuomet įtvirtinančią konkurenciją ir karą, bet atvirkščiai: neturinčią logikos savaime, išskyrus praktikas, kurios sukuria ir įprasmina veikėjų interesų ir tapatybių struktūras. Savipagalba ir galios politika (kurios yra vienos svarbiausių realizmo koncepcijų) yra institucijos, bet ne anarchijos bruožai – „anarchija yra tai, ką valstybės iš jos padaro.“²² Kitaip tariant, anarchija kaip struktūra yra kuriama veikėjų ir savaime neegzistuoja ir nieko nelemia. Be to, išartikuliuotas ir įsitvirtinęs anarchijos suvokimas, arba „anarchijos“ reikšmė veikėjams, tuo pačiu veikia ir veikėjus bei apibrėžia jų veiksmų, interesų, suvokimų lauką anarchijoje kaip struktūroje. Remiantis tokia anarchijos logika, tampa akivaizdu, jog konstruktyvistams egzistuojanti tarptautinė valstybių sistema yra tam tikras anarchijos suvokimas, kuriame valstybės, arba veikėjai, veikia. Akivaizdu, jog valstybės neveikia atskirai nuo sistemos ar pavieniui, jos veikia kartu, yra nuolatiniam sąryšyje su kitomis valstybėmis, tarp jų vyksta socialinė sąveika.

Šioje vietoje būtina aptarti kitą itin svarbią konstruktyvistų koncepciją, kuri leidžia suvokti, kaip veikėjai geba kartu veikti ir priimti sprendimus. Visiems šiems ir kitiems veikėjų veiksmams ir

¹⁸ Nicholas Onuf, *World of Our Making*. South Carolina: University of South Carolina, 1989.

¹⁹ Alexander Wendt, *Social Theory of International Politics*. Cambridge: Cambridge University Press, 1999, 1.

²⁰ Ian Hurd, „Constructivism.“ Kn. Christian Reus-Smit, Duncan Snidal (sud.), *The Oxford Handbook of International Relations*. New York: Oxford University Press, 2008, 300.

²¹ Emanuel Adler, „Seizing the Middle Ground: Constructivism in World Politics.“ *European Journal of International Relations*, 3(3), 1997, 320.

²² Alexander Wendt, „Anarchy is what States Make of it: The Social Construction of Power Politics.“ *International Organization*, 46(2), 1992, 394-395.

kasdienei sąveikai būtinas tam tikras bendras žinojimas ir suvokimas apie tikrovę, kurie yra intersubjektyvūs. Intersubjektyvumą galima apibrėžti kaip bendrą subjektyvių reikšmių suvokimą, kuris yra priskiriamas objektams²³ - būtent tik dėl intersubjektyvumo galima kalbėti apie veikėjų veikimą sistemoje. Be intersubjektyvumo, be bendrų idėjinių suvokimų sistema neegzistuos. Būtent todėl tikrovė turi būti suvokiama kaip intersubjektyvi: ji yra reikšminga tik veikėjams, kurie ją „sukūrė“, kurie joje gyvena ir kurie ją supranta ir suvokia būtent todėl, jog ją sukūrė.²⁴ Be to, patys veikėjai, šiuo atveju – valstybės, yra artikuluojami ir palaikomi per intersubjektyvias praktikas ir reikšmes (apie tai daugiau sekančiame skirsnyje).

Galima teigti, jog valstybės, kurios veikia tarptautinėje sistemoje, gali tai daryti tik dėl bendro suvokimo, kas ta tarptautinė sistema yra, o jų veiksmai ir interesai yra galimi tik dėl šios sistemos ir intersubjektyvių idėjų suvokimo, apibrėžiančių pačio veikėjo veiksmų ir reikšmių lauką.²⁵ Tačiau veikėjai elgiasi skirtingai šioje sistemoje ir objektams yra priskiriamos skirtingos reikšmės. Pavyzdžiui, materialūs faktoriai gali būti suvokiama skirtingai. Kas yra atominė bomba? Tam tikras valstybės saugumo elementas, paskutinės grandies saugumo priemonė, absoliučios destruktijos užtikrinimas? Tuo pačiu veikėjai vienas kitą suvokia taip pat skirtingai: kas yra priešas, kas yra draugas, kas yra sąjungininkas ir pan. Visi šie skirtingi suvokimai yra galimi dėl veikėjų sąveikos ir socializacijos, kurių procesuose veikėjų suvokimas apie save (tapatybės), jų veiksmai kitų veikėjų bei reiškinį atžvilgiu ir interesai yra artikuluojami. Taigi, veiksmai ir interesai nėra duotybės, bet socialiai konstruojami pačių veikėjų sąveikoje su struktūra ir kitais veikėjais, ir todėl galintys kisti. Apibendrinant galima išskirti šiuos du konstruktyvizmo principus: pirma, reikšmių ir asociacijų struktūros priklauso nuo bendrų idėjų, o ne materialių faktų; antra, socialinių veikėjų tapatybės ir interesai yra konstruojami šių bendrų idėjų ir nėra duotybės.²⁶ Idėjinės struktūros varžo ir kartu apibrėžia patį veikėją, taip pat jį įgalina veikti šiame pasaulyje ir jį suvokti.

2. Veikėjo tapatybė

Viena iš svarbiausių konstruktyvizmo koncepcijų yra tapatybė. Ji nėra materialinė ar statiška, bet yra kintanti ir nemateriali. Anot Wendt, tapatybės yra išartikuluojamos veikėjų sąveikoje ir jos nėra „išorėje“ kaip racionalistiniame (pavyzdžiui, realizmo teorijoje) aiškinime.²⁷ Būtent dėl to, jog

²³ Emanuel Adler, "Seizing the Middle Ground," 327.

²⁴ Robert Jackson, Georg Sørensen (ed.), *Introduction to International Relations: Theories and Approaches*. 5 leid. Oxford: Oxford University Press, 2011, 212.

²⁵ Christian Reus-Smit, 'Imagining Society: constructivism and the English School', *British Journal of Politics and International Relations*, 4(3), 2002, 487

²⁶ Alexander Wendt, *Social Theory*, 1.

²⁷ Alexander Wendt, „Anarchy is what States make of it,“ 394.

veikėjas turi tapatybę, galima analizuoti veikėjo pasaulio suvokimą, veiksmus ir interesus. Kitaip tariant, be tapatybės visi šie dalykai neegzistuos ir nebūtų galima jų apibrėžti ar artikuluoti.

Kaip konstruktivistai ir šis darbas apibrėžia tapatybę? Galima išskirti dvi prieigas tapatybės suvokimui. Pirmoji kalba apie tapatybę kaip neatskiriamą nuo veikėjo santykių su struktūra. Pavyzdžiui, būti demokratija yra neatskiriama JAV kaip veikėjo savybė nepriklausomai nuo tarptautinės sistemos ar kitų veikėjų.²⁸ Antroji prieiga suvokia tapatybę kaip atsiskleidžiančią santykių su kitais ir „toks suvokiamas yra perimtas iš socialinės psichologijos. Tokiu būdu tapatybė yra suvokiama kaip individualumo įvaizdis ir išskirtinumo suvokimas (ang. „*selfhood*“), kuri veikėjas palaiko ir projektuoja ir kuris formuojamas (ir keičiamas laikui bėgant) santykių su reikšmingais „kitais.“ Todėl tapatybė kaip terminas referuoja į abipusiškai konstruojamus ir plėtojamus savęs (ang. „*self*“) ir „kito“ vaizdinius.“²⁹ Šiame darbe tapatybė yra suvokiama, remiantis antrosios prieigos suvokimu, t.y. per santykį tarp Aš ir Kito ir ribų tarp jų (ne)ibrėžimą, kadangi darbas koncentruojasi į Japonijos „aš“ artikuliavimą santykių su „kitais“ – Kinija ir ASEAN'o valstybėmis.

Ką toks santykinis tapatybės (ang. „*relational identity*“) supratimas reiškia tarptautinių santykių analizei? Visų pirma, tai sukelia implikacijų pačiam analizės modeliui. Analizuojamas veikėjas (šiuo atveju, Japonija) yra neatskiriamas nuo „kitų“: kalbant apie „aš“, būtina kalbėti apie „kitus“, kurie yra svarbūs tiek „aš“, tiek „kitų“ tapatybės ir pasaulio, kuriame veikėjas veikia, artikuliacijai. David Campbell pabrėžia tapatybės „neišvengiamybę“ teigdamas, jog be jos „niekas negali būti“ ir ji yra artikuluojama per ribų nubrėžimą tarp „aš“ ir „kito“.³⁰ Jis, kaip ir Lene Hansen,³¹ taip pat teigia, jog užsienio politiką taip pat būtina suprasti tik per „kitoniškumo“ santykį, t.y. per „aš“ referavimą į „kitą“, bei diferencijavimo praktikas ar atskirties būsenas, kai veikėjas yra suprantamas kaip „kitoks“ nei „aš“ ir jis yra suvokiamas kaip neįtraukiamas į tam tikrą „aš“ realybės/pasaulio suvokimą.³² Ted Hopf tęsia mintį pabrėždamas tapatybės svarbą veikėjams: ji pasako pačiam veikėjui ir „kitiems“, kas veikėjas yra, ir pasako pačiam veikėjui, kas yra „kiti.“ Toks tapatybės suvokimas leidžia kalbėti ne tik apie tam tikrą veikėjo veikimo nuspėjamumą (nes tapatybės suteikia tam tikrą logiką, kuri slypi už veiksmų, prasmų, interesų ir suvokimo apie pasaulį), bet ir iš tapatybės kylančius atitinkamus interesus ir veiksmų pasirinkimus tam tikrose srityse bei nukreiptus prieš kitus veikėjus.³³ Kitaip

²⁸ Peter J. Katzenstein (sud.), *The Culture of National Security: Norms and Identity in World Politics*. New York: Columbia University Press, 1996, 40.

²⁹ Ronald L. Jepperson et al., „Norms, Identity, and Culture in National Security.“ Kn. Peter J. Katzenstein (sud.), *The Culture of National Security: Norms and Identity in World Politics*. New York: Columbia University Press, 1996, 21.

³⁰ David Campbell, *Writing Security: United States Foreign Policy and the Politics of Identity*. Minneapolis: University of Minnesota Press, 1998, 9.

³¹ Lene Hansen, *Security as Practice: Discourse Analysis and the Bosnian War*. London, New York: Routledge, 2006, 6.

³² David Campbell, „Policy and identity: Japanese Other/American Self.“ Kn. Stephen J. Rosow, Naeem Inayatullah, Mark Rupert, *The Global Economy as Political Space: A Crucial Reader in International Political Economy*. London: Lynne Rienner Publishers, 1994, 150.

³³ Ted Hopf, „The Promise of Constructivism in International Relations Theory.“ *International Security*, 23(1), 1998, 174-175.

tariant, veikėjas turi artikuliuoti savo tapatybę tam, jog suvoktų, kas yra kiti veikėjai, bei tam, jog kiti veikėjai suvokti jį patį. „Tapatybės yra visuomet artikuliuojamos per skirtumų artikuliaciją, nes objektas gali būti žinomas tik per tai, kuo jis nėra.“³⁴ Tuo pačiu toks artikuliuojamas leidžia suvokti savo kaip veikėjo ir „kitų“ santykį: „kitas“, kuris yra nepažįstamas, nežinomas, gali būti įvardinamas terminais ir jam suteikiamos reikšmės, kurias naudoja ir suvokia „aš.“³⁵ Kitaip tariant, „kitas“ yra suvokiamas tik per „aš“ suvokimo prizmę: „suvokti „kitą“ galima tik pabrėžiant jo santykį su tuo, kas pažįstama – pačiu savimi.“³⁶

„Kito“ tapatybės artikuliuojamas iš „aš“ perspektyvos priklauso nuo „aš“ pasaulio suvokimo ir reikšmių priskyrimo objektams ir reiškiniams. „Kitas“ yra įkomponuojamas į jau esamą pasaulio suvokimą ir yra mąstomas pasitelkiant jau naudojamą sąvokas ir reikšmes. Campbell žodžiais, suvokimas ir žinojimas apima to, kas nežinoma, pavertimą suprantamu per jau naudojamą ir suvokiamą sąvokas. Tai apima to, kas nežinoma, interpretaciją, todėl galima teigti, jog už diskurso ribų reikšmės ir prasmės neegzistuoja.³⁷ Taigi, kaip minėta anksčiau, intersubjektyvumas yra itin svarbus veikėjo tapatybės artikuliacijai: būtent veikėjas nuolat artikuliuoja ir palaiko savo tapatybę diskurse. Tuo pačiu veikėjo savęs, arba „aš“, suvokimas sukuria diskursyvią dimensiją prasmėms ir reikšmėms įsitvirtinti per pačio veikėjo jų panaudojimą. Taigi, veikėjas iš tiesų kuria pasaulį, suteikdamas jam prasmę diskurse, o „kiti“ veikėjai taip pat yra įprasminami per jų įtraukimą į diskursą per artikuliacijos procesą.

3. „Aš ir „kito“ santykis: tik priešybės?

Kaip minėta, „aš“ artikuliuojamui yra itin svarbus „kitas“, kuris yra netgi neatskiriamas nuo šio proceso. Bet kyla klausimas, koks „aš“ santykis su „kitu“ gali būti? Dauguma konstruktyvistų žvelgė į tapatybę tik kaip „artikuliuojamą santykyje su skirtumu (ang. „*difference*“) <...> ir demarkuojančių ribų brėžimą <...> tarp „aš“ ir „kito“.“³⁸ Šis diferencijavimas tampa itin svarbiu užsienio politikos plėtojimu, kadangi tapatybė ir užsienio politika yra abipusiai susiję. Viena vertus, tapatybės artikuliuojamas brėžia užsienio politikos liniją „kitų“ atžvilgiu bei pati politika yra tam tikras to veikėjo reikšmių ir prasmų rinkinys, kuris yra palaikomas pačiame diskurse; kita vertus, užsienio politikos vystymas įtvirtina, arba įreikšmina, pačią tapatybę per pačios politikos ir reikšmių rinkinio

³⁴ Bahar Rumelili, „Constructing Identity and Relating to Difference: Understanding the EU’s Mode of Differentiation.“ *Review of International Studies*, 30(1), 2004, 29.

³⁵ Ted Hopf, *Construction of International Politics: Identities & Foreign Policies, Moscow, 1955 & 1999*. New York: Cornell University Press, 2002, 4-6.

³⁶ Sybille Reinke de Buitrago, *Portraying the Other in International Relations: Cases of Othering, Their Dynamics and the Potential for Transformation*. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing, 2012, XIV.

³⁷ David Campbell, 4.

³⁸ Ten pat, 8.

(re)artikuliavimą. Tapatybė ir užsienio politika vienas kitą įprasmina pačiame diskurse per nuolatinį (re)artikuliavimo procesą.

Tačiau santykis su „kitais“, kuris yra artikuluojamas per skirtumus, nebūtinai yra neigiamas. Atvirškščiai, pabrėžiami skirtumai gali būti ir pozityviau reprezentuojami nei tik bjaurėjimasis ar priešiškumas, bet kaip pripažinimas tam tikrų pasiekimų ar bent jau tam tikro lygio pripažinimas ir toleravimas. Pozityvus ir negatyvus santykio su kitu pobūdis yra varijuojantis, kadangi santykiai tarp veikėjų yra pernelyg kompleksiški, jog būtų galima juos apibūdinti itin vienareikšmiškai. Viena ką galima pabrėžti yra tai, jog neutralus santykis su „kitu“ yra beveik neįmanomas.³⁹ Be to, itin dažnai netgi pozityvus santykis su „kitu“ pasižymi tam tikru hierarchiškumu, kur „aš“ visada yra suvokiamas kaip geresnis, labiau išsivystęs, paisantis aukštesnių standartų nei „kitas.“⁴⁰

Būtina pabrėžti, jog santykio su „kitu“ (ne)palaikymas yra būtinai apibrėžiamas per tapatybės (re)artikuliaciją. Kaip Bahar Rumelili savo straipsnyje „*Constructing Identity and Relating to Difference: Understanding the EU's Mode of Differentiation*“⁴¹ teigia, tapatybės artikuliavimas „kito“, kuris gali būti kitoks ir turėti žymių skirtumų tarp jo ir „aš“, atžvilgiu, yra pačio tapatybės artikuliavimo proceso natūrali dalis, tačiau kaip veikėjas elgsis/veiks tokio „kito“ atžvilgiu gali būti itin įvairus ir nebūtinai baigsis tik „aš“ atsiribojimu nuo „kito“ ir „kito“ sugrėsminimu. Tad autorius savo straipsnyje pateikia idealizuotas tapatybės artikuliavimo tarp „aš“ ir „kito“ dimensijas ir kaip šios dimensijos daro įtaką „aš“ veikimui „kito“ atžvilgiu.⁴² Autorius analizuoja „aš“ ir „kito“ santykius ir kaip jie keičiasi nuo „aš“ suvokimo apie „kitą“. Šių dimensijų ir „aš“-„kito“ sąveikų išskyrimas, nors ir idealizuotas, tačiau yra itin naudingas santykių tarp veikėjų dinamikos analizei trejose itin reikšmingose dimensijose. Rumelili išskiria 3 tapatybių sąveikos dimensijas:

1. Tapatybės/skirtumo esmė: santykis tarp „aš“ ir „kito“ yra apibrėžiamas per „aš“ užsiskleidimą arba atvirumą „kito“ atžvilgiu. Užsiskleidusi (uždara) tapatybė suvokiama per tam tikrų pamatinių bruožų skirtingumą tarp „aš“ ir „kito“, todėl „kitas“ yra matomas kaip „ne-aš“ ir dažniausiai sugrėsminamas. Tuo tarpu atvira tapatybė suvokia „kito“ skirtumus kaip ne tokius esminius ir laikinus, todėl „kitas“ ateityje bus panašus arba kaip „aš“.

2. Reakcija į „kito“ artikuluojamą tapatybę apie „aš“: „kito“ artikuliacijos procesas nebūtinai turi būti nukreiptas „aš“ artikuliacijos atžvilgiu, tačiau kai „kitas“ artikuluoja savo tapatybę, tai gali palaikyti arba pakirsti „aš“ artikuliacijos procesą. Dėl to galima išskirti „kito“ priėmimo arba atmetimo procesą „aš“ artikuliacijos atžvilgiu. Priėmimas vyksta tada, kai „aš“ artikuluojama tapatybė apie „kitą“ iš esmės (re)produkuoja „kito“ tapatybės artikuliaciją. Dažniausiai tai vyksta, kai

³⁹ Sybille Reinke de Buitrago, XV.

⁴⁰ Xavier Guillaume, *International Relations and Identity: A Dialogical Approach*. New York: Routledge, 2011, 3.

⁴¹ Taip pat žiūrėti Bahar Rumelili, *Constructing Regional Community and Order in Europe and Southeast Asia*. New York: Palgrave Macmillan, 2007.

⁴² Bahar Rumelili, „Constructing Identity,” 29.

„kitas“ pripažįsta „aš“ viršenybę ir siekia tapti tokiu kaip „aš“ (pavyzdžiui, dažniausiai vyksta siekimas tapti demokratija). Atmetimas vyksta, kai „kitam“ tenka artikuliuoti savo tapatybę „aš“ artikuliacijos atžvilgiu ir tokiu būdu užsitikrinti, jog jo tapatybės nebus paneigiama. Tai pasireiškia sugrėsminimo elementų atsiradimu diskurse ir skirtumų pabrėžimu tarp „aš“ ir „kito.“ Išskirtinumo „aš“ tapatybėje elementai yra kvestionuojami, o ribos tarp „aš“ ir „kito“ nyksta, kadangi „kitas“ siekia reprezentuoti savo išskirtinumą ir viršenybę „aš“ atžvilgiu.

3. Socialinis atstumas tarp „aš“ ir „kito“: ši dimensija apibrėžia „aš“ ir „kito“ interakciją. Asociacijos procesas vyksta tada, kai veikėjai abipusiškai tam tikrais veiksmais simbolizuoja, įprasmina savo bendrystę bei buvimą toje pačioje bendruomenėje, kuri palaiko būtent tam tikrą tapatybės suvokimą. Kita vertus, disociacija vyksta, kai „aš“ su savo išskirtinumo suvokimu tapatybės artikuliacijoje brėžia griežtas ir neperžengiamas ribas „kitam“, kuris yra suvokiamas kaip niekada netapsiantis net panašiu į „aš.“⁴³

Šis Rumelili „aš“-„kito“ santykių dinamikos modelis iš esmės apibrėžia tik du idealiuosius polius kiekvienoje santykių dimensijoje. Modelis taip pat pabrėžia hierarchišką „aš“ ir „kito“ santykį, kur „aš“ save suvokia kaip „geresnį“ „kito“ atžvilgiu. Nors toks santykių tarp veikėjų suvokimas yra gana kategoriškas ir gali būti kvestionuojamas, šio darbo analizėje Rumelili išskiriamos dimensijos gali paaiškinti veikėjų santykių dinamiką ir jų lygmeniui nusakyti ir aptarti. Ši analizė taip pat atskleidžia, jog santykiai tarp „aš“ ir „kito“ yra itin kompleksiški, nelengvai apibrėžiami ir reikalaujantys itin detalaus „aš“ ir „kito“ diskurso išmanymo ir sugebėjimo jį analizuoti.

4. Tapatybės ir normos

Dar viena itin svarbi konstruktyvizmo ir šio darbo koncepcija yra normos. Jos, kaip ir tapatybės, yra intersubjektyvaus pobūdžio ir yra taip pat diskursyvos, t.y. būdamos diskurse yra artikuliuojamos veikėjų ir yra įprasminamos per tam tikrus reikšminius atributus. Tačiau tuo pačiu normos ne tik yra kuriamos veikėjų, bet veikia ir kaip tam tikras struktūruojantis, veikėją ribojantis veiksnys – normos įgalina ir įprasmina veikti veikėją pasaulyje. Taigi, normos, kaip ir tapatybės, yra idėjinis veiksnys. Normos yra apibrėžiamos kaip „tam tikras tinkamo elgesio standartas veikėjui, turinčiam priskirtą tapatybę.“⁴⁴ Šiame apibrėžiamame būtina pabrėžti tapatybės svarbą pačioms normoms. Normas galima suvokti kaip tam tikrai tapatybei priskirtinus kolektyvinius lūkesčius dėl tinkamo elgesio. Kaip minėta, normos apibrėžia ir įprasmina veikėją, jos tampa neatsiejama deskriptyviniais elementais nuo veikėjo tapatybės. Tuo pačiu šis normų deskriptyvumas apibrėžia veikėjo veikimo lauką ir

⁴³ Bahar Rumelili, „Constructing Identity,” 37-39.

⁴⁴ Martha Finnemore, Kathryn Sikkink, „International Norm Dynamics and Political Change“. *International Organization* 52(4), 1998, 891.

santykius su „kitais“ veikėjais, nes būtent normų laikymasis įtvirtina ir legitimizuoja veikėjo tapatybę pasaulyje. Tuo pačiu normos yra ir reguliuojančios veikėją, todėl jos yra suprantamos kaip elgesio standartas pačiam veikėjui.⁴⁵ Kitaip tariant, normos kaip socialinis konstruktas yra neatskiriama veikėjo tapatybės dalis. Normos (nesi)laikymas yra tos normos artikuliavimo procesas, todėl veikėjo veiksmai, paremti normomis, iš esmės kuria ir perkuria pačias normas vis iš naujo. Normos, kaip ir tapatybės, yra performatyvios – jų stabilumas yra iliuzinis, jos yra nestabilios ir vis (per)kuriamos diskurse. Veikėjo kuriamos normos, įprasmintos diskurse, ne tik turi galios paveikti pačio veikėjo elgesį, bet kartu yra gali būti suvokiami kaip tam tikri reikšmių rinkiniai, kuriais vadovaudamasis veikėjas veikia ir įprasmina pasaulį ir kitus veikėjus.

Bene klasikinis Martha Finnemore ir Kathryn Sikkink straipsnis pristato analizės modelį normų vystymuisi ir trajektorijai analizuoti. Modelis, geriau žinomas kaip „normų gyvavimo ciklo modelis“,⁴⁶ iš esmės parodo normos vystymosi kelią nuo jos atsiradimo iki jos internalizavimo. Cikle iš viso yra išskiriamos 3 normos evoliucijos stadijos. Pirmoji stadija yra „normos atsiradimas“, kurioje itin svarbų vaidmenį atlieka normų „vadybininkai“ (ang. „*entrepreneurs*“), kurie sukūrę normą, yra suinteresuoti įtikinti veikėjus tos normos laikytis; antroji – normos priėmimas, kai veikėjai iš esmės institucionalizuoja ir pradeda taikyti normą bei socializuoja kitus veikėjus šios normos laikytis; o trečioji – normos „kaskada“, arba normos internalizacijos, fazė, kai norma yra suvokiama kaip „duotybė“ ir nebėra kvestionuojama. Tarp antrosios ir trečiosios stadijos yra išskiriamas kritinis lūžio momentas, kuris leidžia kalbėti apie normos internalizacijos proceso pradžią – tam būtinas tam tikras kritinis veikėjų (šiuo atveju, valstybių), sutinkančių laikytis atsiradusios normos, skaičius.⁴⁷ Taip pat būtina pabrėžti, jog pirmojoje ir antrojoje fazėje veikėjai yra svarbesni nei pati norma, kadangi būtent jų elgesio ypatumai lemia tolesnę normos vystymąsi. Tačiau trečiojoje fazėje norma veikia veikėjus ir įprasmina juos bei jų elgesį. Norma įgauna struktūruojančią galią veikėjo atžvilgiu.⁴⁸

Dažnai tarptautinės arba regioninės normos pradėjo savo evoliuciją kaip vidinės normos, egzistuojančios šalies viduje. Kažkuriuo metu jos tapo tarptautinėmis dėl normų vadybininkų indėlio. Tuo pačiu tarptautinės normos vėliau pereina vidinius valstybės filtrus,⁴⁹ todėl galima teigti, jog normos negali būti universalios, bet geriausiu atveju tik regioninės. Veikėjai, remdamiesi normomis, jas įprasmina skirtingai, todėl universalus ir kartu stabilus normų pobūdis yra neįmanomas. Tai turi reikšmės ir normų difuzijai, kai veikėjai siekia, jog pilnai susiformavusios normos, laikytųsi kuo

⁴⁵ Ronald L. Jepperson et al., „Norms, Identity, and Culture”, 18-19.

⁴⁶ Martha Finnemore, Kathryn Sikkink, 895.

⁴⁷ Ten pat.

⁴⁸ Dovilė Jakniūnaitė, Evaldas Nekrašas, „Kaip tirti tarptautinius santykius konstruktyvistškai: filosofinių prielaidų ir teorinių nuostatų analizė.“ *Politologija*, 3(59), 2010, 53.

⁴⁹ Martha Finnemore, Kathryn Sikkink, 893.

daugiau veikėjų. Kaip Finnemore ir Sikkink teigia, „bendros idėjos, lūkesčiai ir įsitikinimai apie tinkamą veikėjų elgesį yra tai, kas suteikia pasauliui struktūrą, tvarką ir stabilumą.“⁵⁰

5. Praktikų svarba

Anot Adler ir Pouliot, normos yra tam tikra žinojimo rūšis, kuri yra reprezentatyvi ir diskursyvi.⁵¹ Tačiau normos kaip kalbinis aktas gali būti suvokiamos ir kaip praktikos, t.y. socialiai reikšmingi veiksmų pasikartojimai, kurie yra performatyvūs ir tokiu būdu įreikšminami kaip žinojimas ne tik diskurse, bet ir materialiaame pasaulyje.⁵² Taip pat praktikas galima suvokti kaip „prasmes ir diskursą, įreikšmintus fiziniu arba materialiu pavidalu.“⁵³ Kitaip tariant, idėjinis ir intersubjektyvus žinojimas virsta ir į realius veikėjų veiksmus pasaulyje ir turi realių pasekmių. Praktikos, anot Lene Hansen, veikėjai atlieka nuolat pasikartojančias praktikas ir tokiu būdu jas (per)kuria, bet kartu per praktikų atlikimą veikėjai save įreikšmina pasaulyje.⁵⁴

Kodėl svarbu suvokti įtraukti praktikas į analizę? Praktikų teorija orientuojasi į veikėjų žinojimą. Tik kitaip nei diskurso analizė, kuri iš esmės koncentruojasi į ekstra-subjektyvias reikšmių struktūras ir kaip jos įgalina veikėją veikti pasaulyje,⁵⁵ praktikų analizėje žinojimas matomas pačiose praktikose, jų atlikime. Anot jų, praktikos nėra tik veikėjo atliekami rutininiai veiksmai, bet praktikose veikėjai, jų įsitikinimai, resursai ir išorinis pasaulis yra integraliai susiję.⁵⁶ Kitaip tariant, praktikų suvokimas leidžia žymiai giliau suvokti, kaip veikėjas veikia pasaulyje, kaip normos veikia veikėją ir pasaulį ir kartu paaiškinti, kaip veikėjas, normos ir paties veikėjo veiksmai yra susiję. Normos nėra tik idėjinio pobūdžio, jos nėra suvokiamos tik kaip diskursyvios. Įtraukiant praktinę veikėjų veiklos dimensiją, t.y. ką ir kaip konkrečiai veikėjas daro, kokie yra *materialūs* normos pasireiškimo elementai, yra įmanoma žymiai geriau paaiškinti sąsajas tarp diskurse įprasminamos tapatybės ir artikuliuojamų reikšmių bei tapatybės ir materialaus pasaulio.

Praktikų svarba pasireiškia žinojime, kuris yra intersubjektyvus. „Praktikos vaidina itin svarbų vaidmenį kaip struktūriniai, diskursyvūs ir episteminiai žinojimo elementai, dėl kurių veikėjai gali žaisti tarptautinės politikos žaidimą pagal panašias, ar bent jau visoms pusėms atpažįstamas

⁵⁰ Ten pat, 894.

⁵¹ Emanuel Adler, Vincent Pouliot, “International practices: introduction and framework.” Kn. Emanuel Adler, Vincent Pouliot (ed.), *International Practices*. Cambridge: Cambridge University Press, 2011, 8.

⁵² Ten pat, 6.

⁵³ Emanuel Adler, „The Spread of Security Communities: Communities of Practice, Self-Restraint, and NATO’s Post-Cold War Transformation.“ *European Journal of International Relations*, 14, 2008, 199.

⁵⁴ Lene Hansen, „Performing practices: a poststructuralist analysis of the Muhammad cartoon crisis.“ Kn. Emanuel Adler, Vincent Pouliot (ed.), *International Practices*. Cambridge: Cambridge University Press, 2011, 295.

⁵⁵ Lene Hansen, *Security as Practice. Discourse Analysis and the Bosnian War*. London: Routledge, 2006, 7.

⁵⁶ Christian Bueger, Frank Gadinger, „The Play of International Practice.“ *International Studies Quarterly*, 2015, 5.

taisykles.⁵⁷ Todėl normos turi būti suvokiamos ir kaip praktikos: jos yra šio žinojimo tarp veikėjų dalis, kuri vėliau tampa ir individualaus žinojimo, pasaulio suvokimo ir individualaus veikimo dalimi. Kitas svarbus aspektas yra praktikų mokymasis ir kaip jos yra perimamos. Kaip Martha Finnemore ir Kathryn Sikkink, normos įsigalėjimas yra komplikotas procesas, ypač stipriai priklausantis nuo individualių veikėjų pastangų ją perimti ir integruoti į savo veikimo spektrą. Pagrindinis klausimas yra, kaip veikėjai mokosi? Kaip minėta, normos ir praktikos, gali skirtis savo taikymu ir veikimu dėl veikėjų skirtingų jų sampratų. Tačiau panašios tapatybės ir panašios normų sampratos reiškia, jog veikėjai gali priklausyti tai pačiai praktikų bendruomenei (ang. „*community of practice*“). Praktikų bendruomenę galima apibrėžti kaip veikėjų grupę, kuri neformaliai ir kontekstualiai yra susieta tikslu mokytis ir sekti bendra praktika.⁵⁸ Adleris pabrėžia 6 tokius bendruomenės elementus: *veikėjų grupė*; *žinių „vieta“*, dėl kurios galima kalbėti apie veikėjų panašią mąstyseną; *bendra praktika*, kuri įkūnija bendruomenės kuriamą, dalinamą ir palaikomą žinojimą; *bendra veikla*, nes kolektyvinis praktikos plėtojimas per jos atlikimą ir kartu artikuliaciją vienija veikėjus; *visapusiškas dalyvavimas*, nes veikėjai veikdami tokioje bendruomenėje plėtoji tarpusavio ryšius ir būtent šių ryšių turėjimas kuria pačia bendruomenę ir ją palaiko; *bendri resursai*, kurių pagalba per įvairias rutinas, taisykles ir diskursus praktika yra palaikoma.⁵⁹ Kitaip tariant mokymasis yra suvokiamas kaip socialinis procesas,⁶⁰ vykstantis veikėjų vienu su kitais sąveikoje.

Todėl galima teigti, jog mokymasis kuria praktikų ribas, kaip ir iš ko, kokių praktikų yra mokomasi. Tuo pačiu svarbus mokymosi elementas yra tai, jog ribos yra sukuriamos ne atsiribojant nuo kitų praktikų, bet jos atsiranda dėl mokymosi istorijos su kitais veikėjais ir kitomis praktikų bendruomenėmis, kai mokymosi procese yra sukuriamos prasmės ir santykiai bei atsiranda vienijantis „kažko veikimo kartu“ aspektas.⁶¹ Kadangi mokymosi procesas nėra izoliuotas, galima pastebėti tarpusavyje susijusias praktikas, kurios skiriasi tarp veikėjų ir bendruomenių. Kiekvienas jų kuria savas praktikas santykyje su pačia struktūra, bet ir kartu savo pozicijoje toje sistemoje (pavyzdžiui, gali būti regioninis praktikų mokymasis).⁶² Todėl galima teigti, jog praktikų ribos skiria praktikų *mini-kultūras*, bet kartu gali būti ir praktikų mokymosi vieta.⁶³

Adler ir Pouliot išskiria 4 santykių tipus tarp praktikų rinkinių:

⁵⁷ Emanuel Adler, Vincent Pouliot, “International Practices.” *International Theory*, 3(01), 2011, 21.

⁵⁸ William M. Snyder, *Communities of Practice: Combining organizational learning and strategy insights to create a bridge to the 21st century*. Cambridge, MA: Social Capital Group, 1997, 5.

⁵⁹ Emanuel Adler, “The Spread of Security Communities.” 199.

⁶⁰ Vincent Pouliot, *International Security in Practice: The Politics of NATO-Russia Diplomacy*. Cambridge: Cambridge University Press, 2010, 45.

⁶¹ Etienne Wenger, “Communities of Practice and Social Learning Systems: the Career of a Concept.” Kn. Chris Blackmore (ed.), *Social Learning Systems and Communities of Practice*. London: Springer London, 2010, 182-183.

⁶² Ten pat, 183.

⁶³ Ten pat.

- 1) lygiagretus egzistavimas: praktikos yra susijusios laike ir/ar erdvėje, bet jos viena kitai netrukdo, nes, pavyzdžiui, jos veikia skirtingose srityse, jų funkcijos skiriasi ir pan.;
- 2) simbiozė: praktikos išlieka skirtingos, bet kartu suformuoja aiškia visumą savo egzistavimu dalimis ir negali būti atskirtos (pavyzdžiui, sąjungininkai ir balansavimas);
- 3) hibridizacija: veikiančios praktikos susijungia ir, pakeitus tam tikrus elementus, suformuoja naują kompetentingą praktikos veikimą;
- 4) subordinacija: praktikos yra pozicionuojamos hierarchiškai, kai viena praktika įgalina kitų praktikų veikimą (pavyzdžiui, suverenumas ir diplomatija).⁶⁴

Šie išskirti tipai leidžia suvokti, kaip praktikos koegzistuoja vienos šalia kitų, tačiau kartu galima teigti, jog gali apibrėžti ir pačių praktikų bendruomenių tarpusavio santykius ir kaip jų praktikų rinkiniai veikia kartu su kitomis egzistuojančiomis praktikomis.

III. Empirinė darbo dalis

Šio darbo dalyje yra pateikiama Japonijos diskurso, normų ir praktikų analizė. Pirmiausia, yra analizuojama Japonijos artikuluojama tapatybė ir jos pokytis. Vėliau pereinama prie Pietų Kinijos jūros konflikto analizės: kaip Japoniją jį suvokia, kokia yra šio konflikto vieta diskurse ir koks yra santykis su ASEAN'u bei konkrečiomis jo valstybėmis, kurios yra Pietų Kinijos jūros konflikto dalyvės.

1. „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija kaip tapatybės pagrindas

Empirinę darbo dalį būtina pradėti nuo pasikeitusios Japonijos tapatybės. Šioje darbo dalyje yra analizuojama Japonijos „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija ir kodėl ji tampa svarbi Japonijos veiksmams ir diskursui Pietų Kinijos jūros konflikto atžvilgiu.

Kaip minėta, „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos autoriumi galima laikyti Shinzo Abę, o jos pagrindą sudaro nuo 2013 m. vykdoma Japonijos užsienio ir saugumo politikos reartikuliacija aktyvaus pacifizmo pagrindu. Dėl to galima teigti, jog dabar Japonijos diskurse vyksta pasyvaus pacifizmo suvokimo pabaiga ir aktyvaus pacifizmo suvokimo ir artikuliavimo pradžia.

„Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos pagrindas yra tarptautinis bendradarbiavimas⁶⁵ ir suvokimas, jog „nei viena valstybė negali užtikrinti taikos pati viena bei išspręsti iššūkius, su kuriais

⁶⁴ Emanuel Adler, Vincent Pouliot, “International practices: introduction and framework.” 20.

⁶⁵ Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, May 27, 2014. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201405/27_a.html>

susiduria pasaulis, be kitų valstybių pagalbos.“⁶⁶ Šitoks koncepcijos suvokimas iš tiesų pabaigia pasyvią Japonijos užsienio politiką, kuria jau kelis dešimtmečius buvo kaltinama. Galima pradėti nuo to, jog „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija yra itin didžiulė Japonijos diskurso dalis. Vien tik Ministro Pirmininko ir jo Spaudos Sekretoriaus Yoshihide Sugos ši koncepcija yra paminėta 118 kalbų ir spaudos pranešimų. Kokius konkrečius pasikeitimus galima išskirti Japonijos užsienio ir saugumo politikoje dėl „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos praktinio įgyvendinimo? Trumpai apžvelgiant, įvyko daug, tačiau reikšmingiausi įvykiai yra šie:

- Pirmosios Nacionalinės gynybos strategijos sudarymas 2013 m. pab., kurioje yra išdėstyti Japonijos nacionaliniai interesai ir saugumo prioritetai ateinančiam dešimtmečiui. Joje Aktyvus prisidėjimas prie taikos yra įvardijamas kaip „fundamentalus nacionalinio saugumo principas;“⁶⁷
- 2014 m. pakeistos taisyklės lengvesniam karinės įrangos pardavimui ir eksportui po beveik 4 dešimtmečių tokio eksporto draudimo;
- Taikos ir saugumo įstatymas (ang. „*Legislation for Peace and Security*“) 2015 m. pab., įtvirtinęs kolektyvinės gynybos galimybę;
- 2015 m. patvirtintas padidintas gynybos biudžetas nuo 2016 m. balandžio mėn.;
- Po beveik 15 metų, peržiūrėtas ir atnaujintas JAV-Japonijos gynybos susitarimas 2015 m.;
- Aktyvus bendradarbiavimas (Gynybos ministrų susitikimai, dvišalės ir daugiašalės karinės pratybos, gerųjų praktikų dalinimasis etc.) su Australija, Indija, Europos Sąjunga, Prancūzija ir Didžiąja Britanija ir ASEAN.

Šie pasikeitimai gali būti suvokiami kaip aktyvesnio Japonijos įsitraukimo į pasaulio ir regiono politiką pamatai. Remiantis šiais pasikeitimais, galima kalbėti apie Japonijos naujų praktikų artikuliaciją, kurie būtent žymi ne tik diskurso, bet ir praktinio Japonijos veikimo pasaulio atžvilgiu pasikeitimą. Šių žymių pokyčių įvardijamas yra reikalingas tam, jog Japonijos veiksmai Pietų Kinijos konflikte būtų suvokiami kaip platesnio Japonijos tapatybės, jos pasikeitimo ir artikuliacijos dalis.

Galima teigti, jog svarbiausias „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos pristatymas reikšmingiems „mes“ įvyko 2014 m. po Nacionalinės saugumo strategijos išleidimo. Būtent tais metais įvyko gana sparčiausias savo tapatybės artikuliavimo procesas „kitų atžvilgiu“, ypač daugiašaliuose formatuose. Vienas tokių itin svarbių formatų Japonijos tapatybės artikuliacijos procesui buvo Pasaulio ekonomikos forumas. Shinzo Abės kalba jame iš esmės reprezentuoja Japonijos užsienio ir saugumo politikos prioritetus bei savo tapatybę ir kaip ji yra įprasminama pasaulyje. Japonijos Ministras Pirmininkas teigia, jog „Naujoji Japonija mosuoja vėliava aktyviam

⁶⁶ Press Conference by Prime Minister Abe. May 15, 2014. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201405/0515kaiken.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

⁶⁷ National Security Strategy December 17, 2013, 3. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/documents/2013/_icsFiles/afieldfile/2013/12/18/NSS.pdf> [Žiūrėta 2017 04 13].

prisidėjimui prie taikos. Noriu, jog žinotumėte – galite pasikliauti Japonija.”⁶⁸ Šis teiginys atskleidžia kelis dalykus. Pirma, Japonijos Ministras Pirmininkas iš tiesų teigia ir siekia įtvirtinti Japonijos pasikeitimą, brėždamas netgi kelias laiko linijas tarp prieš tai buvusios Japonijos ir dabar egzistuojančios „naujos“ Japonijos. Viena vertus, galima kalbėti apie aktyvaus ir pasyvaus pacifizmo fazes Japonijos užsienio diplomatijos istorijoje. Kita vertus, galima kalbėti apie kelis prieš tai buvusios Japonijos laikotarpius: Japonijos-agresorės laikotarpį iki Antrojo pasaulinio karo pabaigos; pokario Japonijos, bet pasyviai veikiančią tarptautinėje arenoje; ir naujos Japonijos, prisiimančios tarptautinius įsipareigojimus ir atsakomybę už taikos ir stabilumo įtvirtinimą regione bei pasaulyje. Šių trijų laikotarpių susidūrimas vyksta nuo pat 2013 m. ir Aktyvaus prisidėjimo prie taikos koncepcijos paskelbimo. Kinija ir Pietų Korėja yra du didieji Japonijos „kritikai“, kurie dėl išlikusių istorinių nuoskaudų ir kitų su istorija susijusių problemų, verčia Japoniją vis gražinti imperialistinę Japoniją į diskursą ir neigti dabarties „aš“ sąsajas su Antrojo pasaulinio karo metu artikuliuota tapatybe. Šie du veikėjai (bet iš esmės tai daro Kinija) kvestionuoja Japonijos „aš“ artikuliaciją, todėl Japonijai būtinas jai reikšmingų „kitų“ pritarimas. Tokiu būdu per kitus veikėjus Japonija sugeba palaikyti savo projektuojamą tapatybę. Kaip minėta teorinėje dalyje, būtent kiti veikėjai yra itin svarbūs tapatybės artikuliacijos ir palaikymo procesui.

Kurių kitų veikėjų pritarimas yra būtinas? Japonijos tapatybės artikuliacijai yra svarbus pritarimas iš reikšmingų Japonijai „kitų“ kurie diskurse yra artikuliuojami kaip partneriai – tai JAV, Indija, Australija, Prancūzija, Didžioji Britanija ir ASEAN (daugiau apie tai kitame skirsnyje) ir kurie yra panašūs į Japonijos „aš“ ir su kuriais yra dalinamasi panašiomis vertybėmis bei normomis. Toks poreikis „paaiškinti“ savo „aš“ (kadangi „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija iš esmės reprezentuoja ir įkūnija besikeičiančią Japonijos tapatybę, ši koncepcija kartu prijungia prie savęs ir kitas tapatybei svarbias sąvokas bei pasako, koks „aš“ santykis su pasauliu) kyla iš tam tikrų „kitų“ siekio paneigti Japonijos „aš“ arba artikuliuoti naująjį Japonijos „aš“ kaip grėsmingą, kaip tai daro Kinija. Tokiu būdu yra reikalingas pritarimas iš panašių „kitų“ dėl tapatybės artikuliacijos ir reprezentacijos. Remiantis Rumellili, galima teigti, jog kadangi tam tikri „kiti“ bando pakirsti ir atmesti Japonijos tapatybės artikuliaciją, Japonija siekia įtvirtinti savo tapatybę remdamasi jai ir jos tapatybės artikuliacijai reikšmingų artimų ir panašių „kitų“ savęs reprezentavimu ir įsitraukimu į jų diskursą.

Taip pat būtina pridurti, jog pasiklovimo Japonija idėja, kuri iš esmės persmelkė visą Pasaulio Ekonomikos Forumui skirtą kalbą, ir toliau išliko diskurse ir yra nuolat reartikuliuojama ir

⁶⁸ A New Vision from a New Japan, World Economic Forum 2014 Annual Meeting, Speech by Prime Minister Abe. January 22, 2014. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201401/22speech_e.html> [Žiūrėta 2017 04 13].

įprasminama per „prisidėjimą prie regiono stabilumo ir klestėjimo.“⁶⁹ Iš viso Japonijos diskurse apie Pietų Kinijos jūros konfliktą ši Japonijos intencija dėl regiono taikos ir stabilumo yra pakartota 42 kartus 27 skirtinguose dokumentuose. Ganėtinai įdomu, jog nacionalinis stabilumo ir taikos pasaulyje ir regione interesas yra susiejamas su padėjimu kitiems, konkrečiai, šiam darbui svarbiu veikėju - ASEAN'ui: „Japonija siekia prisidėti prie laisvo ir atviro ASEAN tolimesnės integracijos, vystymosi bei stabilumo.“⁷⁰ Galima teigti, jog Japonija tam tikra prasme savo tapatybės įprasminimą susieja ir su viso regiono saugumo ir klestėjimo – ekonomine, kultūrine ir ypač vertybine – būkle. Kitaip tariant, Japonijos interesu tampa ne tik jos pačios saugumas ir klestėjimas, bet ir kitų valstybių. Saugumas ir taika yra visoms šalims naudinga ir siektina.

Antra, „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos suvokimas kaip „vėliava“ (diskurse vartojamas žodis „*banner*“) suponuoja Japonijos siekį paversti šią koncepciją tam tikru jungtiniu elementu tarp valstybių. Taikos siekimas turi būti ne tik Japonijos misija, naujos tapatybės kryptis, bet ir kitų valstybių tikslas ir įsipareigojimas, sujungiantis ir suvienijantis. Tai tampa itin svarbiu elementu Pietų Kinijos konflikte, kur ASEAN'o valstybės tampa „Taikos ir stabilumo partneriais.“⁷¹ Tuo pačiu tokia Japonijos koncepcija ir skatinimas bendradarbiauti tam tikro tikslo siekimui – konkrečiai, taikos - kalba apie „mes“ grupės veikėjų atsiradimą.

Aptaręs „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepciją, Abė iškart pradeda kalbėti apie Azijos jūrų taikos užtikrinimą, susiedamas laisvą žmonių ir prekių judėjimą su regiono klestėjimu. Jis neapsiriboja tik laisvu judėjimu jūroje, bet ir priskiria laisvo judėjimo poreikį oro bei kibernetinėje erdvėje. „Vienintelis būdas užtikrinti saugias ir taikias viešąsias gėrybės yra griežtai laikantis įstatymo viršenybės. Dėl šio tikslo būtina užtikrinti tokias fundamentalias vertybes kaip laisvė, žmogaus teisės bei demokratija. Kitos alternatyvos nėra.“⁷² Šioje kalboje atsispindi pagrindiniai Japonijos tapatybės aspektai, kurie vėliau kartojasi ir kitose kalbose bei yra panaudojami kaip argumentai, grindžiant tam tikrus užsienio ar saugumo politikos sprendimus Pietų Kinijos jūros konflikte. Iš viso šiame darbe atliktoje analizėje „laisvė“ buvo pavartotas 69 kartus, „demokratija“ – 22 kartus, o „žmogaus teisės“ – 16 kartų. Akivaizdu, jog laisvė yra vienas svarbiausių dalykų Japonijai, kai kalba pasisuka apie Pietų Kinijos jūros konfliktą. Kitoms dviem Japonijos akcentuotoms fundamentalioms vertybėms, nors ir svarbioms tapatybės artikuliacijai, vis dėl to nėra priskirta tokia svarbi reikšmė šiame diskurse. Kita vertus, „laisvei“ diskurse yra suteikiama yra itin konkrečios reikšmės: diskurse yra „laisvė“ yra įprasminama kaip „navigacijos laisvė“, (per)skridimo

⁶⁹ Report by Prime Minister Shinzo Abe on His Recent Overseas Visits to the Plenary Session of the House of Representatives. January 4, 2016 <http://japan.kantei.go.jp/97_abe/diplomatic/201601/1215568_11026.html> [Žiūrėta 2017 04 29].

⁷⁰ Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following His Visit to the Philippines, Australia, Indonesia and Viet Nam. January 16, 2017 <http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201701/1221207_11567.html> [Žiūrėta 2017 04 29].

⁷¹ Mission of Japan to ASEAN, „Japan's cooperation towards the AEC.“ September, 2015, 4 <<http://www.asean.emb-japan.go.jp/files/000222866.pdf>> [Žiūrėta 2017 04 22].

⁷² A New Vision from a New Japan, World Economic Forum 2014 Annual Meeting.

(ang. „*overflight*“) laisvė, „atviros jūros laisvė“ (ang. „*freedom of high seas*“) ar abstrakti laisvės kaip fundamentalios vertybės sąvoka, skirta iš esmės iliustruoti bendrystę per tų pačių vertybių išpažinimą su Japonijai svarbiais reikšmingais „kitais“. Pirmosios 3 įvardintos laisvės yra itin konkrečios ir tiesiogiai susiejamos su Japonijos konflikto vertinimu, suvokimu, įprasminimu ir (re)artikuliacija pačiame diskurse tiek Pietų Kinijos jūros konflikto, tiek ASEAN'o, tiek Kinijos atžvilgiu.

Galima teigti, jog „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija Pietų Kinijos jūros konflikte įgauna prasmę per daugelio kitų Japonijai svarbių aspektų įprasminimą ir įreikšminimą. Ši koncepcija kaip Japonijos tapatybės dalis reikalauja ne tik pačios Japonijos jos artikuliacijos (tam, jog ji nebūtų tik retorinio veiksmo dalis), bet ir reikšmingų Japonijai „kitų“ šios koncepcijos suvokimo. Referuojant į teorinėje dalyje pristatytą tapatybės apibrėžimą, galima teigti, jog Japonija iš esmės projektuoja ir formuoja savo tapatybę santykyje su jai reikšmingais „kitais“. Toks „prisistatymas“ iš esmės leidžia „įeiti“ į tų veikėjų diskursus, o per bendrų taškų suradimą iš esmės plėtoti intersubjektyvias reikšmes. Be to, Japonijos naujos tapatybės artikuliacija yra tam tikra nežinomybės „kitiems“ paaiškinimas, kuris turi būti artikuliuojamas ir suprantamas „kitiems“. Galiausiai per itin svarbių intersubjektyvių reikšmių dalijimosi svarbą ir būtinumą – konkrečiai, fundamentalių vertybių pripažinimą, ir ypač laisvės - Japonija iš esmės asocijuojasi su jai reikšmingais „kitais“ yra atvira ir priimanti tokių veikėjų tapatybes. Kita vertus, šis aspektas tampa ir skiriamuoju veiksnium, nuo tam tikrų skirtingų ir grėsmingų „kitų“, kurie šių vertybių neišpažįsta. Japonijos Pietų Kinijos jūros konflikto diskurse toks „kitas“ yra tik vienas – Kinija.

2. „Aktyvus prisidėjimas prie taikos“ ir Pietų Kinijos jūros konfliktas

Kaip minėta, Japonija siekia gauti tam tikrą pritarimą dėl savo artikuliuojamos tapatybės iš jai svarbių ir panašių kitų veikėjų. Šitokį pripažinimą Japonijos Ministras Pirmininkas garsiai užsitikrino kitame ganėtinai simboliškame formate. Šiame formate pasakyta Shinzo Abės kalba pasirinkta šio darbo analizei neatsitiktinai: ji puikiai reprezentuoja Japonijos oficialiame diskurse artikuliuojamą Pietų Kinijos jūros konflikto naratyvą ir svarbiausius jo aspektus, kurie bus toliau analizuojami sekančiuose skirsniuose.

2014 m. gegužės 30 d. Shinzo Abė buvo pagrindinis pranešėjas 13-ame Shangri-La Dialogue Singapūre, kurį rengia nepriklausomas analitinis centras – *The International Institute for Strategic Studies*. Shangri-La Dialogas yra vienas svarbiausių Azijos gynybos forumų, kuriame susitinka ministrai ir delegatai iš 50 šalių. Dialogo darbotvarkėje figūruoja įvairūs kompleksiški klausimai, kurie atspindi regiono itin įvairius saugumo ir gynybos iššūkius. Taip pat Shangri-La Dialogas tarnauja ir kaip regioninių iniciatyvų „kalvė“ dėl regiono valstybių povandeninių laivų pajėgumų, lengvosios ginkluotės neplatavimo, regiono saugumo architektūros, humanitarinės pagalbos ir „ne

jėgos panaudojimo pirmumo“ (ang. „*no first use of force*“) idėjos įgyvendinimo Pietų Kinijos jūroje.⁷³ Visi šie aspektai yra itin artimi Japonijos nacionaliniams prioritetams, išdėstytiems tiek Japonijos Gynybos Baltosiose knygoje, tiek Nacionalinėje Saugumo Strategijoje. Šiame forume kiekvienais metais Pietų Kinijos jūros konfliktas iškyla darbotvarkėje, tačiau būtent 2014 m. Shinzo Abė ir jo kalba sukėlė itin stiprias reakcijas pasaulinėje žiniasklaidoje dėl savo susikoncentravimo ir aštrių pastabų Kinijos atžvilgiu dėl Pietų ir Rytų Kinijos, kurioje yra Senkaku salos ir dėl kurių Kinija reiškia savo teritorines pretenzijas, jūrų konfliktų. Kaip pastebi Giulio Pugliese ir Aurelio Insisa, pirmą kartą Shangri-La Dialogo istorijoje buvo taip aiškiai „pirštu baksnojama“ į Kinijos pusę pamirštant diplomatinę kalbą.⁷⁴

Abė savo kalboje akcentavo Japonijos aktyvesnį prisidėjimą prie regioninio saugumo užtikrinimo bei jūrinių konfliktų Pietų ir Rytų Kinijos jūrose disputų išsprendimo būtinybę. Jis teigė, jog „Japonijos „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija yra entuziastingai palaikoma partnerių bei kitų draugiškų valstybių, įskaitant kiekvieną ASEAN valstybės bei JAV, Australijos, Indijos, Didžiosios Britanijos, Prancūzijos ir kt. vadovą.“⁷⁵ Šitai tokia regioniniame saugumo formate Japonijai leidžia užsitikrinti savo besikeičiančios tapatybės priėmimą tarp kitų valstybių, bet ypač tarp Japonijai svarbių, reikšmingų ir artimų „kitų“. Toks priėmimas taip pat reiškia tam tikrą „mes“ veikėjų grupės formavimą ir tų veikėjų, kurie nepriima arba atmeta Japonijos tapatybę, egzistavimą. Iš esmės, Japonija artikuliuodama savo tapatybę brėžia liniją ne tik tarp savęs ir Kinijos, bet kartu ir tarp jai svarbių partnerių ir Kinijos. Tokiu būdu Kinija yra atribojama nuo „aš“ ir nuo „mes“ per disociacijos procesą.

Antra, šitų konkrečių valstybių įvardijimas nėra atsitiktinis. Jau 2013 m. Nacionalinėje saugumo strategijoje Japonija aiškiai artikuliuoja jai draugiškas valstybes, kurios yra įvardijamas kaip „partneriai.“ Pirmas ir svarbiausias partneris yra JAV, po to sekančios valstybės, t.y. Pietų Korėja, Australija, ASEAN ir Indija, yra suvokiami kaip lygiaverčiai partneriai. Galima teigti, jog visas šias valstybes vienijantys bruožai yra jau minėti laisvės pripažinimas, žmogaus teisės ir buvimas demokratija bei teisės viršenybės pripažinimas. Tuo tarpu šios vertybės tampa ir pagrindiniu aspektu, artikuliuojant gerų „mes“ ir grėsmingos Kinijos dichotomiją, kuri įtvirtina „mes“ disociaciją, Kinijos veiksmų, bet netgi esamos politinės sąrangos joje atmetimą. Partneriai ir draugai yra įvardinami kaip tie, kurie „užtikrina laisvę, žmogaus teises ir demokratiją.“ Tuo tarpu Kinija yra nedemokratinė valstybė, kurioje žmogaus teisės ir laisvės yra suvokiamos absoliučiai kitaip nei Japonijoje ar kitose Vakarų demokratinėse valstybėse. Kinijoje šios normos yra suvokiamos kaip politinio-istorinio

⁷³ The IISS, „The IISS Shangri-La Dialogue.“ < <https://www.iiss.org/en/events/shangri-la-dialogue/about-s-shangri-la-s-dialogue> > [Žiūrėta 2017 04 13].

⁷⁴ Giulio Pugliese, Aurelio Insisa, *Sino-Japanese Power Politics: Might, Money and Minds*. Palgrave Macmillan: London, 2017, 11.

⁷⁵ Ten pat.

proceso ir socialinės-kultūrinės evoliucijos dalis. Valstybės suverenumas yra žmogaus teisių pagrindas ir būtent iš valstybės kyla žmogaus teisių (ne)išplėtimas ir (ne)įtvirtinimas. Todėl Kinijoje žmogaus teisės yra suvokiamos kaip priklausančios nuo vidinės valstybės politikos ir jos nėra universalios.⁷⁶ Tikriausiai negalima niekaip aiškiau brėžti ribų tarp „mes“ ir „kito“ diskurse, kaip tik pabrėžti ir reartikuluoti skirtumus, kurie užtikrina, jog „kitas“ niekada netaps toks kaip „aš.“ Taigi, Japonija diskurse artikuluoja neperžengiamus skirtumus Kinijos atžvilgiu. Iš esmės, Kinija yra atribojama nuo Japonijos „aš“ ir partnerių kaip „mes“ grupės per tokių vertybių neturėjimą ir neišpažinimą.

Trečia, ASEAN valstybių pritarimas Japonijos aktyvesnei rolei regione ir pasaulyje bei artikuluojamai tapatybei leidžia Japonijai legitimiai kalbėti apie Pietų Kinijos jūros konfliktą. Kadangi Japonija neturi jokių pretenzijų Pietų Kinijos jūroje kaip ASEAN'o valstybės arba Kinija, leidžiančių jai legitimiai dalyvauti konflikte, ASEAN'o pritarimas aktyviai taikos diplomatijai ir pagalbos (tiek finansinės, tiek politinės paramos ir Japonijos garsaus kalbėjimo apie problemas regione įvairiuose forumuose ir su įvairiais partneriais) priėmimas iš Japonijos gali būti suvokiami kaip „žalia šviesa“ Japonijai tapti tam tikra prasme konflikto dalyve. Būtent todėl Japonija iš esmės pristato ir artikuluoja santykį tarp savęs bei ASEAN'o kaip Taikos ir stabilumo partnerystę.

Kaip minėta, Shangri-La dialogas yra regioninis formatas, tačiau jame dalyvauja visi Azijos ir keli neregioniniai, bet itin svarbūs veikėjai – tarp jų ir JAV. Iš esmės formatas pasitarnavo kaip „mes“ fronto *versus* Kinija formavimui bei Pietų Kinijos jūros konflikto iškėlimui į pasaulinę darbotvarkę. Šis formatas taip pat buvo itin svarbus Japonijos suvokimo pačio konflikto atžvilgiu artikuliavimui, kadangi jame buvo pristatyti itin svarbūs Japonijos tapatybei bei Pietų Kinijos jūros konflikto bei Kinijos kaip veikėjo suvokimo ir artikuliavimo aspektai.

3. Pietų Kinijos jūros konflikto vieta Japonijos diskurse

Būtina pridėti, jog Japonijos išitraukimą į Pietų Kinijos jūros konfliktą būtina taip pat suvokti kaip platesnio naratyvo apie Kiniją dalį. Kaip minėta, Japonija Rytų Kinijos jūroje yra įsivėlususi į disputą su Kinija dėl Senkaku salų, kurias Japonija laiko „neatskiriama Japonijos teritorijos dalimi, remiantis istoriniais faktais bei tarptautine teise. <...> nėra jokio klausimo, kurį reikėtų išspręsti, dėl Senkaku salų teritorinio suverenumo.“⁷⁷ Senkaku salų konflikto kontekste, Japonija suvokia Kiniją kaip „kitą“,

⁷⁶ Katrin Kinzelbach, „China's White Paper on Human Rights.“ *Global Public Policy Institute*, April 5, 2016. <<http://www.gppi.net/publications/human-rights/article/chinas-white-paper-on-human-rights/>> [Žiūrėta 2017 04 29].

⁷⁷ *Policy Speech by Prime Minister Shinzo Abe to the 183rd Session of the Diet*. 2013 m. vasario 28 d. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201302/28siseuhousin_e.html>. [Žiūrėta 2017 04 13].

kuris kelią grėsmę „siekdamas jėga ir prievarta pakeisti esantį *status quo*.“⁷⁸ Ir nors šį konfliktą galima suvokti kaip tik dvišalį, tačiau žvelgiant plačiau, Japonija siekia šį ir Pietų Kinijos jūros konfliktą susieti ir parodyti kaip susijusius Kinijos bandymus pakeisti esamą santvarką regione. Pavyzdžiui, Abė susitikime su NATO valstybių vadovais kalboje daro būtent šią sąsają tarp dviejų konfliktų: „Rytų ir Pietų Kinijos jūrose vyksta dažni bandymai vienašališkai pakeisti jėga ir prievarta *status quo*.“⁷⁹ Tas pats buvo daroma ir Shangri-La Dialogo kalboje. Kitaip tariant, Japonijos išitraukimas į Pietų Kinijos jūros konfliktą gali būti aiškinamas per kito konflikto – dėl Senkaku salų – įtraukimą į diskursą.

Kaip galima suvokti šį dviejų konfliktų siejimą? Pirma, toks susiejimas artikuliuoja Kinijos grėsmę regioninei tvarkai. Kitaip tariant, du tuo pačiu metu vykstantys konfliktai parodo, anot Japonijos, Kinijos siekį pakeisti ne šiaip esamas teritorines kai kurių valstybių ribas, bet pakeisti esamą normas ir įprastą tvarką net ne viename, o dvejuose Azijos regionuose – Šiaurės Rytų bei Pietryčių Azijoje. Šį Kinijos siekį iš esmės reprezentuoja „*status quo* keitimo“ sąvoka, kuri diskurso analizėje yra minėta mažiausiai 25 kartus. Ši sąvoka yra naudojama ir Senkaku konflikte Kinijos atliekamiems vienašaliams grėsmingiems veiksams įvardinti. Toks bendrų sąvokų vartojimas abejose konfliktuose rodo Japonijos siekį susieti šiuos du konfliktus ir apie juos kalbėti apie jei ne kaip tokius pačius, tai bent jau panašius ir naudojant tas pačias sąvokas. Būtent todėl galima teigti, jog „*status quo* keitimas“ nurodo didesnio naratyvo apie Kinijos kaip grėsmingą „kito“ kūrimą. Antra, kadangi Kinija yra artikuliuojama ir reprezentuojama kaip grėsmingas „kitas“,⁸⁰ Japonija sujungia save ir kitas valstybes, kurios yra paveiktos Kinijos veiksmų, per asociacijos procesą ir tokiu būdu artikuliuoja „mes“ suvokimą. Su šiuo „mes“ kūrimu siejasi ir trečias aspektas: dviejų konfliktų susiejimas ir Kinijos veiksmų juose įvertinimas kaip platesnės jos agresyvos politikos (tai susiejama ir su intensyvia karine modernizacija bei neskaidriu kariniu biudžetu, kurie yra intensyviai aptariami Japonijos Gynybos baltosiose knygose kiekvienais metais bei Shangri-La Dialogo kalboje) dalis leidžia Japonijai teigti, jog „Pietų Kinijos jūros konfliktas yra tiesiogiai susijęs su regiono taika ir stabilumu bei kelia susirūpinimą tarptautinei bendruomenei, įskaitant Japonijai“⁸¹ arba šis konfliktas yra „legitimus tarptautinės bendruomenės, įskaitant Japoniją, rūpestis.“⁸² Kitaip tariant, tai, kas vyksta Pietų Kinijos jūroje yra ne tik konflikto šalių, bet ir visos tarptautinės bendruomenės problema.

⁷⁸ Ministry of Foreign Affairs, *Trends in Chinese Government and Other Vessels in the Waters Surrounding the Senkaku Islands, and Japan's Response: Records of Intrusions of Chinese Government and Other Vessels into Japan's Territorial Sea*. <http://www.mofa.go.jp/region/page23e_000021.html>. [Žiūrėta 2017 04 15].

⁷⁹ *Speech by Prime Minister Abe*, „Japan and NATO As „Natural Partners“.“ 2014 m. gegužės 6 d. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201405/nato.html>. [Žiūrėta 2017 04 13].

⁸⁰ Agnė Sabaliauskaitė, „Japonijos tapatybės analizė Senkaku konflikto kontekste.“ Bakalauro darbas, Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institutas, 2015.

⁸¹ Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, October 24, 2016. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201610/24_a.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

⁸² Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, November 12, 2015. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201511/12_p.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

Tokiu būdu Japonija legitimizuoja ir kitų veikėjų bei tarptautinės bendruomenės kaip veikėjo į(si)traukimą į konfliktą bei jų šio konflikto suvokimo artikuliaciją. Be to, Kinija iš esmės yra artikuliuojamas kaip visos tarptautinės bendruomenės „kitas“ bei grėsmė egzistuojančiai pasauliniai struktūrai.

Dar vienas esamo *status quo* aspektas yra tai, jog Pietų Kinijos jūros konfliktas yra suvokiamas kaip „darantis įtaką jūrų tvarkai,“⁸³ tokiu būdu vėlgi pozicionuojant jį kaip turintį didesnę įtaką nei tik dvišaliams santykiams, bet kartu regioninei bei pasaulinei tvarkai ir jos suvokimui. Kitaip tariant, *status quo* konfliktuose yra suvokiamas ne tik kaip teritorinis disputas dėl tam tikros teritorijos, bet ir kaip „jūrinė tvarka“, kadangi Kinijos veiksmai yra nukreipti ne tik tam tikros teritorijos atžvilgiu, bet ir susideda iš platesnės veiklos, tokios kaip teritorinių vandenių pažeidimai, neleidimas priėti prie tam tikrų teritorijų (tai galioja Pietų Kinijos jūros konfliktui), Oro identifikacinės erdvės sukūrimas Senkaku konflikte ir pan. Be abejonės, Japonija įvardija konkrečiai, kurie Kinijos veiksmai Pietų Kinijos jūroje kelia didžiausią susirūpinimą bei yra suvokiami kaip vienašaliai, keičiantys *status quo* ir keliantys įtampą: „didelio masto ir greitos sausumos įsisavinimas (ang. „*land reclamation*“), dirbtinių salų supylimas bei jų išnaudojimas kariniams tikslams. <...> Japonija negali sutikti su tokias bandymais pasiekti *fait accompli*.“⁸⁴ Būtent todėl tarptautinės bendruomenės palaikymas ir konflikto suvokimo artikuliacija yra būtinas: Kinija iš esmės grasina egzistuojančiai tiek jūrinei, tiek geografinei/teritorinei santvarkai

Būtina pridėti, jog esamos tvarkos, arba *status quo*, suvokimas Japonijos diskurse yra susiejamas su įsitvirtinusios teisės normomis ir teisės viršenybė. Grįžtant prie Shangri-La kalbos kaip Japonijos suvokimo apie Pietų Kinijos jūros konfliktą reprezentacijos, būtina paminėti, jog teisės viršenybė, arba tarptautinė teisė, iškyla kaip pagrindinis „mes“ vienijantis veiksnys. „*Japan for the rule of law. Asia for the rule of law. And the rule of law for all of us. Peace and prosperity in Asia, forevermore,*“⁸⁵ – kelis kartu kartojo Abė savo kalboje. Ganėtinai įtaigiai ir tiesmukai Japonija perduoda savo viziją dėl regioninės santvarkos – jos pagrindu turi būti tarptautinė teisė. Tarptautinė teisė tampa ne tik vienu iš Japonijos tapatybės aspektų: Japonija siekia, jog ir kitų valstybių tapatybės perimtų jį. Apskritai tarptautinė teisė tampa itin svarbiu aspektu, norint kalbėti apie Pietų Kinijos jūros konfliktą bei *status quo*. Kaip minėta, „tarptautinė teisė“ arba „teisės viršenybė“ diskurso analizėje yra minima 69 kartus, taigi, šis aspektas sudaro itin svarbią diskurso apie Pietų Kinijos jūros konfliktą dalį. Taip pat ganėtinai tiesmukai yra diskurse artikuliuojama, jog tarptautinė teisė užtikrina taiką ir klestėjimą, todėl kas pripažįsta teisės viršenybę, iš esmės siekia to pačio tikslo kaip ir Japonija. Tarptautinė teisė

⁸³ Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, February 6, 2014. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201603/8_p.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

⁸⁴ Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, March 30, 2016. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201603/30_a.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

⁸⁵ The IISS, „The IISS Shangri-La Dialogue.“

yra artikuliuojama kaip dabar egzistuojančios santvarkos ir stabilumo, ir netgi trapios taikos garantas ir palaikantis aspektas. Tačiau tarptautinės teisės nepripažinimas reiškia, jog toks veikėjas yra grėsmė Azijai ir taikai šiame regione.

4. Tarptautinės teisės kaip praktikos svarba

Kaip minėta, tarptautinė teisė ir jos laikymasis yra itin svarbus Japonijos tapatybės artikuliacijoje. Būtent šis aspektas padeda sukurti „mes“ *versus* „kiti“ mąstymo liniją ir reprezentaciją pačiame diskurse. „Mes“ yra tie, kurie laikosi tarptautinės teisės ir siekia jos įsitvirtinimo Pietų Kinijos jūros ir kituose konfliktuose. „Kiti“ yra tie, kurie ne tik nesilaiko tarptautinės teisės, bet vienašališkai sprendžia kylančias problemas. Pietų Kinijos jūros konflikte yra vienintelis toks „kitas“, kuris diskurse iš esmės yra reprezentuojamas kaip grėsmė taikai ir stabilumui – tai yra Kinija.

Kinija Japonijos diskurse yra reprezentuojama, kaip nesilaikanti tarptautinės teisės ir savo vienašaliais veiksmais siekianti pasiekti *fait accompli*. Būtent šis aspektas leidžia Japonijai iš esmės kalbėti apie gerus „mes“, kurie ne tik kad negriauna esamos santvarkos, bet siekia jos išsilaikymo. Japonijos diskurse dabar egzistuojančios tarptautinės teisės normos yra suvokiamos kaip vienintelės, galinčios užtikrinti taiką. Tokia esama tarptautinė sistema yra suvokiama ir kaip užtikrinanti klestėjimą ir augimą. Iš esmės, Japonija reprezentuoja tarptautinę teisę ne tik kaip saugumo, bet ir kaip ekonominės gerovės garantą.

Tarptautinės teisės aspektas Pietų Kinijos jūros konflikto diskurse yra plėtojamas keliomis kryptimis. Pirma, tarptautinės teisės laikymasis yra susiejamas konkrečiai su 2002 m. ASEAN ir Kinijos Šalių veiksmų Pietų Kinijos jūroje deklaracijoje (ang. *Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea*) išdėstytais punktais. Šalys susitarė, jog šis susitarimas „skatina taiką ir stabilumą regione bei [šalys] konsensuso pagrindu sutinka dirbti siekiant šio tikslo.“⁸⁶ Susitarimo šalys „patvirtina gerbti ir laikytis navigacijos laisvės virš ir pačios Pietų Kinijos jūroje <...>, kaip nurodyta 1982 Jungtinių Tautų Jūrų teisės konvencijoje,“ „Šalys įsipareigoja išspręsti teritorinius ir juridinius disputus taikiomis priemonėmis ir nesiims grasinimų ar jėgos panaudojimo <...>, kaip nurodyta 1982 Jungtinių Tautų Jūrų teisės konvencijoje,“ „Šalys įsipareigoja susilaikyti nuo veiksmų, galinčių komplikuoti arba eskaluoti disputus bei paveikti taiką ir stabilumą, įskaitant nesiimti veiksmų dėl dabar negyvenamų salų, rifų, koralinių rifų, seklumų ir kt. atžvilgiu, bei konstruktyviai spręsti iškylančius skirtumus.“⁸⁷ Kitaip tariant, Japonija siekia, jog šis susitarimas iš tiesų būtų galiojantis ir suinteresuotos šalys taikiais metodais spręstų kylančius konfliktus Pietų Kinijos jūroje. Japonija

⁸⁶ “Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea.” November 4, 2002. <http://asean.org/?static_post=declaration-on-the-conduct-of-parties-in-the-south-china-sea-2> [Žiūrėta 2017 04 17].

⁸⁷ Ten pat.

suvokia šią deklaraciją kaip dokumentą, kuris yra „legaliai įpareigojantis ir galintis prisidėti prie konflikto sprendimo nutarimo tarp ASEAN ir Kinijos.“⁸⁸

Tačiau po metų, 2014 m. Shangri-La Dialogo kalboje, Japonija tikisi, jog „iš tiesų veiksmingas šalių veiksmų susitarimas (ang. „*Code of Conduct*“) bus priimtas dėl Pietų Kinijos jūros tarp ASEAN ir Kinijos ir tai bus atlikta kuo greičiau.“⁸⁹ Kitaip tariant, Japonijos diskurse išreiškiama abejonė dėl veiksmingo šio susitarimo įgyvendinimo. Tam, jog vis dėlto Pietų Kinijos jūros konflikte egzistuočiau visus saistančios taisyklės ir nereikėtų iš esmės tartis dėl naujų, Japonija žengia kitokiu keliu ir pasiteikia tarptautines normas kaip praktikas ir siekia jas perteikti mažų mažiausiai ASEAN‘ui kaip įrankį konflikto sprendimui. Shangri-La kalboje Japonija suformuluoja „Trys Jūrų teisės principus“ (ang. „*Three Principles on the Rule of Law at Sea*“), kurie iš esmės reprezentuoja Japonijos suvokimą apie Pietų Kinijos jūros konfliktą ir nurodo Japonijos rolę kaip normų vadybininką ir skleidėją. „Pirmasis principas skelbia, jog šalys pateiks ir aiškins savo pretenzijas, remiantis tarptautine teise. Antrasis principas – šalys nenaudos jėgos ar prievartos, siekdamos apginti savo pretenzijas. Trečiasis principas skelbia, jog šalys sieks išspręsti disputus taikiomis priemonėmis. <...> Visa tai yra sveikas protas, gryna ir paprasta.“⁹⁰ Tam tikra prasme, Abė atkartoja normas, kurios buvo patvirtintos 2002 m. ASEAN-Kinijos deklaracijoje, tačiau į jo tris principus, kurie susilaukė palaikymo ir pripažinimo ne tik Shangri-La, bet vėliau ir Ise-Shimos Didžiojo Septyneto galutiniame lyderių pareiškime,⁹¹ galima pažvelgti ir kaip į sėkmingą bandymą įtvirtinti naujas ASEAN‘ui, bet ne pačiai Japonijai, normas kaip elgesio praktikas.

Japonija Rytų Kinijos jūros konflikte dėl Senkaku salų pabrėžia būtent šiuos tris jūrų teisės principus kalbėdama ne tik apie Kinijos veiksmus, bet kartu ir grįsdama savo pačios teritorines pretenzijas dėl šių salų. Kaip minėta, Japonija pabrėžia, jog salos yra „neatskiriama Japonijos teritorijos dalis, <...> remiantis tarptautine teise. <...> Neteisėti Kinijos vyriausybės laivų įsibrovimai į Japonijos teritorinius vandenius tęsiasi. <...> Japonija niekada nesiėmė veiksmų, kurie eskaluočiau situaciją. Mes visą laiką sprendėme situaciją ryžtingai ir ramiai ir taip elgsimės toliau.“⁹² Šis teiginys iš esmės iliustruoja ir visame Japonijos diskurse apie Senkaku salas reprezentuojamus būtent šiuos tris principus: tarptautinės teisės laikymosi pabrėžimą, taikų konflikto sprendimą bei Kinijos prievartos

⁸⁸ Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following his Participation in the APEC and TPP Summit Meetings and the ASEAN-Related Summit Meeting. October 10, 2013. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201310/10naigai_e.html> [Žiūrėta 2017 04 17].

⁸⁹ „The 13th IISS Asian Security Summit -The Shangri-La Dialogue.“

⁹⁰ Ten pat.

⁹¹ Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe, Chair of the G7 Ise-Shima Summit. May 27, 2016. <http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201605/1217857_11007.html> [Žiūrėta 2017 04 29].

⁹² Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following his Visit to Canada and Attendance at the 68th Session of the United Nations General Assembly. Friday, September 27, 2013 <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201309/27naigai_e.html> [Žiūrėta 2017 04 17].

naudojimą, siekiant keisti *status quo*.⁹³ Vis dėlto sakyti, jog Senkaku ir Pietų Kinijos jūros konfliktai yra vienodi, tikrai negalima: šie du konfliktai skiriasi pagal Japonijos požiūrį į pačio konflikto egzistavimą ir pobūdį: Senkaku salų konflikte Japonija laikosi pozicijos, jog konfliktas apskritai neegzistuoja ir Kinijos teritorinės pretenzijos yra nepagrįstos. Tuo tarpu Pietų Kinijos jūros konflikte Japonija nekvestionuoja Kinijos pretenzijų iš principo, bet yra susirūpinusi tuo, kaip konflikto šalys, konkrečiai Kinija, siekia užsitikrinti savo teritorinių pretenzijas.

Taigi, nors galima kalbėti apie Japonijos skirtingus suvokimus dėl Senkaku ir Pietų Kinijos jūros konflikto, teritorinių pretenzijų reiškimo ir užsitikrinimo praktika nesiskiria: reikia remtis tarptautine teise, reiškiant (Pietų Kinijos jūros konflikte) ir aiškinant (Senkaku salų konflikte) savo teritorinių pretenzijų pagrįstumą, taikiai spręsti konfliktą ir nevartoti jėgos, prievartos ar grasinimo ja (nekeičiant *status quo* ir nesiekiant savo veiksmais pasiekti *fait accompli* be visų šalių sutikimo – abejuose konfliktuose). Taip pat galima teigti, jog Japonija susieja tris normas – taikaus sprendimo būdo, jėgos nevartojimo ir negrasinimo ja bei teisės viršenybės normas, tokiu būdu artikuliuodama jas kaip neatskiriamas ir būtinas bet kuriam konflikto sprendimui.

Be to, kadangi Japonija remdamasi šitomis normomis veikia ir aiškina savo suvokimą apie Senkaku konfliktą pasauliui ir partneriams, ji iš esmės bando perteikti tokią pačią praktiką – rėmimąsi šiomis normomis – ir ASEAN valstybėms, kurioms nepavyko veiksmingai įgyvendinti 2002 m. ASEAN ir Kinijos Šalių veiksmų Pietų Kinijos jūroje deklaracijos. Galima teigti, jog šie du konfliktai žymi praktikų ribas tarp Japonijos ir ASEAN'o veikimo Kinijos atžvilgiu, kur Japonija siekia, jog ASEAN perimtų ir mokytųsi iš jos praktikų. Kaip minėta, ASEAN šioms praktikoms pritarė būtent 2002 m. Šalių veiksmų deklaracijoje, tačiau iš esmės ši deklaracija yra neveiksminga dėl Kinijos akivaizdaus deklaracijos ignoravimo ir pačio ASEAN'o susiskaldymo. Iš esmės ASEAN'o valstybės neturi bendros praktikos ir praktikų sistemos, kaip veikti „kito“ atžvilgiu. Remiantis Adler ir Pouliot aiškinimu apie praktikų rinkinių santykį, galima teigti, jog tarp ASEAN ir Japonijos veikimo Kinijos pretenzijų atžvilgiu, yra naudojami du lygiagrečiai egzistuojantys rinkiniai, kurie vienas su kitu nesąveikauja.⁹⁴ Japonijos išitraukimas į Pietų Kinijos jūros konfliktą įgalina Japonijos praktikų rinkinio difuziją ASEAN'ui, kurio praktikos Kinijos atžvilgiu yra ribotos. ASEAN valstybės yra linkusios atskirai tartis su Kinija, o ne veikti kaip praktikų bendruomenė, turinti vieną jungtinį balsą ir kurios remtųsi bendrai priimtomis praktikomis. Didžioji problema yra, jog ASEAN yra itin sunku netgi paskelbti jungtinę vieningą deklaraciją ir pasmerkti Kinijos veiksmus Pietų Kinijos jūroje. ASEAN deklaruoja, jog Pietų Kinijos jūros konfliktą būtina spręsti „teisinėmis ir diplomatinėmis

⁹³ Apie Kinijos *status quo* keitimą Rytų Kinijos jūroje ir dėl Senkaku salų žiūrėti, pavyzdžiui: Ministry of Defense, Defense of Japan 2014. 2014, 32.

⁹⁴ Emanuel Adler, Vincent Pouliot, “International practices: introduction and framework.” 20.

priemonėmis,⁹⁵ tačiau Kinijos karinės intencijos ir panašūs agresyvūs vienašaliai veiksmai organizacijos deklaracijose net nėra minimi. ASEAN Gynybos ministrų susitikimo, kuriame dalyvauja ir Kinija, jungtinėje deklaracijoje 2015 m. Pietų Kinijos jūros konfliktas net nebuvo paminėtas, nors būtent Japonija ir JAV dėjo daug pastangų, jog tai būtų padaryta.⁹⁶ Tas pats įvyko ir EAS jungtiniame pareiškime Laose 2016 m. Iš esmės ASEAN kaip praktikų bendruomenė apsiriboja tik itin ribotomis praktikomis. Tam tikra prasme, galima kalbėti apie performatyvumo trūkumą, analizuojant ASEAN praktikų (ne)panaudojimą.

Galima teigti, jog Japonija siedama Senkaku ir Pietų Kinijos jūros konfliktus iš esmės siekia įtvirtinti vientisą ir visų naudojamą vieną bendrą praktikų rinkinį, kurio pagrindą sudaro „Trys Jūrų teisės principai.“ Šių principų paskelbimas tuo pačiu rodo normų difuziją iš Senkaku į Pietų Kinijos jūros konflikto atvejį. Nors šios normos ir buvo įtvirtintos 2002 m. Šalių veiksmų deklaracijoje, tai nėra tik šios deklaracijos atkartojimas. Japonijos „Trys Jūrų teisės principai“ turi būti suvokiami kaip konkrečių normų išgryninimas ir jų tarpusavio susiejimas. Kitaip tariant, visos trys normos yra suvokiamos kaip viena kitą įgalinančios ir palaikančios, normos negali veikti atskirai viena nuo kitos. Be to, Japonija konflikte iš esmės atsiskleidžia kaip normų skleidėja visam ASEAN'ui kaip praktikų bendruomenei. Iš esmės, Japonija ne tik siekia, jog šių normų laikytųsi Pietų Kinijos jūros konflikto dalyvės, bet kartu ir visas ASEAN kaip bendruomenė. Tuo tarpu Kinija, nesilaikydama ir nepripažindama šių praktikų iš esmės yra artikuliuojama kaip grėsminga, disocijuojama nuo „mūsų“ ir suvokiama kaip netapsianti kaip „mes.“ Būtent normos ir tarptautinė teisė tampa tuo neperžengiamu barjeru tarp Kinijos ir Japonijos kartu su ASEAN.

5. Oficialios paramos vystymuisi reartikuliacija

Įprastai Japonijos įsitraukimas į Pietryčių Azijos regioną ir prisidėjimas prie jo stabilumo apsiribodavo ekonominių priemonių pasitelkimu, pavyzdžiui, investicijomis į regiono plėtrą, prekybos vystymu bei oficialios paramos vystymuisi (ang. „*Official Development Assistance*“, ODA) paskyrimu. Šiomis priemonėmis Japonija siekia prisidėti prie regiono stabilumo užtikrinimo, kuris, kaip minėta anksčiau, yra didelė diskurso apie Pietų Kinijos jūros konfliktą dalis, bei užtikrinti politiškai, socialiai bei ekonomiškai tvarų ir atsparų šalių vystymąsi. Anot Japonijos 2015 m. išleistos Oficialios paramos vystymuisi 2014 m. Baltosios knygos (jos iš esmės apžvelgia prieš tai vykusiais metais Paramos skyrimą ir prioritetus, todėl 2016-iems metams Baltosios knygos dar nėra, o 2015-

⁹⁵ Pavyzdžiui, Cliff Venzon, „ASEAN makes concession to China.“ *Nikkei Asian Review*, April 30, 2017. <http://asia.nikkei.com/Politics-Economy/International-Relations/ASEAN-makes-concession-to-China?n_cid=NARAN012> [Žiūrėta 2017 04 29].

⁹⁶ „ASEAN defense forum scraps Japan-backed statement referencing South China Sea concerns.“ *Japan Times*, November 4, 2015 <<http://www.japantimes.co.jp/news/2015/11/04/asia-pacific/asean-defense-forum-scraps-japan-backed-statement-referencing-south-china-sea-concerns/#.WRiBJXyjIU>> [Žiūrėta 2017 05 06].

iesiems vis dar ruošiama), Japonija skiria šią paramą ne tik infrastruktūros projektams, siekdama sumažinti vystymosi atotrūkį tarp valstybių ar stichinių nelaimių padariniams, bet ir „jūrų saugumui bei teisės viršenybės skatinimui.“⁹⁷ Šie du siekiai Oficialios paramos vystymuisi Baltosiose knygosose atsiranda tik nuo 2013 m. skirtos apžvalgos,⁹⁸ taigi, iš esmės yra tik dvejose paskutinėse knygosose, kurios buvo rengtos Shinzo Abės kabineto. Taip pat galima pastebėti, jog Japonija pradeda kalbėti apie Oficialia paramą vystymuisi kaip nacionalinių interesų įgyvendinimo veiksmų tęsinį,⁹⁹ bei susieja ją su „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija: „Keičiantis politinei ir saugumo aplinkai visame pasaulyje, vystomasis bendradarbiavimas užima vis didesnę rolę regioninės taikos ir stabilumo siekimui, įskaitant ir taikos kūrimui (ang. „*Peace building*“) bei universalių vertybių dalijimuisi. Japonija <...> turi prisitaikyti prie šių pokyčių.“¹⁰⁰ Toks stiprus posūkis suvokime apie paramos paskirtį galima susieti ir su 2015 m. pakeista Oficialios paramos vystymuisi Chartija, anot kurios, „Japonija skatins vystomąjį bendradarbiavimą, siekdama prisidėti aktyviau prie tarptautinės bendruomenės taikos, stabilumo ir klestėjimo. Toks bendradarbiavimas taip pat užtikrins ir Japonijos nacionalinius interesus tokius kaip taikos, saugumo palaikymą, <...> tokios tarptautinės aplinkos įgyvendinimą, kuri suteikia stabilumą, skaidrumą, nuspėjamumą, bei tarptautinės tvarkos, grįstos universaliomis vertybėmis, palaikymą ir apsaugojimą.“¹⁰¹

Galima teigti, jog Oficiali parama vystymuisi tampa tęstine užsienio ir saugumo politikos praktika. Be to, galima kalbėti apie naujai artikuliuojamą Japonijos suvokimą apie paramą vystymuisi ir ką ji reprezentuoja. Anksčiau Japonija šią paramą suvokė kaip ekonominę-kultūrinę, tačiau dabar ji iš esmės yra ir kaip politinė-saugumo strategijos dalis. Kita vertus, Japonija teigia, jog ši parama negali būti skirta karinėms reikmėms ir tarptautinių konfliktų aštrinimui.¹⁰² Tačiau kaip bus parodyta toliau, šis teiginys yra ganėtinai toli nuo tiesos, nes, kaip minėta, Oficiali parama vystymuisi tampa praktika, kuri yra pasitelkiama Pietų Kinijos jūros konflikto vystymuisi bei santykiams su ASEAN grįsti.

6. Japonijos praktikos ASEAN'o atžvilgiu

Kalbant apie praktikas, reiktų pradėti nuo tos, kuri yra ne tik itin simbolinė, bet kartu ir parodo Japonijos rimtus ketinimus ASEAN'o atžvilgiu. Shinzo Abė yra pirmasis Japonijos Ministras Pirmininkas, aplankęs visas 10 ASEAN'o valstybių. Maža to, tą jis padarė 2013 m. Būtent dvišaliai

⁹⁷ Ministry of Foreign Affairs, *Japan's Official Development Assistance White Paper 2014: Japan's International Cooperation*. 2015, 111.

⁹⁸ Ministry of Foreign Affairs, *Japan's Official Development Assistance White Paper 2013: Japan's International Cooperation*. 2014, 114.

⁹⁹ Ten pat, I.

¹⁰⁰ *Japan's Official Development Assistance White Paper 2014*. III.

¹⁰¹ Ministry of Foreign Affairs, *Cabinet decision on the Development Cooperation Charter*. February 10, 2015, 3. <<http://www.mofa.go.jp/files/000067701.pdf>> [Žiūrėta 2015 04 22].

¹⁰² *Japan's Official Development Assistance White Paper 2014*. 21.

susitikimai su ASEAN'o valstybėmis bei vėliau ir kaip su vientisa praktikų bendruomenę rodo ASEAN'o ir organizacijos valstybių svarbą Japonijai apskritai. Tokie valstybiniai vizitai iš esmės yra pasitelkiami kaip praktika ne tik vystyti draugiškus ryšius su pavienėmis valstybėmis, bet kartu ir su visa regionine organizacija kaip vienu veikėju. Be to, Japonija pasitelkia tiek dvišalius, tiek daugiašalius susitikimus Pietų Kinijos jūros konflikto artikuliuojimui ir įprasminimui. Būtent šiuose susitikimuose iš esmės Japonija ne tik iškelia ir garsiai kalba apie didžiąją ASEAN'o problemą – konfliktą su Kinija, bet ir iš esmės juose vykdo mokymo procesą, perduodama normas ir praktikas arba jas kurdamas (konkrečiai, jau minėti Trys Jūrų teisės principai arba UNCLOS pabrėžimas).

ASEAN kaip praktikų bendruomenė susilaiko nuo Pietų Kinijos jūros konflikto artikuliuojimo. Tai galima teigti, remiantis jau minėtu atsisakymu pasmerkti Kinijos veiksmus. Būtent „kito“ atžvilgiu vyksta „aš“, arba šiuo atveju „mes“, tapatybės artikuliacija, tačiau ASEAN šiuo atveju atsisako diskurse artikuliuoti Kiniją kaip „kitą“, o kartu ir patį konfliktą. Tuo tarpu konkrečių ASEAN'o valstybių – ypač Filipinų ir Vietnamo, kur Kinija vienašaliai veiksmai yra vertinami ir yra kuriamas Kinijos tapatybės naratyvas - diskursuose ši artikuliacija vyksta itin intensyviai. Būtent todėl dvišaliai susitikimai tarp Japonijos ir kitų valstybių tampa svarbiu įrankiu Pietų Kinijos jūros konflikto artikuliuojimui ir įprasminimui, o svarbiausia – mokymo procesui. Būtent šiuose susitikimuose Japonija gali perteigti savo konflikto interpretaciją, kurią kartu kita valstybė priima ir atkartoja. Pavyzdžiui, dvišalių Japonijos susitikimų su Filipiniais¹⁰³ ir Vietnamu¹⁰⁴ dokumentuose Trys Jūrų teisės principai iš esmės yra patvirtinami nurodant, jog abi šalys sutinka, jog Pietų Kinijos jūros konfliktą reikia spręsti taikiomis priemonėmis bei susilaikyti nuo vienašalių veiksmų, remtis UNCLOS. Toks Japonijos pristatytų principų atkartojimas rodo ir Japonijos siekį, jog kiti veikėjai perimtų, įprasmintų ir vartotų Japonijos pateiktas normas ir praktikas.

Daugiašališkumas kaip praktika apima ir pačio ASEAN'o funkcionavimą ir Japonijos siekį sustiprinti ASEAN'ą kaip praktikų bendruomenę per ASEAN'o pajėgumų ir kompetencijų kėlimą bei daugiašalės saugumo struktūros Azijos regione sukūrimą. Galima išskirti 3 daugiašalius forumus, kuriems Japonija skiria itin daug dėmesio dėl jų svarbos Pietų Kinijos jūros konfliktui ir todėl iš esmės juose koncentruojasi į jūrų saugumo gebėjimų ir kompetencijų stiprinimą:

1) ASEAN regioninis forumas (ang. „*ASEAN Regional Forum*“, ARF), kurio rėmuose Japonija prisideda anti-pirataavimo pajėgumų bei jūrų teisės stiprinime, rengdama seminarus ir kviesdama tarptautinės teisės ekspertus;

¹⁰³ “Japan-Philippines Summit Meeting.” July 27, 2013 <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/diplomatic/201307/27philippines_e.html> [Žiūrėta 2017 04 28].

¹⁰⁴ “Japan, Vietnam reaffirm pledge to coordinate in South China Sea row with China.” *The Japan Times*, November 21, 2016 <<http://www.japantimes.co.jp/news/2016/11/21/national/politics-diplomacy/japan-vietnam-reaffirm-pledge-coordinate-south-china-sea-row-china/#.WRhbX1XyjIU>> [Žiūrėta 2017 04 28].

2) išplėstas ASEAN jūrinis forumas (ang. „*Expanded ASEAN Maritime Forum*“, EAMF) jūrų saugumo klausimams aptarti. Forumas buvo įsteigtas Japonijos raginimu 2012 m.,¹⁰⁵

3) Rytų Azijos vadovų susitikimas (ang. „*East Asia Summit*“, EAS), kurį Japonija siekia išplėsti, sustiprinti bei padaryti svarbiausiu regioninės politikos ir saugumo forumu.¹⁰⁶ Šis prioritetas yra aptariamas ir su ASEAN'o valstybėmis dvišaliuose susitikimuose.¹⁰⁷ EAS be ASEAN šalių, jame dalyvauja Kinija, Indija, Japonija, Pietų Korėja, Australija, Naujoji Zelandija, nuo 2011 m. – ir JAV bei Rusija, tad nenuostabu, jog šis formatas yra Japonijos prioritetas regiono santvarkai užtikrinti. Galiausiai būtent į šį forumą Japonija deda daugiausiai vilčių ir kaip į praktikos ir normų difuzijos vietą, kur valstybės galėtų mokytis ir veikti kartu. EAS turėtų tapti Rytų Azijos bendruomene ir įgauti formą, panašią į Europos Sąjungą kada nors ateityje, apimti ekonominį ir politinį bendradarbiavimą ir suartėjimą, tačiau dėl savo neaiškios vietos regiono struktūroje ir vidinių susiskaldymų (pavyzdžiui, tarp JAV ir Kinijos arba Japonijos ir Kinijos), šis forumas savo paskirties neatlieka.

Didžioji Azijos regiono problema yra saugumo architektūros neapibrėžtumas: egzistuoja transregioniniai, regioniniai ir subregioniniai formatai kaip APEC, ASEAN, ASEAN+3, ARF, ASEAN Gynybos ministrų susitikimas (ADMM) ir ADMM+, Šanchajaus Bendradarbiavimo organizacija, bet visi jie yra per siauri arba per platūs tam tikrais aspektais ir todėl negali būti pagrindiniu regiono saugumui skirtu formatu. Japonijos tikslas dėl EAS stiprinimo turi būti suvokiamas ne tik kaip siekis tapti dominuojančiu veikėju regioninės diplomatijos struktūroje bei šios struktūros formavime. Japonijai tenka konkuruoti ne tik su Kinija, bet ir su JAV dėl savo vietos Azijos regionalizmo vystyme. EAS stiprinimas turi būti suvokiamas ir kaip dar viena praktika, kurią Japonija siekia įtvirtinti regioninėje struktūroje. Japonija EAS stiprinimo siekį išreiškia būtent dvišalių susitikimų metu ir siekia, jog bendrame valstybių pranešime po susitikimo šis siekis būtų įtrauktas ir patvirtintas kitų veikėjų.¹⁰⁸

Tuo pačiu svarbu apžvelgti ir dvišalę Japonijos praktiką, siekiant ne tik gauti pripažinimą savo artikuluojamos tapatybės bei įsitraukimo į Pietų Kinijos jūros konfliktą atžvilgiu, bet kartu ir užtikrinti konflikto šalių iš ASEAN'o – Filipinų, Vietnamo bei Malaizijos – karinius/techninius pajėgumus. Japonijai tai tampa svarbu dėl kelių priežasčių: būtent šios šalys, bet ypač Filipinai ir Vietnamas, ne tik negali prilygti savo kariniais, bet juo labiau pakrančių apsaugos, patruliavimo, informacijos rinkimo ir kitais itin svarbiais aspektais Kinijai. Kinijos hegemonija Pietų Kinijos jūroje nėra itin palanki Japonijai ir jos ekonomikai. Tai reiškia, jog Japonijos nacionalinis interesas – laisva ir atvira Pietų Kinijos jūra, kurioje yra patys svarbiausi Japonijai jūros keliai reikalingoms žaliavoms

¹⁰⁵ Mission of Japan to ASEAN, „Japan's support in the field of maritime security for realising ASEAN 2025.“ January, 2016 <<http://www.asean.emb-japan.go.jp/asean2025/jpasean-ps01.html>> [Žiūrėta 2017 04 22].

¹⁰⁶ „The 13th IISS Asian Security Summit -The Shangri-La Dialogue.“

¹⁰⁷ Pavyzdžiui: Japan-Indonesia Summit Meeting (Overview). January 18, 2013 <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/diplomatic/201301/18indonesia_e.html> [Žiūrėta 2017 04 29].

¹⁰⁸ Ten pat. Arba: „Japan-Philippines Summit Meeting.“

gauti – nebus lengvai įgyvendinamas dėl Kinijos veiksmų šioje jūroje. Antra, Japonijos veiksmai ASEAN'o valstybių atžvilgiu gali būti suvokiami kaip „minkštoji sulaikymo“ (ang. „*Soft containment*“) strategija: kitaip nei Kinija, kuri agresyviai elgiasi Pietų Kinijos jūroje, bet kartu naudoja ekonominius įrankius tikslams pasiekti, Japonijos vertybėmis - žmogaus teisėmis, demokratija bei tarptautine teise - grįsta diplomatija bei Oficialia parama vystymuisi siekia tiek bendradarbiauti artimiau su ASEAN'o valstybėmis, tiek tokiu būdu ir mažinti Kinijos įtaką šiame regione, pateikiant save kaip alternatyvų partnerį¹⁰⁹ (pvz., ekonominėje dimensijoje per prekybos ir užsienio investicijų iš Japonijos skatinimą; socialinėje dimensijoje per studentų, ekspertų mainus; saugumo dimensijoje per karinius apmokymus ir pratybas, technikos suteikimą).

Filipinai gali pasigirti stiprėjančiu bendradarbiavimu su Japonija nuo 2011 m., bet būtent Shinzo Abės laikotarpiu galima kalbėti šių dviejų šalių stiprėjančią strateginę partnerystę. Vienas iš svarbiausių „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos padarinių yra praktinis šalių bendradarbiavimo pagreitėjimas. 2013 m. Japonija pažadėjo parduoti Filipinams 10 naujų 44 metrų ilgio jūrų pakrantės laivų, kurie skirti tik patruliavimo ir jūrų teisėsaugos (ang. „*law enforcement*“) misijoms.¹¹⁰ Be to, 2016 m. Japonija ir Filipinai susitarė dėl dviejų didelių (90 metrų) patruliavimo laivų bei penkių panaudotų stebėjimo lėktuvų (ang. „*surveillance aircraft*“) perdavimo.¹¹¹ Filipinai pozityviai žiūri į Japonijos „normalizacijos“ idėją ir netgi nekritikavo Japonijos konstitucijos reinterpretavimo dėl tam tikrų pokyčių saugumo srityje¹¹² (kaip, pavyzdžiui, kolektyvinė gynyba). Taip pat būtina pasakyti, jog itin svarbia parama Filipinams tapo tai, jog Japonija pripažino Filipinų ir Kinijos arbitražą dėl Pietų Kinijos jūros ir tarptautinio tribunolo sprendimą, jog Kinija pažeidė Filipinų suverenias teisas jų išskirtinėje ekonominėje zonoje savo veiksmais. Ši Japonijos parama susisieja su tarptautinės teisės kaip praktikos palaikymu ir užtikrinimu tiek regione, tiek pasaulyje. Kitaip tariant, Pietų Kinijos jūros arbitražo pripažinimas yra „teisės viršenybės“ naratyvo dalis ir atitinka Japonijos artikuluojamą tapatybę bei naratyvą Pietų Kinijos jūros konflikto atžvilgiu. Galiausiai tai yra puikus argumentas Kinijos veiksams konflikte prieštarauti bei sėkmingai toliau artikuluoti Kinijos kaip grėsmės naratyvą, ypač po to, kai Kinija atsisako priimti arbitražo sprendimą. Japonijos diskurse tai tik įrodo, jog Kinija nesilaiko tarptautinės teisės ir siekia keisti *status quo*.

Vietnamas 2014 m. sudarė panašų sandėrį su Japonija dėl 6 panaudotų Japonijos žuvininkystės agentūros patruliavimo laivų, iš kurių 4 buvo komercinės paskirties. O 2017 m. Japonija patvirtino

¹⁰⁹ Dennis D. Trinidad. „Abe's ASEAN tour.“ *East Asia Forum*, September 6, 2013 <<http://www.eastasiaforum.org/2013/09/06/abes-asean-tour/>> [Žiūrėta 2017 05 06].

¹¹⁰ Manuel Mogato, „Philippines gets first coastguard boat from Japan to boost security.“ *The Reuters*, August 16, 2016 <<http://www.reuters.com/article/us-southchinasea-philippines-japan-idUSKCN10T11V>> [Žiūrėta 2017 04 22].

¹¹¹ „Japan to provide planes, patrol ships to Philippines.“ *Straits Times*, September 7, 2016 <<http://www.straitstimes.com/asia/se-asia/japan-to-provide-planes-patrol-ships-to-philippines>> [Žiūrėta 2017 04 22].

¹¹² Julio S. Amador III et al., „The Philippines' foreign policy and relations towards major powers.“ *Asia Centre*, September 2015 <http://www.centreasia.eu/sites/default/files/publications_pdf/etude_philippines_2015_dgris.pdf> [Žiūrėta 2017 05 06].

savo pažadą dėl papildomų 6 patruliavimo laivų, dėl kurių buvo susitarta 2016 m. rugsėjį.¹¹³ Šie laivai taip pat skirti Vietnamo pakrančių sargybai. Vietnamui Japonija yra natūralus partneris, ypač dėl to, jog Kinija elgiasi ganėtinai agresyviai Vietnamo atžvilgiu. Pavyzdžiui, 2014 m. įvyko vienas rimčiausių incidentų dėl kinų naftos platformos pozicijos šalia Paracelo salų, dėl kurių egzistuoja teritorinis disputas. Vienas vietnamiečių žvejybos laivas buvo nuskandintas bei vyko dideli protestai prieš Kinijos veiksmus pačiame Vietname. Kadangi Vietnamas laikosi neutralios pozicijos dėl jungimosi į įvairius aljansus ir dėl partnerystės su JAV, Vietnamui tenka itin atsargiai laviruoti tarp Kinijos ir kitų veikėjų. Vis dėlto bendradarbiavimas su Japonija vyksta, o šalių bendras susirūpinimas dėl Kinijos veiksmų ir saugumo interesai skatina abi valstybes intensyviai bendradarbiauti ir netgi derinti pozicijas tarptautiniuose forumuose.

Tuo tarpu Malaizijai 2016 m. Japonija nusprendė padovanoti 2 panaudotus laivus Malaizijos pakrančių sargybai - *Maritime Enforcement Agency*. 2015 m. Japonija ir Malaizija dvišaliame susitikime patvirtino, jog santykiai pasiekė „strateginės partnerystės“ lygį. Be abejonės, susitikime Pietų Kinijos jūros konfliktas taip pat buvo aptartas ir abi šalys sutarė dėl „laisvos, atviros bei stabilios jūros“ siekio, užtikrinant jūrų kelių saugumą. Įdomu, jog Japonijos „normalizacijos“ idėjos Malaizija irgi nekritikavo, bet ir neišreiškė jokių drastiškų nuogąstavimų.¹¹⁴ Taip pat kalbama, jog Malaizija ir Japonija tariasi ir dėl karinės technikos pirkimo.

Galima padaryti dvi išvadas. Pirma, įdomu tai, jog laivų perdavimai tik Vietnamui ir Filipinams vyksta kaip Oficialios paramos vystymuisi dalis, nors iš esmės Japonija stiprina ir kitų ASEAN'o valstybių pakrančių sargybos ar jūros saugumo apskritai pajėgumus. Galima teigti, jog Oficialiai paramai vystymuisi suteikiama didelė rolė būtent tokiam ASEAN'o valstybių pajėgumų vystymui ir užtikrinimui. Ši parama tampa itin efektyviu užsienio politikos įgyvendinimo įrankiu, siekiant jog panašūs į Japoniją partneriai padėtų užtikrinti pačios Japonijos saugumą.¹¹⁵ Šių pajėgumų stiprinimas yra itin svarbus, norint turėti ir gauti pačią naujausią informaciją iš Pietų Kinijos jūros bei atbaidyti Kinijos žvejybos laivus, kurie priklauso valstybinėms kompanijoms, nuo vienašalių, o kartais ir grėsmingų veiksmų. Be to, Japonija siunčia savo Savigynos pajėgų instruktorius įvairiems mokymams, apmokomosioms patruliavimo misijoms kartu su JAV ir Australija bei dvišalėms ar daugiašalėms karinėms pratyboms. Japonijai atlaisvinus suvaržymus dėl savo karinės įrangos pardavimo kitoms valstybėms, nuo 2014 m. vis daugiau valstybių siekia jos įsigyti (pavyzdžiui, Indija arba Filipinai; Japonija dalyvavo konkurse Australijoje dėl povandeninių laivų pirkimo, tačiau jo negavimo – sandėris vykdomas su Prancūzija).

¹¹³ Ankit Panda, „Japan Pledges 6 New Patrol Boats for Vietnam Coast Guard.“ *The Diplomat*, January 17, 2017 <<http://thediplomat.com/2017/01/japan-pledges-6-new-patrol-boats-for-vietnam-coast-guard/>> [Žiūrėta 2017 04 22].

¹¹⁴ Zarina Zainuddin, „Malaysia-Japan Relations: Heading Towards Stronger Ties?“ *ISIS*, September, 2015, 18.

¹¹⁵ Mahar Nirmala, „Japan's New ASEAN Diplomacy: Strategic Goals, Patterns, and Potential Limitations under the Abe Administration.“ *International Journal of Social Science and Humanity*, 6(12), 2016, 955.

Antra, Japonija naudoja ganėtinai panašią strategiją visų šalių atžvilgiu, siekiant stiprinti jų jūrų saugumo sugebėjimus, vystant bendradarbiavimą ir perkeliant jį į strateginės partnerystės lygį bei galiausiai pradedant derėtis dėl galimų ateities sandorių dėl gynybos technologijų ir įrangos perdavimo. Visi šie veiksmai gali būti suvokiami kaip Japonijos praktikos, kurių performatyvumas yra palaikomas per tos pačios praktikos taikymą skirtingoms valstybėms, vystant santykius link arba stiprinant strateginę partnerystę. Iš esmės tai yra itin konkretūs materialiai „pamatuojami“ Japonijos tapatybės (re)artikuliacijos veiksmai, kurie iš esmės įprasmina tiek pačią tapatybę, tiek Japonijos santykius su kitais veikėjais, tiek pačią veikimo praktiką jų atžvilgiu. Japonijos veiksmai šių valstybių atžvilgiu turi būti suvokiami kaip Japonijos siekis įgyvendinti apie diskurse dažnai minimus stabilumą, klestėjimą ir taiką. Trumpiau tariant – Japonija siekia išlaikyti esamą *status quo* per Pietų Kinijos jūros konflikto suinteresuotų partnerių visokeriopą stiprinimą ir tokiu būdu stabdyti Kinijos grėsmę. Partnerių pajėgumų – techninių ir ekspertinių - stiprinimas ne tik įgyvendina praktinius Japonijos interesus, bet kartu gali būti suvokiamas kaip aktyvaus pacifizmo pasireiškimo dalis, kai Japonija pasireiškia kaip aktyvus veikėjas regione.

Žvelgiant į Japonijos veiksmus, jų negalima vertinti atskirai, bet būtina žiūrėti į juos kaip į susijusius. Japonija Pietų Kinijos jūros konflikto atžvilgiu veikia dviem frontais: daugiašališkai ir dvišališkai siekdama parodyti konfliktą kaip Kinijos grėsmės išraišką ir kartu prisidėti prie ASEAN'o kaip praktikos bendruomenės mokymosi ir vystymosi. Atskirų ASEAN'o valstybių pajėgumų stiprinimas leidžia valstybėms, kurių pakrančių sargyba yra itin prastos būklės (ypač Filipinuose ir Vietname), būti pajėgioms, jei ne apsiginti, tai bent jau patenkinti bazinius jūrų saugumo poreikius, kurie nėra susiję tik su Kinijos vienašaliais veiksmais (pavyzdžiui, Japonija prisideda prie piratavimo problemos sprendimo, bet jis nėra šio darbo tema). Tam tikra prasme, Pietų Kinijos jūros konfliktas patenkina tiek pragmatinius Japonijos saugumo interesus, tiek veikia kaip naujos tapatybės artikuliacijos, įprasminimo ir įsitvirtinimo kitų veikėjų diskurse kontekstas. Kita vertus, tokie Japonijos veiksmai bei Pietų Kinijos konflikto vertinimas ir jo pateikimas partneriams bei garsus ir dažnas konflikto minėjimas įvairiose kalbose daugiašaliuose forumuose išreiškia Japonijos siekį, jog ne tik atskiros ASEAN valstybės, bet ir ASEAN kaip praktikų bendruomenė, kurioje šios valstybės yra ir gali daryti įtaką, aiškiai ir konkrečiai pateiktų savo konflikto bei Kinijos kaip konflikto veikėjo vertinimą.

IV. Išvados

Japonijos kintanti tapatybė yra (re)artikuliuojama ir įprasminama „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcijos diskursyviniame ir praktiniame jos įgyvendinime. Dėl naujos Japonijos tapatybės artikuliacijos, įvyko itin daug svarbių tolimesnei Japonijos ateičiai pasikeitimų ypač užsienio ir politikos saugumo sferose. Pasikeitusią tapatybę galima sieti su naujų grėsmių atsiradimu, o viena jų – Kinija kaip grėsmingas „kitas“ – yra itin svarbi Japonijos tapatybės artikuliacijai.

Kinijos grėsmės artikuliacijos procesas Japonijos oficialiame diskurse iš esmės yra vykdomas dviem frontais – Senkaku bei Pietų Kinijos jūros konfliktų kontekstuose. Kadangi „kitas“ yra būtinas tapatybės artikuliacijai, Japonija iš esmės save pozicionuoja ne tik kaip negrėsmingą veikėją regione, bet kaip itin susirūpinusį regiono stabilumu ir taika dalyvį. Japonijos išitraukimas į Pietų Kinijos jūros konfliktą gali būti suprantamas ne tik kaip nacionalinių saugumo interesų vedinas, bet kartu ir kaip pasikeitusios tapatybės artikuliacijos ir įprasminimo dalis. Kintanti tapatybė, nukreipta į aktyvų pacifizmą ir bendradarbiavimą su kitomis valstybėmis taikos, stabilumo ir klestėjimo regione bei pasaulyje labai iš esmės nurodo, jog Pietų Kinijos jūros konfliktas yra dar viena „terpė“ sėkmingai įprasminti savo tapatybę ir netgi užsitikrinti kitų veikėjų savo tapatybės patvirtinimą.

Pietų Kinijos jūros konflikto diskurse persipina itin daug Japonijos tapatybės aspektų. ASEAN valstybės yra suvokiamos kaip turinčios tas pačias fundamentalias vertybes kaip ir Japonija, todėl ši praktikų bendruomenė yra suvokiama kaip partneris ir kartu su Japonija sudaranti „mes“ grupę veikėjų su panašia tapatybe. „Mes“ suvokimas tampa itin svarbiu elementu pačio konflikto aiškinimui, kadangi buvimas panašiam į „aš“ leidžia suponuoti, jog visi tokie veikėjai supranta ir suvokia konfliktą panašiai.

Japonija Pietų Kinijos jūros diskurse artikuliuoja regiono taikos ir stabilumo kvestionavimo liniją. Kinija savo veiksmais siekia keisti *status quo*, o Japonija, kaip įsipareigojęs veikėjas taikai ir stabilumui regione, iš esmės iškyla kaip konflikto stebėtojas, siekiantis palaikyti esamą tvarką. Platesnis toks Kinijos grėsmės diskursas yra plėtojamas sujungiant Pietų Kinijos jūros konfliktą su Japonijos konfliktu su Kinija dėl Senkaku salų. Kitaip tariant, du teritoriniai disputai, kuriuose Kinija yra artikuliuojama kaip grėsmingas „kitas“, leidžia Japonijai pagrįsti būtent tokią savo ir Kinijos tapatybės artikuliaciją bei veiksmus Pietų Kinijos jūros konflikto atžvilgiu.

Viena iš itin svarbių Pietų Kinijos jūros konflikto dimensijų tampa tarptautinė teisė ir jos viršenybės pripažinimas. Tarptautinė teisė yra suvokiama kaip praktika diskurse, kuri pasitelkiama kaip konflikto sprendimo pasiūlymas bei tam tikra konflikto suvaldymo struktūra. Teisė tampa struktūruojančiu tiek konflikto, tiek pačių veikėjų veiksmu. Tarptautinės teisės aspekto artikuliavimas reiškia, jog Japonija diskurse konkrečiai kalba ir apie normas, kuriomis turi būti remiamasi, siekiant išspręsti konfliktą. Japonijos pasiūlyti „Trys Jūrų teisės principai“ iš esmės nurodo ne tik normų

difuziją iš Japonijos į ASEAN'ą, bet kartu atskleidžia Japoniją kaip normų vadybininką. Didžioji ASEAN'o kaip praktikų bendruomenės problema yra jos neperformatyvios praktikos ir susiskaldymas viduje Kinijos atžvilgiu, kadangi ne visos 10 ASEAN'o valstybių turi teritorinius disputus su Kinija Pietų Kinijos jūroje. Kita vertus, Japonijos diskurse ASEAN vis dėlto yra suvokiamas kaip vientisas veikėjas, todėl Pietų Kinijos jūros konflikto kontekste ASEAN, anot Japonijos, kaip veikėjas turi pripažinti Kinijos grėsmę.

Didžioji dalis Japonijos praktikų Pietų Kinijos jūros konflikte yra artikuliuojamas jūrų saugumo ir jūrinių pajėgumų stiprinime. Kadangi Japonija nėra kaip šalis tiesioginė konflikto dalyvė, savo veiksmais iš esmės stengiasi, jog Kinijai neprilygstantys materialiais pajėgumais veikėjai, juos turėtų. Tokiais veiksmais kaip Oficialios paramos vystymuisi skyrimas Vietnamo ir Filipinų pakrančių sargybos laivų įsigijimui, tam tikros karinės technikos perdavimas, ekspertinių gebėjimų stiprinimas iš esmės rodo Japonijos siekį auginti šių valstybių pajėgumus *versus* Kinija bei palaikyti tam tikrą *status quo*, kur Kinija aiškiai lenkia savo oponentus. Daugiašališkumas kaip praktika taip pat yra svarbi Japonijos Pietų Kinijos jūros konteksto dalis, kadangi Japonija iš esmės siekia sustiprinti regioninius forumus, kuriuose jų dalyviai galėtų ir gebėtų priešintis Kinijos veiksams. Galiausiai visi Japonijos veiksmai ASEAN'o atžvilgiu yra suvokiami kaip Japonijos kintančios tapatybės įprasminimas bei nacionalinio saugumo intereso apsaugojimo dalis.

Nors Japonijos „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija lemia Japonijos sugrįžimą į tarptautinę ir regioninę arenas kaip itin stiprų veikėją, jos veiksmai kelia itin daug klausimų tiek Kinijai, kuri tuo naudojasi kurdama savo diskursą apie Japonijos grėsmę, tiek kitoms valstybėms, kurios taip pat prisimena imperialistinės Japonijos agresiją. Kaip minėta, „Aktyvaus prisidėjimo prie taikos“ koncepcija verčia Japonija minėti ir kalbėti apie tris savo tapatybinius laikotarpius – imperialistinės Japonijos, pasyvios Japonijos ir dabar – aktyvios Japonijos. Tai daro bet kokią Japonijos artikuliaciją regiono veikėjų atžvilgiu itin komplikuoatą, kadangi istorija ir atmintis yra itin stiprūs veiksniai, paveikiantys kitų veikėjų suvokimą ir artikuliaciją Japonijos atžvilgiu.

Japonijos normų ir praktikų difuzijos ASEAN'ui siekis taip pat yra itin komplikuoatas veiksnys, kadangi ASEAN kaip praktikų bendruomenė turi savas, nors ir limituotas praktikas bei normas, kuriomis seka. Japonijos kaip „mokytojo“ vaidmuo gali būti nepriimtinas ASEAN'ui, tiek atskiroms jų valstybėms. Kol Japonija kalbėdama apie Pietų Kinijos jūros konfliktą užsitikrins tokių svarbių partnerių kaip JAV, Pietų Korėja arba Australija palaikymą ir iš to ASEAN gaus naudos, tol ASEAN priims Japonijos įsitraukimą į šį konfliktą kaip naudingą.

Taigi, istorija ir atmintis bei praktikų difuzija iš išorės į praktikų bendruomenę gali būti ateities tyrimų ir analizių objektai. Tai ne tik padėtų visokeriopai suvokti ir paaiškinti konfliktą, bet ir atskleisti kaip ASEAN suvokia ir artikuliuoja Japoniją savo diskurse. Tai yra itin svarbu, ypač kai Japonija kaip išorinis veikėjas įsitraukia į konfliktą.

Literatūros sąrašas

“Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea.” November 4, 2002. <http://asean.org/?static_post=declaration-on-the-conduct-of-parties-in-the-south-china-sea-2> [Žiūrėta 2017 04 17].

“Japan, Vietnam reaffirm pledge to coordinate in South China Sea row with China.” *The Japan Times*, November 21, 2016 <<http://www.japantimes.co.jp/news/2016/11/21/national/politics-diplomacy/japan-vietnam-reaffirm-pledge-coordinate-south-china-sea-row-china/#.WRhbX1XyjIU>> [Žiūrėta 2017 04 28].

“Japan-Philippines Summit Meeting.” July 27, 2013 <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/diplomatic/201307/27philippines_e.html> [Žiūrėta 2017 04 28].

„As Senkaku tensions surge, Japan eyes missiles to protect its islands: report.“ *The Japan Times*, 2016 m. rugpjūčio 14d. <<http://www.japantimes.co.jp/news/2016/08/14/national/chinese-fighter-jet-came-within-50-km-of-disputed-senkakus-source-says/#.WAInlDyKTIU>> [Žiūrėta 2016 10 15].

„ASEAN defense forum scraps Japan-backed statement referencing South China Sea concerns.“ *Japan Times*, November 4, 2015 <<http://www.japantimes.co.jp/news/2015/11/04/asia-pacific/asean-defense-forum-scraps-japan-backed-statement-referencing-south-china-sea-concerns/#.WRiBJIXyjIU>> [Žiūrėta 2017 05 06].

„Japan to provide planes, patrol ships to Philippines.“ *Straits Times*, September 7, 2016 <<http://www.straitstimes.com/asia/se-asia/japan-to-provide-planes-patrol-ships-to-philippines>> [Žiūrėta 2017 04 22].

A New Vision from a New Japan, World Economic Forum 2014 Annual Meeting, Speech by Prime Minister Abe. January 22, 2014. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201401/22speech_e.html> [Žiūrėta 2017 04 13].

Abe, Shinzo, „Address by Prime Minister Shinzo Abe, at The Sixty-Eighth Session of The General Assembly of The United Nations.“ 2013 m. rugsėjo 26 d. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201309/26generaldebate_e.html> [Žiūrėta 2016 10 08].

Adler, Emanuel, "Seizing the Middle Ground: Constructivism in World Politics." *European Journal of International Relations*, 3(3), 1997.

Adler, Emanuel, „The Spread of Security Communities: Communities of Practice, Self-Restraint, and NATO’s Post–Cold War Transformation.“ *European Journal of International Relations*, 14, 2008.

Adler, Emanuel, Vincent Pouliot, "International Practices." *International Theory*, 3(01), 2011.

Adler, Emanuel, Vincent Pouliot, "International practices: introduction and framework." Kn. Emanuel Adler, Vincent Pouliot (ed.), *International Practices*. Cambridge: Cambridge University Press, 2011.

Amador III, Julio S. et al., „The Philippines’ foreign policy and relations towards major powers.” *Asia Centre*, September 2015
<http://www.centreasia.eu/sites/default/files/publications_pdf/etude_philippines_2015_dgris.pdf> [Žiūrėta 2017 05 06].

Ben-Ari, Eyal, „Changing Japanese Defense Policies.” *Mideast Security and Policy Studies*, 112, 2015 m. vasaris.

Bueger, Christian, Frank Gadinger, „The Play of International Practice.“ *International Studies Quarterly*, 2015.

Campbell, David, "Policy and identity: Japanese Other/American Self." Kn. Stephen J. Rosow, Naeem Inayatullah, Mark Rupert, *The Global Economy as Political Space: A Crucial Reader in International Political Economy*. London: Lynne Rienner Publishers, 1994.

Campbell, David, *Writing Security: United States Foreign Policy and the Politics of Identity*. Minneapolis: University of Minnesota Press, 1998.

Cliff Venzon, „ASEAN makes concession to China.“ *Nikkei Asian Review*, April 30, 2017.
<http://asia.nikkei.com/Politics-Economy/International-Relations/ASEAN-makes-concession-to-China?n_cid=NARAN012> [Žiūrėta 2017 04 29].

Dovilė Jakniūnaitė, Evaldas Nekrašas, „Kaip tirti tarptautinius santykius konstruktyvistiškai: filosofinių prielaidų ir teorinių nuostatų analizė.“ *Politologija*, 3(59), 2010.

Finnemore, Martha, Kathryn Sikkink, „International Norm Dynamics and Political Change“.
International Organization 52(4), 1998.

- Fukushima, Akiko, "Japan's "Proactive Contribution to Peace": A Mere Political Label?". *Japan Perspectives*, 10, 2014.
- Guillaume, Xavier, *International Relations and Identity: A Dialogical Approach*. New York: Routledge, 2011.
- Hagström, Linus, Jon Williamsson, „Remilitarization,” Really? Assessing Change in Japanese Foreign Security Policy.“ *Asian Security*, 5(3), 2009.
- Hagström, Linus, Ulv Hanssen, „War Is Peace: The Rearticulation of ‘Peace’ in Japan’s China Discourse.“ *Review of International Studies*, 42(2), 2016.
- Hansen, Lene, „Performing practices: a poststructuralist analysis of the Muhammad cartoon crisis.“ Kn. Emanuel Adler, Vincent Pouliot (ed.), *International Practices*. Cambridge: Cambridge University Press, 2011.
- Hansen, Lene, *Security as Practice: Discourse Analysis and the Bosnian War*. London, New York: Routledge, 2006.
- Hopf, Ted, „The Promise of Constructivism in International Relations Theory.“ *International Security*, 23(1), 1998.
- Hopf, Ted, *Construction of International Politics: Identities & Foreign Policies, Moscow, 1955 & 1999*. New York: Cornell University Press, 2002.
- Hurd, Ian, „Constructivism.“ Kn. Christian Reus-Smit, Duncan Snidal (sud.), *The Oxford Handbook of International Relations*. New York: Oxford University Press, 2008.
- Yamagami, Shingo, "Japan's New National Security Policy "Proactive Contribution to Peace"." *Review of International Law & Politics*, 12(2), 2016.
- Jackson, Robert, Georg Sørensen (ed.), *Introduction to International Relations: Theories and Approaches*. 5 leid. Oxford: Oxford University Press, 2011.
- Japan-Indonesia Summit Meeting (Overview). January 18, 2013
<http://japan.kantei.go.jp/96_abe/diplomatic/201301/18indonesia_e.html> [Žiūrėta 2017 04 29].
- Katzenstein, Peter J. (sud.), *The Culture of National Security: Norms and Identity in World Politics*. New York: Columbia University Press, 1996.

Kinzelbach, Katrin, „China’s White Paper on Human Rights.“ *Global Public Policy Institute*, April 5, 2016. <<http://www.gppi.net/publications/human-rights/article/chinas-white-paper-on-human-rights/>> [Žiūrėta 2017 04 29].

Lee, John, “In Defense of the East Asian Regional Order: Explaining Japan’s Newfound Interest in Southeast Asia.” *Geopolitics, History, and International Relations*, 8(1), 2016.

Matake, Kamiya, “Nothing New about Japan’s “Proactive Contribution to Peace.” *The Japan Journal*, 2014 m. lapkritis.

Miyajima, Akio, John Swenson-Wright, “Japan’s ‘Proactive Contribution to Peace’: Implications for Regional Security.” Pranešimas konferencijoje “Asia Programme Meeting,” Londonas, 2014 m. liepos 5 d.

Ministry of Defense, *Defense of Japan 2014*. 2014.

Ministry of Foreign Affairs, *Cabinet decision on the Development Cooperation Charter*. February 10, 2015 <<http://www.mofa.go.jp/files/000067701.pdf>> [Žiūrėta 2015 04 22].

Ministry of Foreign Affairs, *Japan’s Official Development Assistance White Paper 2014: Japan’s International Cooperation*. 2015.

Ministry of Foreign Affairs, *Japan’s Official Development Assistance White Paper 2013: Japan’s International Cooperation*. 2014.

Ministry of Foreign Affairs, *Trends in Chinese Government and Other Vessels in the Waters Surrounding the Senkaku Islands, and Japan’s Response: Records of Intrusions of Chinese Government and Other Vessels into Japan’s Territorial Sea*. <http://www.mofa.go.jp/region/page23e_000021.html>. [Žiūrėta 2017 04 15].

Mission of Japan to ASEAN, „Japan’s cooperation towards the AEC.“ September, 2015 <<http://www.asean.emb-japan.go.jp/files/000222866.pdf>> [Žiūrėta 2017 04 22].

Mission of Japan to ASEAN, „Japan’s support in the field of maritime security for realising ASEAN 2025.“ January, 2016 <<http://www.asean.emb-japan.go.jp/asean2025/jpasean-ps01.html>> [Žiūrėta 2017 04 22].

Mogato, Manuel, „Philippines gets first coastguard boat from Japan to boost security.“ *The Reuters*, August 16, 2016 <<http://www.reuters.com/article/us-southchinasea-philippines-japan-idUSKCN10T11V>> [Žiūrėta 2017 04 22].

<http://japan.kantei.go.jp/96_abe/documents/2013/___icsFiles/afiedfile/2013/12/18/NSS.pdf> [Žiūrėta 2017 04 13].

Nirmala, Mahar, „Japan’s New ASEAN Diplomacy: Strategic Goals, Patterns, and Potential Limitations under the Abe Administration.“ *International Journal of Social Science and Humanity*, 6(12), 2016.

Nirmala, Mahar, „Japan’s New ASEAN Diplomacy: Strategic Goals, Patterns, and Potential Limitations under the Abe Administration.“ *International Journal of Social Science and Humanity*, 6(12), 2016.

Onuf, Nicholas, *World of Our Making*. South Carolina: University of South Carolina, 1989.

Panda, Ankit, „Japan Pledges 6 New Patrol Boats for Vietnam Coast Guard.“ *The Diplomat*, January 17, 2017 <<http://thediplomat.com/2017/01/japan-pledges-6-new-patrol-boats-for-vietnam-coast-guard/>> [Žiūrėta 2017 04 22].

Policy Speech by Prime Minister Shinzo Abe to the 183rd Session of the Diet. 2013 m. vasario 28 d. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201302/28siseuhousin_e.html>. [Žiūrėta 2017 04 13].

Pouliot, Vincent, *International Security in Practice: The Politics of NATO-Russia Diplomacy*.“ Cambridge: Cambridge University Press, 2010.

Press Conference by Prime Minister Abe. May 15, 2014. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201405/0515kaiken.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following his Participation in the APEC and TPP Summit Meetings and the ASEAN-Related Summit Meeting. October 10, 2013. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201310/10naigai_e.html> [Žiūrėta 2017 04 17].

Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following His Visit to the Philippines, Australia, Indonesia and Viet Nam. January 16, 2017 <http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201701/1221207_11567.html> [Žiūrėta 2017 04 29].

Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following his Visit to Canada and Attendance at the 68th Session of the United Nations General Assembly. Friday, September 27, 2013 <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201309/27naigai_e.html> [Žiūrėta 2017 04 17].

Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe, Chair of the G7 Ise-Shima Summit. May 27, 2016. <http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201605/1217857_11007.html> [Žiūrėta 2017 04 29].

Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, February 6, 2014. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201603/8_p.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, May 27, 2014. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201405/27_a.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, March 30, 2016. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201603/30_a.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, November 12, 2015. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201511/12_p.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, October 24, 2016. <http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201610/24_a.html> [Žiūrėta 2017 04 15].

Reinke de Buitrago, Sybille, *Portraying the Other in International Relations: Cases of Othering, Their Dynamics and the Potential for Transformation*. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing, 2012.

Report by Prime Minister Shinzo Abe on His Recent Overseas Visits to the Plenary Session of the House of Representatives. January 4, 2016 <http://japan.kantei.go.jp/97_abe/diplomatic/201601/1215568_11026.html> [Žiūrėta 2017 04 29].

Reus-Smit, Christian, 'Imagining Society: constructivism and the English School', *British Journal of Politics and International Relations*, 4(3), 2002.

Rumelili, Bahar, „Constructing Identity and Relating to Difference: Understanding the EU's Mode of Differentiation.“ *Review of International Studies*, 30(1), 2004.

Rumelili, Bahar, *Constructing Regional Community and Order in Europe and Southeast Asia*. New York: Palgrave Macmillan, 2007.

Sabaliauskaitė, Agnė, „Japonijos tapatybės analizė Senkaku konflikto kontekste.“ Bakalauro darbas, Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institutas, 2015.

Schriver, Randall, Isabella Mroczkowski, "Japan's Global Engagement: A Mapping Study of Japan's Global Role and International Contributions." *Project 2049 Institute*, 2012 m. balandis.

Shoji, Tomotaka, „The South China Sea: A View from Japan.“ *NIDS Journal of Defense and Security*, 15, 2014.

Snyder, William M., *Communities of Practice: Combining organizational learning and strategy insights to create a bridge to the 21st century*. Cambridge, MA: Social Capital Group, 1997.

Speech by Prime Minister Abe, „Japan and NATO As „Natural Partners“.“ 2014 m. gegužes 6 d. <http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201405/nato.html>. [Žiūrēta 2017 04 13].

Storey, Ian, „Japan's maritime security interests in Southeast Asia and the South China Sea dispute.“ *Political Science*, 65(2), 2013.

The IISS, „The IISS Shangri-La Dialogue.“ < <https://www.iiss.org/en/events/shangri-la-dialogue/about-s-shangri-la-s-dialogue>> [Žiūrēta 2017 04 13].

Trinidad, Dennis D., „Abe's ASEAN tour.“ *East Asia Forum*, September 6, 2013 <<http://www.eastasiaforum.org/2013/09/06/abes-asean-tour/>> [Žiūrēta 2017 05 06].

Wendt, Alexander, „Anarchy is what States Make of it: The Social Construction of Power Politics.“ *International Organization*, 46(2), 1992.

Wendt, Alexander, *Social Theory of International Politics*. Cambridge: Cambridge University Press, 1999.

Wenger, Etienne, „Communities of Practice and Social Learning Systems: the Career of a Concept.“ Kn. Chris Blackmore (ed.), *Social Learning Systems and Communities of Practice*. London: Springer London, 2010.

Zainuddin, Zarina, „Malaysia-Japan Relations: Heading Towards Stronger Ties?“ *ISIS*, September, 2015.

Summary

Japan's "Proactive Contribution to Peace" and Involvement in the South China Sea Conflict

Since 2010 and the dispute between Japan and China over the Senkaku islands, there has been noticed a change in Japan's identity. In Japan's discourse, China has emerged as the main „Other“ which is also perceived as threatening. During the same period, another conflict where China has been involved, emerged. The South China Sea conflict between some of ASEAN's countries and China has become a part of Japan's discourse and Japan has been involved in this conflict due the changed nature of its identity. Since Shinzo Abe became the Prime Minister of Japan, there has been a rapid rearticulation process of Japan's identity which is based on Abe's "Proactive Contribution to Peace" concept. This concept is based on "international cooperation" and notion that "no one nation can secure its own peace by itself." It can be said that South China Sea conflict becomes an important context where this changed identity can be articulated, produced and where the meaning to this identity and, consequently, to the world can be established. Thus, it allows Japan to establish its new proactively pacifist approach where Japan is actually contributing through its actions to peace and security in the region and the whole world.

The thesis is focused on Japan's discourse, norms and practices which are articulated and employed in the context of South China Sea conflict. The main question of the thesis is how Japan articulates this new identity and how this helps to explain Japan's involvement in the South China Sea conflict. Thesis is based on constructivist approach which understands the concept of identity as inherently established in the discourse and where an actor, in a sense, establishes its own selfhood and defines how "Self", "others" and the world can and should be understood. Through norms that are exercised by an actor, its identity can be legitimised and given meaning to. Both identity and norms are ideational in nature and both of these concepts are materialised through practices and how an actor actually behaves in the world. Thus, thesis employs discourse-norm-practice analysis in order to analyse Japan's identity and the articulation of the South China Sea conflict.

The empirical part focuses on "Proactive Contribution to Peace" and shows how Japan's identity has been rearticulated and what kind of changes can be seen in its foreign and security policies. It is also explained how due to this change Japan essentially establishes itself as a legitimate actor to talk about the South China Sea conflict. The analysis also explains how this conflict becomes connected to the Senkaku conflict – Japan's own territorial dispute with China over the islands in East China Sea – and how this helps to establish and maintain the narrative of China's threat. As a way to solve the conflict, Japan seeks to re-establish rules based on the international law which should maintain the order and peace in the region. Because of this, Japan emerges as both the norm entrepreneur and one

that diffuses the norms to other actors as well as to ASEAN. Thesis also shows how bilateral and multilateral practices such as multilateral forums, knowledge transfer in maritime security and practical technological support to ASEAN countries in a way of ship and equipment transfer, constitute the articulated identity and it becomes embodied in and on the material world.

To conclude, Japan's changed identity based on "Proactive Contribution to Peace" is articulated in discourse and via norms and practices. Japan becomes involved in the South China Sea conflict not just because of national pragmatic interests, but as a way to (re)articulate and (re)produce its new identity and as a way to be accepted and approved by significant "Others" which are understood as partners. In the discourse, Japan establishes itself as a peace protector due to its commitment and support to ASEAN and its countries vis-à-vis China and norm entrepreneur due to its support to the rule of law and norms. The South China Sea conflict itself is articulated mainly through maritime security concerns. Japan connects the conflict with freedom, peace and stability as a way to show that China and its actions are threatening precisely these values. As these values are produced as a basis for Japan's identity, it becomes important for Japan to be involved in this conflict in order to articulate, act out, give meaning to and reify its identity.

<p>The 13th IISS Asian Security Summit -The Shangri -La Dialogue - Keynote Address by Prime Minister Abe May 30, 2014</p>	<p>"<u>“Asia” is a synonym for “growth” and another name for “achievement.”</u> Take TPP. The Trans Pacific Partnership will surely bring an overwhelming economy of scale to the Asia Pacific economies." And just for Japan to seek a win-win synergy with the growing Asia Pacific region, my economic policy is now advancing at full throttle.</p> <p>In order to have the generations of our children and our children’s children share in this bounty, it's <u>absolutely imperative that we make peace and stability, something absolutely rock-solid. To achieve this, all countries must observe international law.</u></p> <p>Ladies and gentlemen, Japan will offer its utmost support for the efforts of the countries of ASEAN as they work to ensure the security of the seas and the skies, and thoroughly maintain freedom of navigation and freedom of overflight. Japan intends to play an even greater and more proactive role than it has until now in making peace in Asia and the world something more certain.</p> <p>As for <u>Japan’s new banner of "Proactive Contribution to Peace," Japan already enjoys the explicit and enthusiastic support of the leaders of our allies and other friendly nations, including every leader of ASEAN member countries as well as the leaders of the United States, Australia, India, the U.K, France and others.</u></p> <p><u>So let me just repeat. Japan for the rule of law. Asia for the rule of law. And the rule of law for all of us. Peace and prosperity in Asia, forevermore.</u></p> <p>This region has achieved tremendous growth in the span of a single generation. However, <u>a large and relatively disproportionate amount of the fruits of that growth is being allocated to military expansion and arms trading. To me, this is extremely regrettable. We also find ourselves facing the threat of weapons of mass destruction and attempts to change the status quo through force or coercion. Clearly there exist elements that spawn instability.</u></p> <p>And yet nowhere do we find a need to be pessimistic. That's my approach. Recently President Barack Obama of the United States and I mutually reaffirmed that the <u>U.S.-Japan Alliance is the cornerstone for regional peace and security.</u> President Obama and I also <u>mutually confirmed that the United States and Japan are strengthening trilateral cooperation with like-minded partners to promote peace and economic prosperity in Asia and the Pacific and around the globe.</u></p> <p><u>When Australian Prime Minister Tony Abbott visited Japan at the beginning of April, we reaffirmed this exact stance, namely that in security affairs, we will further the trilateral cooperation among Japan, the U.S., and Australia. We clearly articulated to people both at home and abroad our intention to elevate the strategic partnership between Japan and Australia to a new special relationship.</u></p> <p>In <u>India</u>, Mr. Narendra Modi has become Prime Minister through another free and fair election. I am absolutely certain that when I welcome Prime Minister Modi to Tokyo, we will successfully confirm that Japan-India cooperation, as well as trilateral cooperation including our two countries, will make the "confluence of the two seas," that is the Pacific and Indian Oceans, peaceful and more prosperous.</p> <p>Last year, I visited all ten ASEAN member countries, and my determination grew increasingly firm with each country I visited. This is because these visits taught me <u>that we share common groundwork regarding our commitment to valuing the rule of law, and that we enjoy a consensus in our respect for freedom of navigation and freedom of overflight. Indeed, in most of the countries of the region, economic growth has steadily brought freedom of thought and</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201405/0530_kichikoen.html</p>
---	--	--

religion and checks and balances to the political systems, even though the speed of these changes varies from country to country. The sheer idea of the rule of law, which is one great pillar for human rights, has taken deeper root. Freedom, democracy, and the rule of law, which undergirds these two, form the Asia-Pacific's rich basso continuo that supports the melody played in a bright and cheery key.

we must observe international law. International law prescribes the order governing the seas.

marine-based commerce has connected the globe. The principle of freedom on the high seas came to be established, and **the seas became the foundation for human prosperity. This law was not created by any particular country or countries, nor was it the product of some sort of group. Instead, it is the product of our own wisdom, cultivated over a great many years for the well-being and the prosperity of all humankind. Today, the benefits for each of us lie in the seas from the Pacific to the Indian Oceans being made thoroughly open, as a place of freedom and peace. All of us should find one common benefit in keeping our oceans and skies as global commons, where the rule of law is respected throughout,** to the merit of the world and humankind.

reformulate it into **three principles, we find the rule of law at sea is actually a matter of common sense.**

The first principle is that states shall make and clarify their claims based on international law.

The second is that states shall not use force or coercion in trying to drive their claims.

The third principle is that states shall seek to settle disputes by peaceful means. So to reiterate this, it means making claims that are faithful in light of international law, not resorting to force or coercion, and resolving all disputes through peaceful means.

So that is all about common sense, pure and simple. And yet these very natural things must be emphasized. I urge all of us who live in Asia and the Pacific to each individually uphold these three principles exhaustively.

Take a look at Indonesia and the Philippines. They have peacefully reached agreement of late on the delimitation of their overlapping EEZs. I welcome this as an excellent case in point that truly embodies the rule of law.

Ladies and gentlemen, **my government strongly supports the efforts by the Philippines calling for a resolution to the dispute in the South China Sea that is truly consistent with these three principles. We likewise support Viet Nam in its efforts to resolve issues through dialogue.**

Movement to consolidate changes to the status quo by aggregating one fait accompli after another can only be strongly condemned as something that contravenes the spirit of these three principles.

Would you not agree that now is the time to make a firm pledge to return to the spirit and the provisions of the 2002 Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea that all concerned countries in the Sea agreed to, and not to undertake unilateral actions associated with a permanent physical change? The time to devote our wisdom to restoring peaceful seas is now.

I strongly hope that a truly effective Code of Conduct can be established in the South China Sea between ASEAN and China and that it can be achieved swiftly. **Japan and China** have an agreement concluded in 2007 between then-Premier Wen Jiabao and myself, when I was serving as Prime Minister. That was a **commitment we made to create a maritime and air communication**

mechanism in order to prevent unexpected situations between Japan and China. Unfortunately, this has not led to the actual operation of such a mechanism. We do not welcome dangerous encounters by fighter aircraft and vessels at sea. What we must exchange are words. Should we not meet at the table, first exchanging smiles as we sit down to have discussions?

It is my firm belief that commencing the operation of this agreement between our two countries will lead to peace and stability of the region as a whole.

There is no stage that outshines the East Asia Summit as a venue for heads of state and government to come together and discuss the order that is desirable.

Keeping military expansion in check and making military budgets transparent, as well as enlarging the number of countries that conclude the Arms Trade Treaty and improving mutual understanding between authorities in charge of national defence -- there is no lack of issues those of us national leaders ought to take up, applying peer pressure on each other.

I urge the further enhancement of the East Asia Summit, as the premier forum taking up regional politics and security.

Military expansion is not merely ill-matched but also inherently unworthy of such a place as this. The fruits of prosperity should instead be reinvested into even greater prosperity and improving people's lives. I believe that a framework under which we publicly disclose our military budgets step by step that enables us to cross-check each other is a system that we should seek to establish as we extend the scope of the East Asia Summit.

Japan will offer its utmost support for efforts by ASEAN member countries to ensure the security of the seas and skies and rigorously maintain freedom of navigation and overflight. Then what will Japan actually support, and how?

We have decided to provide ten new patrol vessels to the Philippine Coast Guard. We have already provided three brand-new patrol vessels to Indonesia through grant aid cooperation. And we are moving forward with the necessary survey to enable us to provide such vessels to Viet Nam as well.

No less important, when hard assets are sent out from Japan, experts also follow, together with instruction in the relevant technical skills. By doing so, the bonds between the people on the Japan side and the recipient side invariably become stronger. We also convey to the partners our sense of pride in committing ourselves to our duties.

By cultivating a high degree of morale and proficiency and sharing our stringent training, buds of lasting friendship emerge. Even if we look only at the three countries of the Philippines, Indonesia, and Malaysia, the number of people easily surpasses 250, who have learned from Japan about how coast guard operations should be conducted.

Recently, Japan has formulated new principles governing the cases in which defence equipment and technology can be transferred to other countries.

We are **now able to send out Japan's superb defence equipment, such as for rescue, transportation, vigilance, surveillance, and minesweeping, in cases in which appropriate control can be ensured, on the basis of a strict examination. Japan and the recipient country are first to forge a written agreement, and to make the whole process forward. Japan will combine various options within its assistance menu, including ODA, capacity building by the Self-defence Forces, and defence equipment and technology cooperation, to support seamlessly the capacity of ASEAN countries in safeguarding the seas.**

the new banner Japan has chosen to raise.

	<p>We are in an <u>era in which it is no longer possible for any one nation to secure its own peace only by itself</u>. This is a view shared throughout the world. That is exactly why it is incumbent upon us in Japan to reconstruct the legal basis pertinent to the right of collective self-defence and to international cooperation, including the United Nations peacekeeping operations. It is precisely because Japan is a country that depends a great deal on the peace and stability of the international community that Japan wishes to work even more proactively for world peace, and wishes to raise the banner of “Proactive Contributor to Peace.” Japan has for multiple generations walked a single path, loving freedom and human rights, valuing law and order, abhorring war, and earnestly and determinedly pursuing peace, never wavering in the least. We will continue to walk this same path, unchanged, for generations upon generations to come. <u>“Proactive Contribution to Peace” -- the new banner for such “new Japanese” -- is nothing other than an expression of Japan’s determination to spare no effort or trouble for the sake of the peace, security, and prosperity of Asia and the Pacific, at even greater levels than before. We will do this together with our regional colleagues, our partners with whom we share our ambitions and our values.</u></p> <p><u>Taking our alliance with the United States as the foundation and respecting our partnership with ASEAN, Japan will spare no effort to make regional stability, peace, and prosperity into something rock-solid.</u></p>	
<p>Seminar on Capacity Building in Maritime Security and Disaster Relief. September 10, 2014</p>	<p>1. The Seminar on Capacity Building in Maritime Security and Disaster Relief will be held in Tokyo from September 24 to 26.</p> <p>2. This Seminar will be held as a follow-up to the keynote address delivered by Prime Minister Shinzo Abe at the Shangri-La Dialogue held in Singapore at the end of May this year. In the seminar, <u>Japan’s security policy of “Proactive Contribution to Peace” will be explained to ASEAN countries in order to promote their understanding and exchanging views will be held on Japan’s support for ASEAN countries in the fields of maritime security and disaster relief</u>. This Seminar is expected to promote concrete and steady security and defense cooperation between Japan and ASEAN countries.</p> <p>3. This Seminar is scheduled to be attended by working-level officials in charge of related policies at foreign affairs ministries, national defense ministries and other ministries from ASEAN member countries. From the Japanese side, National Security Secretariat, Ministry of Economy, Trade and Industry, Ministry of Defense and Ministry of Foreign Affairs will attend.</p>	<p>http://www.mofa.go.jp/press/press_releases/press4e_000422.html</p>
<p>Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe, Chair of the G7 Ise-Shima Summit May 27, 2016</p>	<p>The G7, which shares fundamental values such as freedom, democracy, human rights, and the rule of law and has driven global peace and prosperity until the present day, bears that great responsibility.</p> <p>We will protect the peace and stability of the world. This too is a major role for us G7, who share fundamental values. All disputes must be resolved peacefully and diplomatically based on international law, not through the use of force or coercion. The G7 firmly share this principle.</p> <p>Freedom of the seas must be ensured anywhere around the world. We must pursue juridical procedures and other peaceful means, never tolerating unilateral actions. And, we were in complete agreement in calling for full implementation regarding such matters.</p> <p>With regard to the <u>situation in the South China Sea, I advanced our discussions at the G7 summit by taking up the “Three Principles on the Rule of Law at Sea” that I had announced at the Shangri-La Dialogue the year before last, namely that states shall make and clarify their claims based on international law, that states shall not use force or coercion in trying to</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statemen/201605/1217857_11007.html</p>

	<p><u>drive their claims, and that states shall seek to settle disputes by peaceful means.</u> The G7 shared recognition on the matter, with each of the leaders agreeing on these principles.</p> <p>With regard to maritime security, the leaders of the G7 countries concurred on maintaining a rules-based maritime order in accordance with the principles of international law, the importance of freedom of navigation and overflight, and concern about the situation in the East and South China Seas. By incorporating that into the Leaders' Declaration as well, the G7 made its resolute stance quite clear.</p> <p>As for the situation in the South China Sea, as I stated in my answer a few moments ago, I led the G7's discussions by taking up the "Three Principles on the Rule of Law at Sea" I announced at the Shangri-La Dialogue two years ago. The other leaders agreed with these principles, resulting in the G7's shared recognition of them.</p> <p>In addition, the award/ruling of the arbitral proceedings by the Philippines under the United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS) is likely to be released soon. From the perspective of the importance of the rule of law, it is critical for each country to clearly indicate its stance.</p>	
<p>Report by Prime Minister Shinzo Abe on His Recent Overseas Visits to the Plenary Session of the House of Representatives January 4, 2016</p>	<p>I proactively promoted diplomacy that takes a panoramic perspective of the world map.</p> <p><u>Through my series of visits, I made clear Japan's views on what the international community should do for peace and prosperity in the world, as well as what contributions Japan can make to this end, taking into account our national interests.</u></p> <p>I have for some time reiterated the importance of Japan and China as well as Japan and the Republic of Korea (ROK) <u>holding candid talks without attaching any prerequisites, also at the leader level, precisely because challenging issues exist between us as neighboring countries.</u></p> <p><u>At the Japan-China Summit Meeting with Premier Li Keqiang, we shared the view that Japan-China relations were seeing improvements based on the concept of a "Mutually Beneficial Relationship based on Common Strategic Interests," and that this needed to add further momentum.</u></p> <p><u>Furthermore, we concurred on specific outcomes, such as resuming the mutual visit of the Foreign Ministers and holding the Japan-China High-Level Economic Dialogue early this year.</u></p> <p>At the East Asia Summit that I attended in late November, the major theme was compliance with the rule of law, including freedom of navigation and the peaceful settlement of disputes, with a focus on the situation in the South China Sea.</p> <p><u>At the Summit, many leaders expressed concerns about the unilateral changes in the status quo in the South China Sea. They noted the importance of not resorting to the threat or use of force, and of resolving disputes through peaceful means in accordance with international law. These aspects were incorporated into the Chairman's Statement.</u></p> <p><u>Based on my position of prioritizing the rule of law in the international community, I proposed the following three principles at the Shangri-La Dialogue:</u></p> <p><u>(1) States shall make their claims based on international law;</u> <u>(2) States shall not use the threat of force or change the status quo through coercion; and</u> <u>(3) States shall settle issues peacefully based on international law.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/diplomatic/2016/12/15/15568_11026.html</p>

	<u>I perceive that these three principles are steadily taking hold across the international community.</u>	
Press Conference by the Deputy Chief Cabinet Secretary Hagiuda June 2, 2016	Under the circumstances pending maritime boundary delimitation between Japan and China in the East China Sea, it is extremely regrettable that China is advancing unilateral development in the relevant seas despite Japan's repeated protests. Japan immediately lodged protests to China through diplomatic channels. Every time Japan has found out about China's related activities, Japan has strongly requested China to cease its unilateral development, and Japan will continue to request this. At the same time, at the Japan-China Summit Meeting held in November of last year, the two sides agreed to aim to resume consultations based on the June 2008 agreement concerning the development of natural resources in the East China Sea, the so-called 2008 Agreement. On this basis, Japan has made various requests to China through diplomatic channels. Japan will continue to request China to swiftly resume the consultations to implement the June 2008 Agreement and to swiftly implement the Agreement.	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201606/2_p.html
Japan-Singapore Summit Meeting, Friday, by Singapore's PM July 26, 2013	Concerning the issues related to the South China Sea, <u>both leaders shared the recognition that all the concerned countries should make their assertions based on the relevant international laws, such as the United Nations Convention on the Law of the Sea, and solve the issues peacefully.</u> Prime Minister Abe stated that Japan would like to contribute to the stability and prosperity of the region, particularly those of ASEAN, that Japan has developed together with ASEAN in the past 20 years, and that he would like to construct a relationship that enables growth of ASEAN along with Japan's growth and growth of Japan along with ASEAN's growth.	http://japan.kantei.go.jp/96_abe/diplomatic/201307/26singapore_e.html
	<u>I am delighted that ASEAN and Japan have gone beyond their economic relations to forge a relationship that takes on responsibility for the security of the region, particularly freedom of navigation on the seas</u> Japan and ASEAN, Always in Tandem: Towards a More Advantageous Win-Win Relationship through My "Three Arrows" Address by H.E. Mr. Shinzo Abe, Prime Minister of Japan33rd Singapore Lecture. July 26, 2013 Singapore http://www.mofa.go.jp/mofaj/press/enzetsu/25/pdfs/pm_ja_130726_en.pdf	
Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following the G7 Summit June 5, 2014	<u>With regard to attempts to change the status quo by force or coercion in the East China Sea and the South China Sea, I was also able to receive strong support at the G7 for the three principles I stated in the Keynote Address I delivered in Singapore the other day, namely that all states' claims must be made based on international law, that threats using force or coercion cannot be accepted, and that disputes must be settled by peaceful means. These three principles that garnered great support from numerous countries at the Shangri-La Dialogue in Singapore—in other words, the principles that Japan set forth for the world—received firm support at the G7, and I consider this to have been a landmark occurrence for Japan's diplomatic policy.</u> As for Japan-China relations, our two countries share an inseparable relationship, and stable Japan-China bilateral relations are necessary for regional peace and stability as well. While there are currently various outstanding issues of concern between Japan and China, I believe it is precisely because such issues exist that we should return to the starting point of our "mutually beneficial	http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statemen/201406/0605naigai.html

	relationship based on common strategic interests” and engage in interaction, summit meetings, and discussions between our national leaders. My door for dialogue is always open, and I would like very sincerely for the Chinese side also to embrace the same stance. I welcome China fulfilling a responsible and constructive role in bringing about regional peace, stability, and prosperity.	
Policy Speech by Prime Minister Shinzo Abe to the 190th Session of the Diet January 22, 2016	<p>The peaceful rise of China offers a great opportunity for Japan as well as for the international community. Under the principle of a “Mutually Beneficial Relationship Based on Common Strategic Interests,” we will further strengthen the trend of improving relations. We will meet the expectation of the international community by steadily and from a broad perspective developing friendly relations between Japan and China, both of which bear great responsibility for the peace and prosperity of the region.</p> <p>Taking a panoramic perspective of the world map, I will carry out proactive diplomacy for peace and economic prosperity. In addition, I will firmly ensure the peace and prosperity of this region, extending from Asia into the Pacific region. It is Japan that is the driving force, and we must fulfill such great responsibility.</p> <p>I firmly believe that such is the path that will preserve the peace and create further prosperity of our own nation.</p> <p><u>I will further deepen our cooperation with countries with which we share such fundamental values as freedom, democracy, basic human rights, and the rule of law. With ASEAN, Australia, India, and Europe, I have thus far deepened the bonds of friendship we share with them as strategic partners. I will further expand, deepen, and strengthen our cooperative relations with them.</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201601/1215627_10999.html
The Bounty of the Open Seas: Five New Principles for Japanese Diplomacy ADDR ESS BY H.E. MR. SHINZO ABE, PRIME MINISTER JANUARY 18, 2013, JAKARTA	<p><u>Japan's national interest lies eternally in keeping Asia's seas unequivocally open, free, and peaceful--in maintaining them as the commons for all the people of the world, where the rule of law is fully realized.</u></p> <p><u>In light of our geographic circumstances, the two objectives are natural and fundamental imperatives for Japan, a nation surrounded by ocean and deriving its sustenance from those oceans--a nation that views the safety of the seas as its own safety.</u> Though times may change, these objectives remain immutable.</p> <p>One of these areas where we have concentrated our diplomatic effort is to ally with the United States. America is the world's greatest naval power and preeminent economic superpower; Japan is Asia's largest maritime democracy and a liberal capitalist state second only to the United States. It stands to reason that our two nations should be partners.</p> <p>Today the United States is shifting its focus to the confluence of the two oceans, the Indian and the Pacific--this very region where we stand today. At such a time, the Japan-US alliance takes on a more vital significance than ever before.</p> <p><u>The second of the two vital objectives that have kept shaping the diplomacy of Japan, which depends on the seas for its safety and prosperity, is this: strengthening our ties with maritime Asia.</u></p> <p><u>I myself have worked toward this goal in the past, seeking to make Japan's relationships with India and Australia broader and deeper. In the eight years since the launch of the East Asia Summit, we have seen this process become a consultative framework whose members share the same aspirations and pursue common benefits. For me there is no greater joy than seeing the EAS grow and bind the two oceans more tightly together.</u></p> <p>It must be stated, though, that Japan's relationship that goes side by side with ASEAN is a supremely vital linchpin in terms of its importance to our diplomatic strategy. It is precisely because of this conviction that our forebears spared no</p>	http://www.mofa.go.jp/announce/pm/abe_0118e.html

	<p>effort in the areas of political, trade, and investment ties as they pursued goals from the peace building to the improvement of regional connectivity.</p> <p>The development of the ASEAN members has been marked by respect for the rule of law and human rights, along with steady moves toward deeply rooted democracy. Indonesia is the most remarkable example of this. Today Myanmar, too, is beginning to follow in your footsteps.</p> <p>five principles:</p> <p>The first is <u>protecting freedom of thought, expression, and speech in this region where two oceans meet</u>. These are universal values that humanity has gained and they must be allowed to flower to the fullest.</p> <p>The second is <u>ensuring that the seas, which are the most vital commons to us all, are governed by laws and rules, not by might</u>. In connection with these two goals, I wholeheartedly welcome the American rebalancing to the Asia-Pacific region.</p> <p>The third principle is <u>pursuing free, open, interconnected economies as part of Japan's diplomacy</u>. We must secure the power of networking by bringing our national economies closer together through flows of trade and investment, people, and goods.</p> <p>The fourth principle, in connection with this, is bringing about ever more fruitful intercultural ties among the peoples of Japan and this region, something that I will continue to work for.</p> <p>The fifth and final principle is promoting exchange among the younger generations who will carry our nations into the future. I will return to this later in my remarks.</p> <p>Thirty-six years ago, Takeo Fukuda, then prime minister of Japan, made three promises to the members of ASEAN. Japan would never become a military power. Japan would forge ties with ASEAN based on "heart to heart" understanding. And <u>Japan would be an equal partner of ASEAN and its member countries</u>. Ladies and gentlemen, you know better than anyone how faithfully Japan has adhered to this Fukuda Doctrine right up to the present day.</p> <p><u>Now ASEAN and Japan stand indeed as equal partners. The time has come for us to go side by side out into the world, working together to achieve positive outcomes. Both Japan and ASEAN are connected with the rest of the world by the broad oceans. I believe we must work together side by side to make our world one of freedom and openness, ruled not by might but by law. I pray for tranquillity in the seas of Asia.</u> To help ensure this, I dedicate myself body and soul to creating a Japan that is economically strong, unshakeable in its will, and as open as can be to the outside world.</p>	
4-5 puslapia i	<p><u>In the East and South China Sea, there have been frequent attempts to unilaterally change the status quo by force or coercion.</u></p> <p><u>In the South China Sea, there has been a series of actions based on unilateral claims, and a sense of urgent vigilance is mounting among regional countries. For Japan, realizing peace and prosperity in the Asia-Pacific is a top priority. We will act in cooperation with any nation who seeks to play a constructive role towards that end.</u></p> <p><u>At the same time, Japan will adhere to the rule of law and defend the maritime order, including freedom of navigation, as well as freedom of overflight. This is because Japan views that to be the sole path forward for ensuring the peace and prosperity of the Asia-Pacific.</u></p> <p>Japan and NATO As "Natural Partners" Speech by H.E. Mr. Shinzo Abe, Prime Minister of Japan, at the North Atlantic Council. Tuesday, May 6, 2014</p>	http://www.mofa.go.jp/files/000037774.pdf

	<p>At the beginning of a <u>new year, as we unmistakably feel the curtain lifting on a new era for Asia, an era in which we make freedom, human rights, and democracy our own and respect the rule of law, Japan reaffirms its determination to continue to be a member of Asia that you can count on</u></p> <p>Address by Prime Minister Shinzo Abe at the "Shared Values and Democracy in Asia" Symposium. January 19, 2016 http://www.mofa.go.jp/s_sa/sw/page3e_000452.html</p>	
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, June 2, 2014</p>	<p>During the IISS Asian Security Summit which was held in Singapore this past weekend, a senior member of the Chinese People's Liberation Army (PLA) objected to the remarks made by Prime Minister Abe and U.S. Secretary of Defense Chuck Hagel that urged China to exercise self-restraint. What is the Japanese Government's reaction to the objection?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: First of all, with regard to the remarks made by the senior member of the PLA, we view that the remarks made assertions based on a complete misconception of facts and included slanderous content about Japan. Therefore, Japan is lodging a strong protest against the Chinese PLA.</p> <p><u>The Japanese Ambassador to Singapore explained once again Japan's views regarding the rule of law and "Proactive Contribution to Peace" in relation to Prime Minister Abe's keynote address. The Ambassador explained that the Japanese Government will continue to play a positive role for peace in the Asia-Pacific region and the world with transparency, as well as through actions, not by words.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201406/2_a.html</p>
<p>Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following His Visit to the Philippines, Australia, Indonesia and Viet Nam January 16, 2017</p>	<p>The magnificent Red River flows directly past Hanoi. Its waters empty into the South China Sea and traverse the East China Sea to connect with the waters of Tokyo Bay. Nothing obstructs their free comings and goings anywhere along the way.</p> <p><u>Japan and Viet Nam are neighboring countries connected by the "free seas." I also visited the Philippines, Indonesia, and Australia during this trip. All of these nations share the "open seas" of the Pacific Ocean and are important neighboring countries that share fundamental values.</u></p> <p><u>The principles of maritime safety and freedom of navigation are extremely important, and the rule of law must be firmly upheld in order to ensure those principles. This recognition was agreed upon completely in each nation I visited. Japan will support the strengthening of the maritime law enforcement capabilities of Viet Nam and the Philippines through the provision of patrol vessels and other equipment. President Joko Widodo of Indonesia and I reached agreement on pressing forward with cooperation to improve maritime safety and promote the development of remote islands. I intend for Japan to contribute to the further integration, development, and stability of a free and open ASEAN. Viet Nam is an important partner for Japan that shares with us fundamental values, including the rule of law. Japan intends to act in greater cooperation with Viet Nam going forward in order to promote the peace and prosperity of the region and the development of a free and open international order.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statemen/201701/1221207_11567.html</p>
	<p>The two leaders also exchanged views on the current regional situation, including the South China Sea. Prime Minister Abe <u>explained Japan's basic stance including the importance of adherence to the rule of law, in maintaining peace and stability in the region, while commending ASEAN's united response to the situation.</u></p> <p>Prime Minister Abe's Visit to Singapore(Overview). May 31, 2014 http://www.mofa.go.jp/s_sa/sea2/sg/page3e_000179.html</p>	

<p>Seminar on Capacity Building in Maritime Security Opening Remarks by Mr. Masakazu Hamachi, Parliamentary Vice-Minister for Foreign Affairs December 14, 2015</p>	<p>Under the banner of ‘Proactive Contribution to Peace,’ Japan is actively engaged towards securing peace, stability, and prosperity for the region, and for the world. More specifically, to implement this concept in September Japan passed its ‘Legislation for Peace and Security’, designed to play an instrumental role in securing lives and the peaceful livelihood of the Japanese people, all while contributing to peace and to the stability of the region. We’ve received great support and understanding from our neighboring countries, and for that, I wish to thank you.</p> <p>Japan bases this decision on its clear understanding of the security challenges facing the Pacific region. The sea is a Global Commons, which must be open for all. And, at the same time, <u>our activities on the sea have to be governed in accordance with international law, including the United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS). We absolutely cannot accept violent or coercive actions, which deviate from international law.</u></p> <p>From this standpoint, <u>Japan has been promoting the ‘Three Principles of the Rule of Law at Sea’, namely:</u></p> <p><u>(1) States should make and clarify their claims based on international law,</u> <u>(2) States should not use force or coercion in trying to promote their claims, and</u> <u>(3) States should seek to settle disputes by peaceful means. It is high time to implement these three principles.</u></p> <p>Therefore, I wish to ask you to combine with our voices and as one, to be heard by the international community.</p> <p>Just as important as focusing on these three principles, are our actions which actually protect the seas. Concrete, cooperative efforts are made by Japan to strengthen the capacities of ASEAN countries protecting the sea. <u>Combining Official Developmental Assistance, defense equipment and technology cooperation, and capacity building, Japan will realize our goal of ‘seamless assistance.’</u></p>	<p>http://www.mofa.go.jp/files/000117716.pdf</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary, October 25, 2016</p>	<p>at the Japan-Philippines summit meeting, Japan will strive to <u>further advance our strategic partnership with the Philippines. The South China Sea issue is directly linked to peace and stability in the region and is a matter of concern to the international community including Japan. Japan has consistently supported the upholding of the rule of law in the South China Sea. Japan will strengthen its cooperation with the countries concerned including the Philippines and seek a peaceful settlement through diplomacy.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201610/25_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary, October 21, 2016</p>	<p><u>Japan has consistently called for upholding the rule of law in the South China Sea, collaborating with the countries concerned including the Philippines, and peacefully settling the issue through diplomacy. Japan has advocated that as the tribunal’s award is final and legally binding on the parties to the dispute under the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea, the parties to this case are required to comply with the award. Japan’s assertion has not changed at all.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201610/21_p.html</p>

<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary, October 24, 2016</p>	<p>Japan will engage in the summit meeting with the Philippines with a view to further deepening our strategic partnership. <u>The issue of the South China Sea is directly linked to the peace and stability of the region and is a matter of concern to the international community including Japan.</u> Japan has <u>consistently advocated upholding the rule of law</u> in the South China Sea. Japan will <u>enhance our collaboration with the countries concerned including the Philippines and seek a peaceful settlement through diplomacy.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201610/24_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary, October 25, 2016</p>	<p>Thus far Japan and the Philippines have enjoyed extremely close economic relations, and Japan has contributed to the economic development of the Philippines through JICA and other channels. At the same time, <u>the two countries agreed at the previous summit meeting that they would address the South China Sea issue in coordination with each other.</u> In this sense, we hope the President's visit to Japan will provide an impetus to making further progress on these efforts.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201610/25_p.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary, October 20, 2016</p>	<p>In any event, <u>issues concerning the South China Sea are a matter of the utmost concern for the international community, including Japan, as they are directly linked to regional peace and prosperity.</u> <u>There is no change in the Government's thinking that we must work to ensure open, free and peaceful seas.</u> Accordingly, we will continue to work in cooperation with the international community, including the Philippines. http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201610/20_p.html</p>	
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, October 27, 2016</p>	<p>Furthermore, with regard to the issue of the South China Sea, the Prime Minister explained Japan's stance, noting <u>that this issue is one that is directly connected to peace and stability in the region and is a matter of interest common to the international community, and that Japan supports the realization of the rule of law in the South China Sea.</u> <u>The two leaders also confirmed that based on the recent award in the arbitration between the Philippines and China, Japan and the Philippines will further strengthen cooperative relations towards the peaceful resolution of the dispute.</u> The Government considers that the visit of President Duterte to Japan has provided a significant opportunity to further deepen bilateral ties and the partnership.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201610/27_a.html</p>
<p>Policy Speech by Prime Minister to the 192th Session</p>	<p><u>Unilateral attempts to change the status quo are unacceptable anywhere in the world, including the East China Sea and the South China Sea. All problems must be resolved peacefully and diplomatically based on international law and not through the use of force.</u> <u>Furthermore, we shall resolutely protect Japan's territorial land, sea, and air. I hereby vow that we shall protect them with strong resolve.</u> On the frontlines, day and night, indeed right this very moment, the members of our Coast Guard, police, and Self-Defense Forces are on duty, fulfilling their</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/20161027</p>

of the Diet September 26, 2016	mission with a powerful sense of duty and pride while withstanding extreme tension. Let us show, here and now, our heartfelt appreciation for these people.	609/ 1219 316_ 1101 5.ht ml
	<u><i>At approximately the same time, joint training exercises were held by the Maritime SDF escort fleet together with the Philippines in the South China Sea.</i></u> The Prime Minister Hosts a Gathering Accompanying the Meeting of the Ministry of Defense and Self-Defense Force Senior Personnel, September 12, 2016 . http://japan.kantei.go.jp/97_abe/actions/201609/12article7.html	
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, September 8, 2016	Firstly, the <u>Chairman's Statement from the ASEAN Summit that was released today reaffirms ASEAN'S commitment to maintaining and promoting peace, security and stability in the region, as well as to the peaceful resolution of disputes, including full respect for legal and diplomatic processes.</u> The statement also notes that ASEAN remains seriously concerned over recent and ongoing developments in the South China Sea. Although I would like to refrain from commenting on the outcomes of a summit meeting among third countries, what I would say is that <u>the issue of the South China Sea is a matter of common interest to the international community, including Japan, which directly affects regional peace and stability. In the ASEAN-related summit meetings, Japan will continue to assert the importance of the rule of law at sea and the importance of resolving disputes by peaceful means, based on international law.</u> In any event, the statement released today specifically mentions full respect for legal and diplomatic processes, which demonstrates ASEAN's emphasis on the importance of resolving disputes by peaceful means, based on international law. In addition, with regard to <u>regional international issues, including the South China Sea, candid discussions took place in the Japan-ASEAN summit meeting, in which many opinions were voiced in support of the importance of resolving disputes by peaceful means in accordance with international law.</u> At the East Asia Summit that is scheduled to take place today, the Prime Minister is expected to call on participating countries, including ASEAN countries, to follow the rule of law.	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201609/8_a.html
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, September 5, 2016	<u>The Government is gathering and analyzing intelligence related to China's movements in the South China Sea on a regular basis with strong interest.</u> The President of the Republic of the Philippines stated on September 2 that China is making efforts to build a structure near Scarborough Shoal. I would like to refrain from responding with detailed information because of the nature of the situation. However, <u>China has already been conducting large-scale rapid land reclamation in the South China Sea. Such activity is a unilateral attempt to change the status quo, and it is a serious concern. Japan has consistently stressed the importance of the rule of law up to now and thinks countries should strictly refrain from unilateral actions that raise tensions. Japan strongly hopes that countries involved in the conflict will adhere to the final decision of the Arbitration Court from July and that this will contribute to the peaceful resolution of conflict in the South China Sea.</u>	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201609/5_a.html

<p>Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe following the G20 Hangzhou Summit September 5, 2016</p>	<p>China has long been an important friend for Japan. We both have a major responsibility to regional peace and prosperity and to the world economy. Recognizing this fully, we both need to make efforts to improve our relations from a broad perspective.</p> <p>Taking this opportunity afforded by the Summit, President Xi Jinping and I held our third summit meeting.</p> <p>Yes there are a variety of issues and problems because we are neighboring countries, and there are issues on which our opinions differ. However, it is precisely because there are difficult issues that we need to hold discussions. At our summit meeting moments ago, we agreed to hold dialogues on various fields and at various levels. In order to make the East China Sea a “Sea of Peace, Cooperation, and Friendship,” we concurred to accelerate discussions regarding a maritime-air communication mechanism between our defense authorities.</p> <p>ASEAN also confronts a variety of issues, including the issue of the South China Sea. In whatever situation, and the more complex an issue is, the more important it is for us to go back to the principles. <u>Any dispute must be resolved not by use of force or intimidation, but peacefully and diplomatically based on international law. We will fully uphold the rule of law and assure regional peace and stability as well as prosperity into the future. At the East Asia Summit, I look forward to holding extensive discussions with Japan’s friends from ASEAN regarding the region’s future we aim to achieve.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201609/1219127_11015.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, February 26, 2016</p>	<p>REPORTER: This is a separate topic. <u>Japan, Australia, and India held a Foreign Affairs Senior Officials Meeting this morning and reached agreement on strengthening collaboration in dealing with the South China Sea problem</u> and the response to North Korea. Please explain your thoughts about the method and significance of collaboration among the three countries that share the core values of democracy and rule of law.</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: I think it is very important when considering the safety and security of this region for <u>related countries with the same values to collaborate in a variety of ways.</u></p> <p>http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201602/26_p.html</p>	
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, February 18, 2016</p>	<p><u>As stated in the past, the Government thinks that unilateral changes to the status quo and other actions that raise tensions in the South China Sea, such as large-scale and rapid landfill work, base construction, and use for military purposes, represent a common concern for the international community. Japan is deeply concerned about these actions too, and I would like to reinforce that we do not accept these attempts to create a fait accompli. Japan also believes that it is very important to cooperate with the international community to protect the freedom of navigation and overflight, and it intends to continue to cooperate closely with related countries. The Government is continuously collecting and analyzing intelligence on China’s activities with serious interest, but I would like to refrain from discussing specific content because of the nature of the matter.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201602/18_p.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga,</p>	<p>REPORTER: I have a question concerning the situation in the South China Sea. United States media outlets are reporting that China has deployed fighter aircraft to the Paracel Islands. Can I ask for your views on these reports?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: Firstly, I would like to reiterate that <u>China’s repeated attempts to create faits accomplis is a source of grave concern for Japan. The unilateral actions observed to date in the South China Sea to change the status quo and raise tensions, including large-scale and rapid land reclamations, construction of outposts, and their use for military purposes are a cause of common concern for the international community. I would like to emphasize once again that these actions cannot be recognized as faits accomplis.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201602/</p>

February 24, 2016	The Government considers it to be of the utmost importance to cooperate with the international community to ensure freedom of navigation and overflight and we will continue to respond accordingly, working together with countries concerned. In any event, in response to your observation, what I would say is that the Government takes a close interest in actions by China in the South China Sea and is engaged in efforts to collect and analyze information. I would like to refrain from going into specific details about such information.	24_a.html
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, February 17, 2016	<p>REPORTER: I have a question related to the situation in the South China Sea. U.S. media and other sources are reporting that China has installed surface-to-air missiles on the Paracel Islands in the South China Sea that it effectively controls. Please explain the Government's view of this development.</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: I am aware of media reports containing this information. As explained in the past regarding this issue, actions that unilaterally change the current situation and raise tensions, such as large-scale and rapid land reclamations, site construction, and usage for military purposes, in the South China Sea constitute a common concern for the international community. Japan is also very concerned about these actions and will be emphasizing that it cannot accept the creation of existing facts. Japan believes it is important for the international community to cooperate in defending freedom of navigation and overflight rights and plans to continue to work closely with the international community.</p>	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/press/201602/17_p.html
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, February 25, 2016	<p>REPORTER: I would like to ask about the situation in the South China Sea. Admiral Harry Harris, who heads the U.S. Pacific Command, stated today that the United States intends to strength "freedom-of-navigation operations" by dispatching battleships to the area around artificial islands built by China in the South China Sea. Please share with us your thoughts on this stance.</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>Japan supports the "freedom-of-navigation operations" being conducted by the United States in the South China Sea, as I have explained on previous occasions. Japan also welcomes the latest comments by the U.S. side about strengthening the "freedom-of-navigation operations."</u> In any case, I think it is important for the international community to work together to protect open, free and peaceful seas.</p> <p>REPORTER: Admiral Harris also explained that the United States intends to maintain a network with partners who share the same view in the region, and encourage action from them as well. He also indicated an interest in strengthening collaboration with Japan and Australia. Is Japan considering any type of specific assistance?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>I believe it is extremely important for the international community to cooperate closely in order to defend freedom. Japan's fundamental view is that it will respond while actively collaborating with others.</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/press/201602/25_p.html
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga,	<p>REPORTER: Changing topic, a US Navy Aegis-equipped destroyer sailed within 12 nautical miles of Triton Island in the Paracel Islands chain in the South China Sea, which is effectively controlled by China, as part of a "freedom of navigation operation" on January 30. China's Ministry of National Defense criticized the action by stating its resolute disapproval as a serious violation, and its intention to have the Chinese military take necessary actions in response to all provocative behavior by the US military. What is the Japanese Government's view of the US operation?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: Firstly, I am aware that the US military carried out this operation. <u>Japan has repeatedly stated for some time that</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/press/201602/

<p>February 1, 2016</p>	<p><u>China's unilateral actions that are changing the status quo and raising tensions in the South China Sea, such as rapid large-scale land reclamation and building facilities and using them for military purposes, pose a common concern for the international community. The Government supports the "freedom of navigation operation" by the United States in the South China Sea and has stated this previously. I think it is very important to cooperate with the international community to protect open, free and peaceful seas.</u></p>	<p>1_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, July 25, 2016</p>	<p><u>It is my understanding that the Joint Communique of the 49th ASEAN Foreign Ministers' Meeting confirms ASEAN's shared commitment to the peaceful resolution of disputes, including full respect for legal and diplomatic processes, and also expresses serious concerns over recent and ongoing developments in the South China Sea. Japan is not a participating nation in the ASEAN Foreign Ministers' Meeting and therefore I should refrain from making any further comment. If I were to add anything further, it would be to note that issues relating to the South China Sea are directly linked to regional peace and stability and are a shared concern for the international community, including Japan. In the forums of ASEAN-related Foreign Ministers' Meetings, such as the East Asia Summit (EAS) Foreign Ministers' Meeting and the Japan-ASEAN Foreign Ministers' Meeting, Japan will emphasize the importance of the rule of law at sea for peaceful resolution of disputes in accordance with international law.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/press/201607/25_p.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, July 12, 2016</p>	<p><u>The Government of Japan has consistently supported the Philippines' use of arbitration procedures under the United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS) aiming at peaceful settlement of disputes on the basis of international law, as such actions contribute to the maintenance and enhancement of the international order in the region based on the rule of law. The Government will continue to carefully monitor developments in the arbitration tribunal and we believe that we must firmly encourage cooperation with the countries concerned in order to realize the rule of law at sea.</u></p> <p>Firstly, I am aware of the statement made by China on this matter. At the same time, I also believe it to be a fact that the award of this tribunal is final and legally binding on the two parties. The Government is aware that in October last year the arbitration tribunal also issued a ruling recognizing its jurisdiction over and the admissibility of part of the case brought by the Philippines.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/press/201607/12_p.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary, November 12, 2015</p>	<p>First, I understand that the U.S. Government official's comments were that the issues surrounding the South China Sea would not be on APEC's official agenda but that he expected the issues to be discussed at the various meetings that <u>will be held on the sidelines of the APEC meeting. That said, the issues surrounding the South China Sea are directly linked to the peace and stability of the region, and are legitimate concerns of the entire international community, including Japan. Japan considers it critical to emphasize the importance of the rule of law, and in this regard, we will emphasize the importance of the rule of law at a variety of opportunities, including the East Asia Summit to be held next week.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/press/201511/12_p.html</p>

<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, November 24, 2015</p>	<p>REPORTER: I have a question in connection with the East Asia Summit that was held in Malaysia. With regard to the issue of China's development of artificial islands in the South China Sea, the Chairman's Statement that was released contains text, such as, "We took note of the serious concerns expressed by some Leaders" and "We welcomed assurances given by China as expressed by President Xi Jinping during his visit to the United States of America recently that China does not intend to pursue militarization in the South China Sea." Can you please share your comments?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: First, at the East Asia Summit, lively discussions took place on the issues concerning the South China Sea. <u>The leaders reached a strong consensus that to ensure freedom of navigation, each country must act responsibly in accordance with international law and strictly refrain from actions that give rise to tense relations. The Chairman's Statement from the East Asia Summit released today reaffirmed the importance of upholding freedom of navigation in and over-flight above the South China Sea. In addition, it included references to serious concerns over recent and ongoing developments in the area. The Government of Japan highly commends the fact that a strong message was incorporated into the Chairman's Statement.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201511/24_p.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, November 19, 2015</p>	<p>REPORTER: I have a related question. Press reports are suggesting that the Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC) Leaders' Declaration will not include any mention of the South China Sea issue or freedom of navigation. Do you believe that the issue of the South China Sea should be incorporated in the Chairman's Statement of the ASEAN Summit, which is scheduled to be held following the APEC Economic Leaders' Summit?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: Firstly, taking unilateral actions that change the status quo and increase tensions by undertaking large-scale land reclamation or the construction of bases in the South China Sea is a matter of shared concern for the international community. <u>It is extremely important for the international community to coordinate in order to preserve open, free and peaceful seas.</u> In the upcoming series of meetings, including at the ASEAN-related summit meetings, the Government will be explaining Japan's concepts to all countries and will confirm that Japan will continue to cooperate on this issue.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201511/19_p.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, July 13, 2016</p>	<p>REPORTER: An arbitration tribunal concerning the South China Sea has ruled that it does not recognize the jurisdiction rights asserted by China. Can I ask for the thoughts of the Government on this award and any response that will be made?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>Firstly, under the United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS) the award of the arbitration tribunal is final. It is also legally binding on the parties to the dispute. The Government believes that it is therefore necessary for China and the Philippines, the parties to this dispute, to comply with the award. Japan strongly expects that the parties' compliance with this award will eventually lead to the peaceful settlement of disputes in the South China Sea.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201607/13_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga,</p>	<p>REPORTER: I have a question regarding the Japan-U.S. Summit Meeting. Yesterday, during the Japan-U.S. Summit Meeting held in Manila, in connection with the South China Sea issues, Prime Minister Abe stated to President Obama that the deployment of the Self-Defense Forces (SDF) would be "examined while taking into consideration the impact that situations have on the security of Japan." The U.S. Government is seeking to gain the support of various countries for the United States' "Freedom of Navigation Operation." Is it all right to</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201</p>

<p>November 20, 2015</p> <p>40</p>	<p>construe that in making his comment, the Prime Minister was expressing Japan's proactive intention in response to the United States' request for support? SUGA: <...> <u>The two leaders agreed to coordinate the Proactive Contribution to Peace and the United States' rebalance policy, and to make effective use of the robust Japan-U.S. Alliance affirmed at their previous meeting for peace, stability, and prosperity in the Asia-Pacific region and the international community. In addition, the leaders confirmed the importance of collaborating with countries that share fundamental values, such as freedom, democracy, and the rule of law, and discussed building with these countries a network in the region to realize peace and prosperity, with the Japan-U.S. Alliance as the linchpin.</u> Prime Minister Abe stated that <u>Japan supports the "Freedom of Navigation Operation" of the U.S. Forces. In addition, the Prime Minister conveyed that he opposes all unilateral actions that heighten tensions. Based on what I have been briefed upon, I understand the President commented that the United States would continue implementing the "Freedom of Navigation Operation" routinely. There are no plans for the SDF to participate in the U.S. "Freedom of Navigation Operation."</u> In addition, at this time, <u>the SDF are not conducting continuous surveillance activities in the South China Sea, nor is there any concrete plan as such. To date Japan has proactively engaged in operations that contribute to regional stability, by which I mean providing assistance for building up the capacities of countries in the periphery of the South China Sea, such as the Philippines and Vietnam, and conducting joint exercises with the U.S. Navy. Our intention is exactly the same as before, that is, Japan's activities in the South China Sea will continue to be examined closely while taking into consideration the impact that situations in the South China Sea have on the security of Japan.</u></p>	<p>511/20_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary, Nov 11.15</p>	<p>At the ASEAN-related summit meetings in Malaysia, discussions will be held on topics including <u>the strengthening of the East Asia Summit process and the regional and international situation, including the South China Sea issue.</u> Prime Minister Abe will explain Japan's measures with regard to various regional issues and contribute to discussions in the meetings. http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201511/11_a.html</p>	
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, November 4, 2015</p>	<p>REPORTER: I have a question in connection with the issue of China's artificial islands in the South China Sea. United States Secretary of Defense Ashton Carter held talks with the Minister of National Defense of China and communicated U.S. intentions to continue patrol operations around the artificial islands. Can you please share your comments? CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: The Government of Japan has expressed its support for the U.S. view in regard to this matter. <u>The issues concerning the South China Sea are directly linked to regional peace and stability, and are shared concerns of Japan and the United States as well as the region. We will continue to hold Japan-U.S. joint exercises.</u> We believe that it is vital for Japan and the United States to conduct free navigation for the peace and stability of this region. Therefore, the Government has expressed support for the recent U.S. operations.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201511/4_a.html</p>

<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, November 12, 2015</p>	<p>Prime Minister Abe received a courtesy call from a delegation led by the Speaker of the House of Representatives of Indonesia who is visiting Japan. <u>The Speaker expressed his appreciation for the Japanese Government's effective cooperation and proactive contribution to regional peace and stability, including the issue of the South China Sea.</u> In addition, in regard to the economic sector, the Speaker welcomed the advancement of bilateral cooperation in infrastructure and other fields. In regard to the defense sector, the Speaker <u>expressed hopes for expanded cooperation in the field of defense equipment, and stated that Indonesia is interested in and considering the procurement of Japan's US-2 flying boat.</u> Prime Minister Abe expressed pleasure that bilateral cooperation has deepened also in the field of security in addition to the economic and political fields. Furthermore, <u>Prime Minister Abe said he was concerned about unilateral actions that change the status quo in the South China Sea, and stated that it was important for ASEAN to send out a unified message. The Prime Minister hoped that Indonesia would be actively involved in this effort.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201511/12_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, November 5, 2015</p>	<p>REPORTER: On a different topic, I have a question concerning the Japan-China Defense Ministers' Meeting. The meeting was held yesterday and with regard to the South China Sea issue it is understood that the Chinese side stated that this is not an issue that relates to Japan-China relations and requested that Japan not take any actions that would complicate the situation. By issuing this demand it is believed that China is seeking to contain the Government of Japan, which has indicated its support for the actions of the U.S. naval vessel in the region. What is the Government's view of this statement by the Chinese side? CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>Firstly, the Government believes that it is of the utmost importance to secure the general principles of international law, namely freedom of navigation and overflight in the South China Sea. The Government of Japan conveyed this stance to the Chinese side in the meeting.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201511/5_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, April 12, 2016</p>	<p>REPORTER: I have a question about the G7 Foreign Ministers' Meeting. The Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China expressed strong dissatisfaction toward inclusion of the South China Sea and East China Sea in yesterday's Foreign Ministers' Statement and asserted that the G7 countries should refrain from irresponsible statements and behavior. Please explain Japan's opinion regarding this disapproval. CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>Yesterday's Statement reflected the joint views of the G7 Foreign Ministers and their respective countries, and Japan hopes that all countries, including China, will sincerely consider the content.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201604/12_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, April 13, 2016</p>	<p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>First of all, the G7 Foreign Ministers' Statement represents the consensus of the G7 countries. We expect all relevant countries including China to take the statement sincerely.</u> REPORTER: <u>A related question. China has requested that the South China Sea issue not be included in the agenda of the Ise-Shima Summit, giving the excuse of improving the China-Japan relationship.</u> What impacts on the Japan-China relationship do you expect from reflecting the outcomes of the G7 Foreign Ministers' Meeting in the Ise-Shima Summit? CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: First, it has been eight years since the Summit was last held in Asia. At the Ise-Shima Summit, we hope thorough discussions will take place also on issues concerning Asia, such as the issues of North Korea and maritime security, in light of the outcomes of the Foreign Ministers' Meeting in Hiroshima. REPORTER: What about the aspect of Japan-China relations?</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201604/13_p.html</p>

	<p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: It seems logical that thorough discussions take place on maritime security among the G7.</p>	
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, April 12, 2016</p>	<p>REPORTER: Marine Self-Defense Force (MSDF) destroyers currently on a training voyage today made a first-ever port call at Cam Ranh Bay, a key military site in Vietnam. What are your thoughts about the significance of the port call from a security perspective?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: I think you are referring to an ocean-going training voyage by the MSDF's Officer Candidate School. <u>Japan and Vietnam agreed to strengthen cooperation in the defense area at the Japan-Vietnam Defense Ministers Meeting held in November 2015, and I have been told that this port call to Vietnam's Cam Ranh Bay international port utilized the opportunity of the training voyage in light of the agreement.</u></p> <p>REPORTER: Some observers are suggesting that this port call aims to curtail China's steady efforts to militarize the South China Sea. What are your thoughts on this view?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: The port call is not at all aimed at any particular region or country.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/press/201604/12_p.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, April 8, 2016</p>	<p>REPORTER: The Vietnamese Government has said that it confirmed China moved an oil rig to waters off the coast of northern Vietnam where the border is not demarcated, and strongly protested the move. China has continued these activities in disputed waters in the South China Sea. What does the Government think about the fact that these activities are taking place before the G7 Summit?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: First, <u>with regard to the issues over the South China Sea, we view that all relevant countries should refrain from unilateral actions that heighten tension. In addition, we regard that all countries should comply with the relevant international law, act with self-restraint, and resolve issues peacefully through dialogue.</u> Japan will carefully and closely follow the situation.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/press/201604/8_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, March 30, 2016</p>	<p>REPORTER: Some analysis concludes that China has deployed anti-ship missiles in the Paracel Islands in the South China Sea. Is the Government aware of this fact?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: I have seen the media reports. <u>Japan is also closely monitoring recent overall conditions in the South China Sea, and the Government intends to once again express serious concern about cumulative attempts to achieve a fait accompli. I have repeatedly explained on past occasions that unilateral actions that change the status quo and raise tensions, such as China's large-scale, rapid land reclamation, site construction, and utilization of sites for military purposes in the South China Sea, present a common concern for the international community. I would also like to stress that Japan absolutely cannot accept these types of attempts to achieve a fait accompli.</u></p> <p>REPORTER: This is a related question. There was also confirmation last month of deployment of a missile unit. What do you think about China's advances in militarizing the South China Sea?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: First, <u>Japan is gathering information on actions by the Chinese side and is responding appropriately in close</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/press/201603/30_a.html</p>

	<u>cooperation with related countries, including this activity.</u> Japan has been communicating its views each time to the Chinese side regarding the various actions that have taken place thus far.	
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, March 8, 2016	<p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: Japan and China have already conducted Summit Meetings and confirmed relations between the two countries multiple times. As confirmed at the Summit Meetings, <u>both countries are major countries with significant responsibilities for the promotion of global peace and prosperity and intend to continue to move forward based on a mutually beneficial strategic relationship. Nothing has changed, and Japan maintains its stance of always having the door open to dialogue.</u></p> <p>REPORTER: This is related. During the same press conference, <u>Foreign Minister Wang Yi noted that Japanese leaders are a classic example of two-faced people who call for improvement of Japan-China relations but are always looking for things that cause trouble for China.</u> While I think this comment refers to Japan's stance regarding the South China Sea issue, do you have some type of rebuttal of this point by the Foreign Minister?</p> <p>SUGA: <u>It comes down to the rule of law. Are not all ASEAN countries aiming for democracy and rule of law? Any country should say what ought to be said regarding unilateral efforts to dominate by force. That is the international rule.</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201603/8_p.html
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, February 6, 2014	<p>If I were to say anything further, it would be to note that <u>issues relating to the South China Sea are of common interest to the international community as they have an impact on the maritime order.</u> Therefore, I believe all nations concerned should refrain from unilateral actions that escalate tensions and should adhere to such laws as the United Nations Convention on the Law of the Sea, ensuring that their own assertions have a clear basis in international law. Furthermore, I believe that it is important to seek to resolve issues peacefully, through dialogue.</p>	http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201402/06_a.html
Suga, 2015 June 4	<p>In any case, countries must refrain from attempts to change the status quo, as well as from unilateral actions that heighten tensions. It is critically important that the rule of law be thoroughly respected, as the Prime Minister states on a daily basis. Japan will work closely with the United States and the other countries concerned.</p> <p>http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201506/4_p.html</p>	
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, June 17, 2015	<p>REPORTER: The Ministry of Foreign Affairs of China has announced that the land reclamation works that are currently being advanced at the reefs in the South China Sea will soon be completed. Can I ask for the Government's views on this announcement?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: Although the press reports you mention have been circulating today, the Government's stance remains consistent, in that we will firstly monitor the situation in the South China Sea. <u>The Government has extremely serious concerns about unilateral actions that seek to change the status quo and elevate tensions. Mindful of unilateral actions that would severely elevate tensions in countries in the region, the Government believes it to be important to engage in actions that are based on the principle of the rule of law. Even after the conclusion of land reclamation, it must not be made a fait accompli. As the Prime Minister himself has stated, the Government believes it to be of the utmost importance that the rule of law is carried through.</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201506/17_a.html

	<u>Also, returning to the spirit and the provisions of the 2002 Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea, the Government will demand that no unilateral actions are taken that could result in irrevocable or physical change.</u>	
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, May 27, 2014	<p>REPORTER: China announced that its oil drilling work in the South China Sea has entered its second stage. However, oil drilling by China is what initiated the collision between China and Viet Nam to begin with. What do you think about how China is dealing with this matter?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>Japan considers it extremely deplorable that China announced its intention to proceed with further drilling activities, notwithstanding the fact that various countries requested China to refrain from unilateral actions. Japan deems that peace and stability in the South China Sea is a shared interest of the international community, and that the issue should be resolved peacefully through dialogue. From this perspective, Japan views that relevant countries must refrain from unilateral actions which heighten tensions, and address the issue calmly while respecting relevant international law. Japan will continue to work closely with relevant countries.</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201405/27_p.html
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, November 4, 2014	<p>Firstly, we recognize that the issue of the South China Sea is directly related to peace and stability in the region, and is therefore a matter of concern for the entire international community, including Japan. <u>Based on these circumstances, China must of course refrain from unilateral actions that raise tensions in other countries, and behave in accordance with the principle of the rule of law. In this sense, it is critically important to build order in this way. This has previously been Japan's assertion. In any case, it is essential that countries pledge not to undertake unilateral actions associated with a permanent physical change. In order to establish the rule of law, Japan will continue to work with the US and ASEAN member states to strongly urge China to play a more constructive and collaborative role in responding to regional and global challenges, in compliance with international norms and rules.</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201411/4_p.html
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, May 13, 2015	<p>REPORTER: Yesterday, <u>the Philippine Navy and the Maritime Self-Defense Force engaged in a joint training exercise.</u> What do you think is the significance of demonstrating Japan's presence in the waters of the South China Sea, a region where tensions are rising?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>The vessels of all countries have the right of passage in international waters. In that sense, I believe that the exercises were implemented from the perspective that it is important to ensure that such passage may be ensured under the rule of law.</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201505/13_a.html
October 27, 2015 Suga	<p>The Government believes, and the Prime Minister himself has consistently stated, that it is extremely important for the international community to coordinate in order to preserve open, free and peaceful seas.</p> <p>http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201510/27_a.html</p>	
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, May 9, 2015	<p>REPORTER: I have a question regarding the collisions between Chinese Government vessels and vessels of the Viet Nam Coast Guard in the South China Sea. Has the Japanese Government since taken any new measures?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: At this time, the Government is extremely concerned and paying close attention to the situation.</p> <p>REPORTER: Did the Government issue any messages to the two countries through diplomatic channels?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: Peace and stability in the South China Sea is a matter of great concern to the international community. The Government</p>	http://japan.kantei.go.jp/tyoukanpress/201505/405/

	<p>hopes that this matter will be resolved peacefully through dialogue. This is the consistent view of the Government. Therefore, Japan is currently dealing with this matter while engaging in diplomatic cooperation with the relevant countries.</p>	<p>9_p.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, May 27, 2014</p>	<p>REPORTER: I understand that in a recent interview with a foreign press outlet, the Prime Minister stated that he would like to see an acceleration of the provision of assistance to Viet Nam, such as patrol vessels. Is this true?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: This past March, I believe it was, during President Truong Tan Sang's visit to Japan and on other occasions as well, the Prime Minister and the President agreed that Japan and Viet Nam will further cooperate in the area of maritime security. <u>Prime Minister Abe announced that Japan would carry out a survey towards the provision of patrol vessels. On this basis, Japan already dispatched a survey mission.</u> This was already decided by the Prime Minister in March of this year.</p> <p>REPORTER: But will the preparations be accelerated?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: We understand that Viet Nam needs the patrol vessels quickly, and therefore, we are of course making the necessary preparations.</p> <p>REPORTER: I have a related question regarding the clashes between Viet Nam and China in the South China Sea. There are reports that a Vietnamese vessel was rammed by a Chinese vessel and sunk. Is this true? What is the response of the Japanese Government?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>We are aware of the media reports. If the reports are true, these are indeed acts that constitute extreme danger to human life. In light of this, Japan deems it important that the relevant parties refrain from unilateral actions that heighten tension, respond calmly while respecting relevant international law, and make efforts towards the restoration of regional stability.</u> Japan will work together with the relevant countries to this end.</p> <p>REPORTER: I have a related question regarding the provision of patrol vessels. During the interview published in yesterday's article, the Prime Minister explained that the patrol vessels cannot be provided immediately and he did not state when exactly they would be provided. <u>I would think that stating that Japan will provide patrol vessels against the backdrop of the ongoing China-Viet Nam tensions would have the opposite effect of further heightening tensions.</u> How does the Government see the situation?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: In any event, when the President visited Japan in March, the two leaders agreed that the two countries would cooperate in the area of maritime security and that Japan would provide patrol vessels. <u>Japan had already started its survey towards the provision of patrol vessels even before this incident took place. Therefore, we will proceed as planned with the preparations.</u></p> <p>REPORTER: I have a question in connection with the latest sinking of the Vietnamese fishing vessel. Will the Prime Minister be touching on the issue of China's maritime expansion in his keynote address at the Asia Security Summit this weekend?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: The Prime Minister still has not obtained the approval of the Diet. Let me first say that if the Prime Minister is able to obtain the Diet's approval, the Prime Minister will attend the Asia</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201405/27_a.html</p>

	<p>Security Summit which will be held in Singapore this weekend. The Asia Security Summit is a discussion forum focusing on the security issues of the Asia-Pacific. Therefore, it would make sense that Prime Minister Abe speaks about Japan's security policy, including the policy of "Proactive Contribution to Peace" based on the principle of international cooperation. In view of the present rising tensions in the South China Sea and East China Sea, we hope that a variety of constructive discussions takes place that promote peace and security in this region.</p> <p>REPORTER: I have a related question. In his address, will the Prime Minister be making specific references to China?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: I am not aware of the details. However, in any case, I imagine that the Prime Minister will be discussing the policy of "Proactive Contribution to Peace" which the Prime Minister has continued to emphasize. <u>We hope that a variety of constructive discussions takes place about what is needed to realize peace and security in this region in view of the situation which presently rising tensions in the South China Sea and East China Sea</u></p>	
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, May 12, 2014</p>	<p><u>The recent ASEAN Summit meeting adopted a declaration urging all relevant countries to refrain from engaging in actions that aggravate tensions in the region. Japan has also been addressing the issue of the Senkaku Islands in the East China Sea, so how do you view this decision by ASEAN?</u></p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: <u>Member states expressed great concern for the current situation during the recent ASEAN meeting. Consequently, members resolved to work together to address the problems. The Japanese Government highly approves the decision. Furthermore, Japan is deeply concerned about China embarking on unilateral drilling operations in maritime areas where national boundaries have not yet to be confirmed, which has exacerbated tensions in the region. We hope that all countries concerned will refrain from engaging in any unilateral action that would aggravate the situation, adhere to the relevant international laws and address the situation in a calm manner. Japan will continue to work to ensure the peace and safety of the region while communicating with ASEAN.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201405/12_a.html</p>
<p>Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, May 8, 2014</p>	<p>REPORTER: China has deployed Government vessels in the South China Sea for the purposes of drilling for oil. The Government of Viet Nam has announced that these Chinese vessels have collided with Vietnamese patrol vessels. Could you first share your thoughts on this situation?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: First of all, the details and facts behind the collision between Chinese and Vietnamese vessels are currently being confirmed. <u>However, the Government of Japan is extremely concerned about information that multiple Vietnamese vessels have been damaged and that people have also been injured.</u> In light of this, at present the Government is closely monitoring the situation. Furthermore, <u>Japan is deeply concerned about China embarking on unilateral drilling operations in maritime areas where national boundaries have yet to be confirmed, which has exacerbated tensions in the region. The Government considers this situation to be part of a series of unilateral and provocative maritime expansion activities by China. We believe China should provide a clear explanation to Viet Nam and the international community about the justification for and the details of its own activities. The peace and stability of the South China Sea is a matter of concern for the international community and I believe that issues should be resolved peacefully through dialogue. Given this situation the Government of Japan strongly hopes</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npress/201405/8_a.html</p>

	<u>that China will refrain from unilateral actions that raise tensions and will act with self-restraint in accordance with relevant international laws.</u>	
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, October 28, 2015	<p>The Government of China has confirmed that in response to the patrol activities conducted by a United States vessel, it deployed a Chinese naval vessel to track and warn the United States vessel. I understand that you do not comment on specific U.S. military operations, but from the perspective of Japan's security, could you tell us how you view the current tensions between the United States and China?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: Firstly, taking unilateral actions that change the status quo and increase tensions by undertaking large-scale land reclamation or the construction of bases in the South China Sea is a matter of shared concern for the international community. Based on that recognition, the Prime Minister has consistently stated that it is important for Japan to preserve open, free and peaceful seas and to coordinate with the international community to that end. The recent exercise by the U.S. military is in accordance with measures taken by the international community and the Government has stated that it supports such moves.</p> <p>REPORTER: The United States has already made clear that it will continue to engage in such patrol activities, and China has indicated that it will also take further countermeasures. What concerns does the Government have about the security of Japan in view of this escalation in tensions?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: I believe that actions should be taken that are based in law and it goes without saying that such actions should be implemented together with peaceful discussions.</p>	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201510/28_a.html
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, April 28, 2014	<p>I would like to ask a question concerning the U.S.-Philippines defense agreement. As China attempts to expand its influence in the South China Sea, it is expected that the U.S. and the Philippines will sign a new defense agreement as early as this afternoon. What is the Japanese Government's view on the signing of this agreement?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: I would like to refrain from commenting on agreements between third party nations. However, <u>the Japanese Government welcomes the Obama administration's various efforts to implement its policy that places a priority on Asia, or the so-called policy of rebalancing toward Asia.</u></p> <p><u>Ensuring maritime order, including freedom of travel, is a challenge for all countries, not just Japan, the U.S. and the Philippines. Therefore, the Japanese Government would like to cooperate in various way to establish maritime order.</u></p> <p>REPORTER: You just said that the Japanese Government would like to cooperate in various way. Japan and the Philippines share the same values of freedom and democracy, so does the Japanese Government have any plans to strengthen trilateral cooperation among Japan, the U.S. and the Philippines?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: Ensuring maritime order, including freedom of travel, is a challenge for all countries, not just Japan, the U.S. and the Philippines. Therefore, the Japanese Government will cooperate in every way that it can. Furthermore, <u>as the recent U.S.-Japan Joint Statement says, the</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201404/28_a.html

	<u>U.S. and Japan fully support the use of diplomatic and legal means, including international arbitration, to settle maritime disputes in the South China Sea.</u>	
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, August 29, 2014	<p>REPORTER: I would like to ask a question regarding the territorial issue in the South China Sea. It seems that China has begun constructing a military facility in the Spratly Islands. Does the Japanese Government have any comments?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: First of all, as the dispute over the South China Sea is directly linked to peace and stability in the region, we consider this is an issue that concerns the entire international community, including Japan. In 2002, the relevant countries adopted the Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea. Japan therefore views that the relevant countries should behave with self-restraint in line with the spirit and the provisions of the DOC. Prime Minister Abe and Minister for Foreign Affairs Kishida have been communicating this to the relevant countries at international meetings and other instances.</p>	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201408/29_a.html
Press Conference by the Chief Cabinet Secretary Suga, August 25, 2014	<p>REPORTER: In international airspace over the South China Sea, a fighter of the Chinese People's Liberation Army flew dangerously close to an anti-submarine patrol aircraft of the U.S. Forces. Can you please share your comments if any?</p> <p>CHIEF CABINET SECRETARY SUGA: First, the Government of Japan is aware that both the U.S. and Chinese Governments have made announcements regarding this matter. <u>Japan is concerned as a dangerously close intercept of an aircraft by a fighter is a very unsafe act that could cause an unforeseen accident. In May and June of this year, Chinese fighters flew dangerously close to the aircraft of the SDF. On those occasions, Japan lodged strong protests to China. Japan hopes that China behaves appropriately in order to ensure that such unsafe acts are not repeated.</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/tyouka/npres/s/201408/25_a.html
Courtesy Call on Dr. Tony Tan Keng Yam, President of the Republic of Singapore, Japan-Singapore Summit Meeting, and Luncheon	<p>Prime Minister Abe stated that Japan would like to contribute to the stability and prosperity of the region, particularly those of ASEAN, that Japan has developed together with ASEAN in the past 20 years, and that he would like to construct a relationship that enables growth of ASEAN along with Japan's growth and growth of Japan along with ASEAN's growth.</p> <p><u>he would like to promote strategic diplomacy which contributes to peace and prosperity in the region and the world in the future, and particularly he would like to strengthen cooperation with ASEAN.</u> Prime Minister Lee Hsien Loong expressed his great expectation toward Japan's roles in the region and also stated that he would like to further deepen Japan-ASEAN relations on the occasion of the 40th Year of Japan-ASEAN Friendship and Cooperation.</p> <p>(3) Bilateral relationship: A. In terms of policies and security, both leaders shared the view that <u>they would strengthen cooperation concerning logistic support for the peace and stability of the international community</u> and also shared the view that it is important to deepen exchanges between younger politicians of the two countries from the viewpoint of promotion of mutual understanding. 2) Content of exchanges A. Both leaders shared views on <u>strengthening of cooperation for the purpose of achieving results concerning the future of the Japan-ASEAN relationship, which</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/96_abe/diplomatic/201307/26singapore_e.html

<p>Hosted by Prime Minister Lee Hsien Loong July 26, 2013</p>	<p>greeted the 40th Year of Friendship and Cooperation this year, at the Japan-ASEAN Commemorative Summit Meeting to be held in December in Tokyo.</p> <p><u>B. Concerning the issues related to the South China Sea, both leaders shared the recognition that all the concerned countries should make their assertions based on the relevant international laws, such as the United Nations Convention on the Law of the Sea, and solve the issues peacefully.</u></p> <p><u>D. Prime Minister Abe described the status of discussions and deliberations in Japan concerning constitutional amendment and the right of collective self-defense. With regard to constitutional amendment, Prime Minister Abe explained that the government is deepening debate on the Constitution that would accommodate the current situation of Japan, while taking "pacifism", "the sovereignty of the people" and "fundamental human rights" as given. Regarding the right of collective self-defense, Prime Minister Abe explained that consideration of the matter will be made from the standpoint of ensuring Japan's security and contributing to the Japan-U.S. alliance and the peace and stability of the region, reflecting the changes in the overall security environment in the international community.</u></p>	
<p>Japan-Philippines Summit Meeting July 27, 2013</p>	<p>With regard to bilateral relations, Prime Minister Abe stated "<u>four initiatives</u>" in <u>diplomacy with the Philippines</u>: (i) the nurturing of vibrant economies together; (ii) <u>the promotion of cooperation in maritime affairs</u>; (iii) the strengthening of the assistance for the Mindanao Peace Process; and (iv) promotion of people-to-people exchanges. The two leaders shared the view that they will advance bilateral relations toward more constructive and mutually-beneficial outcomes, based on those initiatives.</p> <p>(2) The leaders confirmed <u>the importance of Japan-Philippines Dialogue on Maritime and Oceanic Affairs for promoting cooperation in maritime affairs, which is the second initiative, and for jointly protecting free and open seas. They also shared the view that they will move ahead with various kinds of exchanges and practical cooperation, beginning with joint exercises between defense authorities and coast guard agencies. Furthermore, Prime Minister Abe said that based on a request from the Philippines, Japan will provide 10 patrol vessels through a yen loan in order to enhance the capacity of the Philippine Coast Guard, and President Aquino expressed his gratitude.</u></p> <p>(2) The South China Sea issue was also raised, and Prime Minister Abe indicated that <u>this problem is a matter that concerns the regional and international communities, and said all nations concerned should respect relevant international laws, such as the United Nations Convention on the Law of the Sea, and should clarify the grounds for their own claims in line with international law, including abstaining from unilateral actions.</u></p> <p>4) Prime Minister Abe described the status of discussions and deliberations in Japan concerning constitutional amendment, the establishment of the National Security Council (NSC) and the right of collective self-defense. Specifically, <u>with regard to constitutional amendment, Prime Minister Abe explained that the government is deepening debate on the Constitution that would accommodate the current situation of Japan, while taking "pacifism", "the sovereignty of the people" and "fundamental human rights" as given. Regarding the right of collective self-defense, Prime Minister Abe explained that consideration of the matter will be made from the standpoint of ensuring Japan's security and contributing to the Japan-U.S. alliance and the peace and stability of the region, reflecting the changes in the overall security environment in the international community.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/diplomatic/20130727/philippines_e.html</p>

<p>Japan-Indonesia Summit Meeting (Overview) January 18, 2013</p>	<p>(4) Prime Minister Abe explained the significance of his visit, <u>stressing the emphasis Japan placed on cooperative relations with ASEAN member states, especially Indonesia, to ensure peace and prosperity in Asia Pacific in light of the changing strategic environment in this region.</u></p> <p>Five Principles of Japan's ASEAN Diplomacy</p> <p>Prime Minister Abe briefly explained Japan's foreign policy toward ASEAN as follows, and President Yudhoyono welcomed it</p> <p>(1) Firstly, to work together with ASEAN member countries to <u>establish and expand universal values such as freedom, democracy and basic human rights.</u></p> <p>(2) Secondly, to <u>protect the free and open seas as common goods, which are governed by laws and rules and not by might,</u> by all means in cooperation with ASEAN member states, and to welcome the United States' rebalancing to the Asia-Pacific region.</p> <p>(3) Thirdly, to further <u>promote flows of trade and investment,</u> including goods, money, people and services, through various economic partnership networks, and to connect them to Japan's economic revitalization and prosper together with the ASEAN member states.</p> <p>(4) Fourthly, to <u>protect and nurture Asia's diverse cultures</u> and traditions</p> <p>(5) Fifthly, to <u>actively promote exchanges among younger generations</u> who will bear the future and to further foster mutual understanding.</p> <p>Bilateral Relations</p> <p>(1) The two leaders shared the recognition that both countries would promote cooperation in the fields of (a) the economy, (b) politics and security, and (c) people-to-people exchanges on the occasion of this year's 55th anniversary of the establishment of diplomatic relations between Japan and Indonesia, and that they would further strengthen the bilateral "strategic partnership."</p> <p>(2) Prime Minister Abe explained Japan's basic position that the Japan-China relationship is one of Japan's most important bilateral relationships and that, as a responsible country in the region, Japan would continue to act calmly and manage bilateral relations by maintaining and strengthening communication with China.</p> <p>(3) <u>On the East Asia Summit (EAS), Prime Minister Abe stated that Japan would like to develop the EAS as a major forum for discussing regional political and security issues at the summit level.</u> The two leaders shared the view that both countries would support Brunei, this year's chair of ASEAN, to achieve good outcomes at the EAS meeting this year.</p> <p>(4) <u>Regarding the South China Sea, both leaders shared the recognition that all countries concerned should observe related international rules and laws, including the UN Convention on the Law of the Sea (UNCLOS), and that issues should be solved peacefully.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/diplomatic/201301/18indonesia_e.html</p>
<p>Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following his Participation in the</p>	<p>At the center of all this are the ASEAN nations. My diplomatic efforts began with visits to ASEAN nations. This visit to Brunei marks my eighth visit to an ASEAN country. Japan and ASEAN have developed together hand in hand over the last 40 years. I am determined to raise this cooperative relationship to a higher level. During the recent Japan-ASEAN Summit Meeting, the ASEAN countries also demonstrated a strong commitment to this new relationship</p> <p><u>During the recent East Asia Summit, Japan emphasized the importance of the rule of law, particularly maritime law, and the importance of concerted efforts to address the North Korean issue to ensure the security and prosperity of the region. Many of the leaders expressed their support of our goals. I also provided a thorough explanation of Japan's national security policy, which seeks to</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statemen/201310/10nai</p>

<p>APEC and TPP Summit Meetings and the ASEAN - Related Summit Meeting October 10, 2013</p>	<p><u>proactively contribute to peace, and the leaders voiced their expectation for Japan to take on even greater responsibility.</u></p> <p>In December, Japan will host the ASEAN-Japan Commemorative Summit, inviting the ASEAN leaders to Tokyo. Building on the momentum of these recent meetings, I will present a future vision for further development of Japan-ASEAN relations.</p> <p>REPORTER (MORGADO, REUTERS): How important to Japan are the issues pertaining to the South China Sea that were discussed at the East Asia Summit? What role will Japan play in reaching resolution?</p> <p>PRIME MINISTER ABE: <u>Japan and other nations in the Asia-Pacific region gain great benefit from open seas. The peace and stability of the East China Sea is an issue of concern for international community including Japan.</u></p> <p><u>The seas are important global commons and I believe that they should be controlled by law rather than by force through respecting the fundamental maritime rules such as the peaceful resolution of conflicts, freedom of navigation and compliance with relevant international laws including the United Nations Convention on the Law of the Sea. I believe that this is a view that many countries share.</u></p> <p><u>I have strong interest in the development of the discussions concerning the ASEAN-China Code of Conduct (COC). I anticipate that the COC that is legally binding and capable of contributing to conflict resolution will be concluded between ASEAN and China as soon as possible.</u></p> <p>During the Japan-ASEAN Summit Meeting and the other meetings, I made statements outlining this, and I was able to confirm that many countries, including ASEAN, hold the same understanding. Moving forward, Japan will continue to work in cooperation with countries in the region including ASEAN. I believe that the statement drawn up by His Majesty Paduka Seri Baginda Sultan Haji Hassanal Bolkiah Mu'izzaddin Waddaulah, Sultan and Yang Di-Pertuan of Brunei Darussalam, who served as the chairperson of the Japan-ASEAN Summit Meeting, reflects this view.</p>	<p>gai_e.html</p>
<p>Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe following the ASEAN-Japan Commemorative Summit December 14, 2013</p>	<p><u>We Japanese and the people of ASEAN are cut from the same cloth, and we have woven a history of friendship, hand-in-hand. From ancient times a great many people have freely traversed the sea lanes stretching north to south, from the South China Sea to the East China Sea. I consider it to be a historical inevitability that Japan and ASEAN would become true partners and an inseparable community surrounded by a single sea.</u></p> <p>It is precisely because we are partners that various issues also arise. However, it is exactly because such issues exist between Japan and ASEAN that we have promoted dialogue and through that dialogue successfully identified paths towards their resolution.</p> <p>Japan and ASEAN are partners working toward prosperity. Together, we will achieve prosperity.</p> <p><u>Together we advance; together we prosper. For that reason, Japan and ASEAN must together maintain peace. Without freedom of the seas and freedom of the skies, we can look forward to neither an interchange of people nor vibrant trade. The principles of dispute settlement based on international law and the rule of law are what form the foundation of progress and of prosperity. That is precisely why Japan and ASEAN must be partners for peace and stability.</u></p> <p>During this summit, I proposed that we hold a forum for the defense ministers of Japan and the ASEAN member countries to hold consultations, and we decided that we would move forward on this proposal. We will advance our cooperation in the areas of disaster response and responses to cyberspace issues</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201312/14kai_ken_e.html</p>

	<p>and enhance our political and security-related dialogues in order to maintain regional peace and stability, which are areas of mutual interest. <u>Under the banner of “proactive contributor to peace,” Japan will play an even more proactive role in maintaining regional peace and stability than in the past.</u> Japan’s revival and the Japanese economy’s return to a strong economy—what I call “Japan is back!”—were well-received.</p> <p><u>Ever since taking office, I have been developing strategic diplomacy that takes a panoramic perspective of the terrestrial globe. ASEAN has unfailingly been at the heart of this diplomacy as a special partner. As proof of this, I have visited ASEAN five times since taking office.</u> I started by visiting Viet Nam in January, and by the time I visited Lao PDR last month, I had visited all 10 ASEAN countries and interacted with the people of ASEAN. In every country without exception, I perceived tremendous expectations towards Japan contributing to the peace and prosperity of the region and the world.</p> <p><u>At this summit as well, the leaders of the various countries expressed their great expectations towards the role that Japan should play, and this reinforced my desire to contribute together with ASEAN to regional and global prosperity.</u></p>	
<p>Policy Speech by Prime Minister Shinzo Abe to the 183rd Session of the Diet February 28, 2013</p>	<p>My diplomacy holds certain principles. <u>Although I announced five principles of diplomacy towards ASEAN during my recent visit to ASEAN countries, the fundamental principles of my diplomacy are "strategic diplomacy," "diplomacy that places emphasis on universal values," and "proactive diplomacy" that safeguards national interests. We will rebuild Japanese diplomacy, which has been damaged, and clarify our steadfast position in the world.</u></p> <p>Of course, it is the Japan-U.S. alliance that serves as the cornerstone of our diplomacy.</p> <p>Under the principle of open seas, it is entirely reasonable for the United States, the world's largest maritime state, and Japan, the largest maritime democracy in Asia, to become partners, and constant reinforcement of our partnership is necessary.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201302/28sis_euhousin_e.html</p>
<p>Press Conference by Prime Minister Abe May 15, 2014</p>	<p>As is reported every day in the news, even at this very moment, <u>a conflict between states continues in the South China Sea due to unilateral actions backed by coercion. This is not somebody else’s problem. In the East China Sea as well, there have been repeated intrusions into Japan’s territorial waters, and the Japan Coast Guard and JSDF continue to patrol the sea around-the-clock with a high sense of vigilance.</u></p> <p>The majority of Japanese territory falls within the range of North Korea’s missiles. Tokyo, Osaka, and your home towns are no exception. Furthermore, North Korea continues to develop nuclear weapons. Meanwhile, cyber-attacks and other threats move cross the border threats instantly. This does not only apply to Japan. <u>It is no longer possible for any one nation to secure its own peace only by itself. This understanding is shared around the world. This is precisely why, under the banner of “Proactive Contribution to Peace,” I made clear that Japan’s position is to contribute even more proactively in ensuring peace and stability of the world and fundamental values, such as freedom of navigation and its overflight, in cooperation with the international community, and I have been working towards this end.</u></p> <p><u>The policy of “Proactive Contribution to Peace” has gained strong support from many, including of course our ally, the United States, as well as the European countries I was visiting until last week, and our friends in Asia,</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201405/0515_kaike_n.html</p>

	<p><u>including the ASEAN countries. The world has high expectations for the role Japan would play. The views in today's reports were made from the perspective of resolutely securing the lives and livelihood of its nationals under any circumstances.</u></p> <p>The Government and ruling parties will be further examining this matter based on specific cases, and will develop a legal system that will allow for seamless responses to secure the lives and livelihood of the Japanese nationals. We will examine legislative measures that are also permissible under the constitutional interpretation to date. For example, there may be an infringement that does not amount to an armed attack, or an armed group pretending to be fishermen may land on a remote Japanese island. We will further strengthen our responses to such so-called "gray zone situations." In addition, Japan will further contribute to the peace and stability of the international community, including through PKOs and logistics support. In addition to such measures we must be fully ready for situations that could happen in reality.</p> <p>REPORTER (SEKIGUCHI, DOW JONES): Recently, in the South China Sea, relations between China and countries such as Viet Nam and the Philippines have been growing increasingly tense. Earlier you said that the situation in the South China Sea is not somebody else's problem. How do you think approval of the right of collective self-defense will change Japan's role and contribution in the region?</p> <p>PRIME MINISTER ABE: <u>Japan has consistently followed the path of a peace-loving nation. We will continue not to deviate from this path. Japan has constantly valued peaceful resolution of conflicts. The rule of law, and freedom of airspace and navigation must be respected. Japan will not tolerate any attempt to forcibly change the status quo.</u></p> <p>What the Government is going to discuss is exactly such a situation. The question is whether or not it is acceptable that Japan is unable to do anything despite putting the lives of Japanese people at risk when such a situation arises.</p>	
<p>Japan and NATO As "Natural Partners" - Speech by Prime Minister Abe May 6, 2014</p>	<p><u>In the East and South China Sea, there have been frequent attempts to unilaterally change the status quo by force or coercion.</u></p> <p><u>As a responsible major power in the region, Japan will continue to exercise restraint as we address such situations in a level-headed manner, while exhibiting our firm determination.</u> We will also continue to call for an early launch of operations of a maritime and air communication mechanism in order to prevent a contingency.</p> <p><u>In the South China Sea, there has been a series of actions based on unilateral claims, and a sense of urgent vigilance is mounting among regional countries</u></p> <p><u>For Japan, realizing peace and prosperity in the Asia-Pacific is a top priority. We will act in cooperation with any nation who seeks to play a constructive role towards that end.</u></p> <p><u>At the same time, Japan will adhere to the rule of law and defend the maritime order, including freedom of navigation, as well as freedom of overflight. This is because Japan views that to be the sole path forward for ensuring the peace and prosperity of the Asia-Pacific.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201405/nato.html</p>
<p>A New Vision from a New Japan, World Econom</p>	<p>- Proactive contribution to peace:</p> <p>It is with that same spirit of mutual assistance that <u>Japan is now set to turn into a nation that will contribute even more positively toward world peace.</u> In Cambodia, the hospital Japan built for mothers and new-born babies helped reduce the country's infant mortality rate. In the Philippines, after the devastating typhoon, the relief effort by Japan's Self-Defence Forces was movingly welcomed. Based in Djibouti, our service men and women are still on high alert</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/stat</p>

<p>ic Forum 2014 Annual Meeting , Speech by Prime Ministe r Abe January 22, 2014</p>	<p>against piracy, protecting ships from around the world. In our age, <u>no single nation can preserve peace by itself. None of us alone can solve the challenges the world faces without helping each other. A new Japan is now waving a banner for proactive contribution to peace. I want you to know you can count on us.</u></p> <p>- Securing Asian seas in peace: Asia has become a growth centre for the world. Japan is surrounded by neighbours with unlimited possibilities, such as China, South Korea, the ASEAN nations, India and Russia, and, across the Pacific, the TPP partner countries. In this region, which will be the engine driving the world economy forward, <u>I am always contemplating just how we can achieve peace and prosperity, and make them ever-lasting. The foundation for prosperity comes down to freedom of movement for people and goods. On the sea lanes, in air space, and recently, in outer space and cyber space, freedom of movement must remain secure. The only way to fully keep these indispensable public goods safe and peaceful is to rigorously maintain the rule of law. It is for that purpose that fundamental values like freedom, human rights and democracy must be assured. There is no alternative. If peace and stability were shaken in Asia, the knock-on effect for the entire world would be enormous.</u> The dividend of growth in Asia must not be wasted on military expansion. We must use it to invest in innovation and human capital, which will further boost growth in the region. <u>Trust, not tension is crucial for peace and prosperity in Asia, and in the rest of the world. This can only be achieved through dialogue and the rule of law, and not through force or coercion.</u> Now, in order to turn Asia into a region of trust and order, and not one of force and coercion, I would like, in conclusion, to make an appeal to Asia and the world. <u>We must, ladies and gentlemen, restrain military expansion in Asia, which could otherwise go unchecked. Military budgets should be made completely transparent and there should be public disclosure in a form that can be verified. We should create a mechanism for crisis management as well as a communication channel between our armed forces. We must lay down rules that promote actions based on the international law of the sea.</u> Only then, I believe, can we achieve growth and prosperity in Asia, where all of us can realise our great potential. <u>Japan has sworn an oath never again to wage a war. We have never stopped and will continue to be wishing for the world to be at peace.</u> It is my fervent hope that, through Abenomics, we can create a vibrant Japan that can bring about peace and prosperity in the region, and in the world.</p>	<p>emen t/201 401/ 22sp eech _e.ht ml</p>
<p>Press Confere nce by Prime Ministe r Abe July 1, 2014</p>	<p><u>On collective self-defence:</u> This is not some kind of abstract or ideological discussion such as whether or not the right of collective self-defense is permitted under the Constitution. It is a discussion on what should be done under the Constitution to secure the lives and peaceful livelihood of the Japanese people in any situations that could happen in reality.</p> <p>There is a misunderstanding that Japan will become caught up in wars in order to defend foreign countries. In fact such a case is also entirely out of the question. The measures that the Constitution of Japan permits are only self-defense measures for the purpose of ensuring Japan's survival and protecting its people. Japan will continue not to engage in the use of force for the purpose of defending foreign countries. Rather, taking all possible preparations will serve as a great deal of power that will thwart schemes to wage war on Japan. This is what we call deterrence.</p> <p><u>As regional disputes came to erupt frequently since the end of the Cold War, we cleared the path for the SDF to participate in United Nations peacekeeping operations.</u> Criticisms arose at that time as well that this path would lead to war.</p>	<p>http:// /japa n.kan tei.go .jp/9 6_ab e/stat emen t/201 407/ 0701 kaike n.ht ml</p>

	<p>However, in Cambodia, in Mozambique, and in South Sudan, the activities of the SDF have contributed greatly to world peace and have been appreciated and highly valued.</p> <p><u>Even as it responded to the changes in the times, Japan has until now under the principles of a peace-loving nation set forth in the Constitution of Japan done its utmost and reviewed its diplomatic and security policies. Firm determination brings criticism with it. However, the peace-loving nation Japan has been established by transitioning our hope for peace in a form of responsible actions without fear of such criticism.</u></p> <p><u>The course Japan has taken as a peace-loving nation will remain unchanged. Rather, Japan will continue these steps to further consolidate that position. It is precisely our determination towards that end that permeates today's Cabinet Decision.</u></p> <p><u>The international environment surrounding Japan has become increasingly severe. It is necessary to develop security legislation that enables seamless responses to any situation to secure the lives and peaceful livelihood of the Japanese people. Needless to say, the best case is that such situations would never arise in the first place. This is exactly why Japan will contribute even more proactively to the peace and stability of the international community.</u></p> <p><u>Moreover, all disputes should be resolved diplomatically on the basis of international law and not by force or coercion. I have repeatedly called for the importance of the rule of law to the international community. This is for being fully prepared for contingencies in addition to such efforts. And, I believe that these preparations will themselves serve as a great deal of power that deters such contingencies from occurring.</u></p> <p>The peace we enjoy today is not bestowed upon us by someone else. The only way to achieve it is to establish it with our own hands.</p> <p>I believe that through enhancing deterrence and contributing more proactively to the peace and stability of the region and the international community than before, we can make Japan's peace and security even more certain.</p>	
<p>Policy Speech by Prime Minister Shinzo Abe to the 186th Session of the Diet January 24, 2014</p>	<p><u>At the ASEAN-Japan Commemorative Summit held in Tokyo last month, Japan received the support of many countries regarding our "proactive contribution to peace." ASEAN is Japan's partner for prosperity and also our partner for peace and stability.</u></p> <p>China has unilaterally established an Air Defense Identification Zone. Intrusions into our territorial waters surrounding the Senkaku Islands have occurred repeatedly. Japan can under no circumstances accept any attempts to change the status quo through coercion. We will continue to respond firmly but in a calm manner.</p> <p>Under our new National Defense Program Guidelines, we will reinforce our defense posture in order to ensure the security of the vast waters surrounding Japan as well as our skies, notably in our southwestern region. Without freedom of the seas and the skies, we can expect neither a flow of people back and forth nor brisk trade. A democratic atmosphere brings people's potential into full bloom and gives rise to innovation.</p> <p><u>I believe that the principles of freedom and democracy, human rights, and the rule of law are the foundation that will bring prosperity to the world. We will deepen our cooperation with countries with which we share these fundamental values in order for Japan, and the world, to grow going forward. It goes without saying that the Japan-U.S. alliance is the cornerstone for this.</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/96_abe/statement/201401/24sis_eihou_sin_e.html</p>

<p>Japan-Philippines Joint Declaration <...> June 4, 2015</p>	<p>In the summit meeting on 4 June, Mr. Shinzo Abe, <u>Prime Minister of Japan and President Aquino jointly declared that the relationship between the two countries has entered the stage of Strengthened Strategic Partnership in which the two countries cooperate for shared principles and goals in the Asia-Pacific region and beyond</u>, recognizing that the relationship has become even closer and more dynamic.</p> <p><u>The significance of the Strategic Partnership of both countries is anchored on collaboration and cooperation under shared universal values including freedom, democracy, the rule of law, respect for basic human rights, and a free and open economy. Both countries are fully committed towards further strengthening the Partnership, aware of the increasing and complex challenges facing the region and the international community.</u></p> <p>Both countries will expand their security cooperation through, among others:</p> <ul style="list-style-type: none"> • the enhancement of security dialogues as contained in the “Action Plan for Strengthening of the Strategic Partnership” annexed to this Declaration; • the initiation of negotiations to conclude an agreement on the transfer of defense equipment and technology; • the strengthening of cooperation between relevant authorities of both countries on the participation of Japan Self-Defense Forces in disaster relief activities in the Philippines; and • the expansion of bilateral and multilateral trainings and exercises for capacity building in areas including those covered by the Memorandum on Defense Cooperation and Exchanges between the Department of National Defense and Ministry of Defense. <p><u>5. Both countries reiterate their resolve to contribute to peace and stability in the international community. Japan will pursue this resolve through its initiatives including the Legislation for Peace and Security under the banner of “Proactive Contribution to Peace” based on the principle of international cooperation. The Philippines appreciates and supports these efforts and expresses its willingness to share the Philippines’ experience in various UN peacekeeping operations over the years.</u></p> <p><u>6. Maintaining open and stable seas is essential in ensuring regional stability and is an imperative issue which both countries, as maritime nations, are jointly addressing through enhancing the capacity of the Philippines Coast Guard (PCG). Both leaders welcome the progress in the Philippines’ acquisition of patrol vessels, with the contract signed today between the Government of the Philippines and the Japan Marine United Corporation. Japan is grateful for the Philippines’ choice for Japanese expertise and technology in this area. Building on the achievement of long-standing cooperation, including the PCG’s human resources development, both countries will continue cooperation and will also enforce their discussion aiming at further capability enhancement of the PCG. Both countries reaffirm their strong commitment to ensuring maritime safety and security, including in the South China Sea, which is a vital element for peace and prosperity of the region including both countries. In this regard, the Philippines welcomes and supports the relevant views expressed in the G7 Foreign Ministers’ Declaration on Maritime Security issued on 15 April 2015. Both countries share serious concern on unilateral actions to change the status quo in the South China Sea including large-scale land reclamation and building of outposts which contravene the 2002 ASEAN-China Declaration on the Conduct of the Parties in the South China Sea (DOC). In this context, they emphasize that coastal states are required under international law to refrain from unilateral actions that would cause permanent physical change to the maritime</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/diplomatic/201506/1211367_9988.html</p>
---	---	--

	<p><u>environment in areas pending final delimitation. Both countries underscore the importance of peaceful settlement of maritime disputes based on international law including the United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS), which stipulates, among others, that any decision rendered by a court or a tribunal shall be final and binding. Japan reiterates its support to the Philippines' use of arbitration procedures under the UNCLOS as such an action contributes to the maintenance and enhancement of the international order based on the rule of law.</u></p> <p>14. In order to cope with various challenges facing the international community in a more effective manner, both countries share the recognition that it is necessary to strengthen the role of regional frameworks such as ASEAN, including the ASEAN Regional Forum (ARF), ASEAN Defense Ministers' Meeting (ADMM), and ASEAN Defense Ministers' Meeting Plus (ADMM Plus), and the East Asia Summit (EAS) as well as of relevant international organizations and thereby to utilize them even more effectively. In particular, they emphasize the importance of the UN Security Council to strengthen its representation, effectiveness and transparency, including through the expansion of both permanent and non-permanent categories. Both countries will closely cooperate with each other to achieve early reform of the Council. The Philippines expresses its continued support for Japan's candidature for its permanent membership in the Council.</p> <p>2016 - the 60th anniversary of the establishment of diplomatic relationship</p>	
<p>Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following the Cabinet Decision on the "Legislation for Peace and Security"</p> <p>May 14, 2015</p>	<p><u>We live in an era when no country can secure its own security only by itself. In the past two years, Japanese nationals have fallen victim to terrorism in Algeria, Syria, and Tunisia. Most of Japan is within the range of hundreds of North Korea's ballistic missiles. North Korea's development of nuclear weapons to be mounted on these missiles has increasingly grave implications. The number of "scrambles" by Self-Defense Force (SDF) aircraft responding to aircraft of unknown nationality approaching Japan has increased a staggering seven-fold in a decade. This is the reality. We must not avert our eyes from this harsh reality.</u></p> <p><u>That is why I value diplomatic efforts through dialogues with neighboring countries. Since taking office as Prime Minister, I have been carrying out proactive diplomacy that takes a panoramic perspective of the world map. Disputes of any kind shall be settled peacefully based on international law, not by force or coercion. I have reiterated those principles to the international community, and obtained support from many countries. In order to secure peace through diplomacy, I will continue to deploy proactive and peaceful diplomacy.</u></p> <p>At the same time, we shall not fail to prepare for contingencies. I have thus been making efforts to strengthen the Japan-U.S. Alliance, which is the cornerstone of Japan's national security.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201505/0514kaiken.html</p>
<p>Remarks by Prime Minister Shinzo Abe <...></p> <p>April 29, 2015</p>	<p>Our efforts will complement the rebalancing now being pursued by the U.S. And those efforts, with the U.S. and Japan joining forces, should lead the region, from the Asia-Pacific to the Indian Ocean, to more enduring peace and stability. That's what I hope for.</p> <p><u>The security environment that surrounding us only gets more and more challenging. The frequency with which the Japan Air Self-Defense Force is scrambling aircraft in our southwest skies is on the rise day by day. And night and day, in turbulent waters, the Japan Coast Guard is going all out to defend our territorial waters. What is taking place in the South China</u></p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201504/</p>

	<p><u>Sea should go without saying. What you see in the region today is a picture entirely different from what you saw there even a decade ago.</u></p>	1210942_9918.html
<p>"Toward an Alliance of Hope" - Address to a Joint Meeting of the U.S. Congress by Prime Minister Shinzo Abe April 29, 2015</p>	<p><u>Japan has deepened its strategic relations with Australia and India. We are enhancing our cooperation across many fields with the countries of ASEAN and the Republic of Korea.</u></p> <p>Adding those partners to the central pillar that is the U.S.-Japan alliance, our region will get stable remarkably more.</p> <p>In the early 1990s, in the Persian Gulf Japan's Self-Defense Forces swept away sea mines. For 10 years in the Indian Ocean, Japanese Self-Defense Forces supported your operation to stop the flow of terrorists and arms. <u>Meanwhile in Cambodia, the Golan Heights, Iraq, Haiti, and South Sudan, members of our Self-Defense Forces provided humanitarian support and peace keeping operations.</u> Their number amounts to 50,000. Based on this track record, <u>we are resolved to take yet more responsibility for the peace and stability in the world. It is for that purpose we are determined to enact all necessary bills by this coming summer. And we will do exactly that. We must make sure human security will be preserved in addition to national security. That's our belief, firm and solid. That's why we now hold up high a new banner that is "proactive contribution to peace based on the principle of international cooperation."</u> Let me repeat. "Proactive contribution to peace based on the principle of international cooperation" should lead Japan along its road for the future. Problems we face include terrorism, infectious diseases, natural disasters and climate change.</p>	http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statemen/201504/uscongress.html
<p>Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe Following the G7 Summit in Schloss Elmau June 8, 2015</p>	<p><u>We in the G7 have certain words and phrases we share in common—freedom, democracy, fundamental human rights, and the rule of law. Our sharing of these fundamental values forms the foundation of our unity.</u></p> <p><u>Peace and stability are necessary above all else in advancing reforms and bringing about sustained growth. Whether it be in Europe, Asia, or anywhere else around the world, we cannot accept unilateral changes to the status quo with force in the background, with the stronger mistreating the weaker. Japan takes a clear and consistent position, attaching great importance to the rule of law as well as to sovereignty and territorial integrity.</u></p> <p><u>PRIME MINISTER ABE: Thus far I have repeatedly maintained as Japan's fundamental position that nations must respect the rule of law, sovereignty, and territorial integrity, and that all disputes must be settled by peaceful means on the basis of international law, not through the exercise or threat of force or coercion.</u></p> <p><u>At this summit as well, I have maintained that it is necessary for the G7 to stand united as we work to tackle issues around the world, whether they be the situation in Ukraine or the situations in the South China and East China Seas. I received strong approval and support for this statement from the other G7 leaders.</u></p> <p><u>Japan will chair the G7 summit next year. We intend to lead the discussions by advocating as the position of the Presidency that unity is necessary as the G7 responds to issues around the world. To reiterate what I said earlier, I believe that the G7, sharing the fundamental values of freedom, democracy,</u></p>	http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statemen/201506/0608speech.html

	<p>fundamental human rights, and the rule of law, should release a message sent out in unity.</p>	
<p>Press Conference by Prime Minister Shinzo Abe August 14, 2015</p>	<p><u>We will engrave in our hearts the past, when Japan ended up becoming a challenger to the international order. Upon this reflection, Japan will firmly uphold basic values such as freedom, democracy, and human rights as unyielding values and, by working hand in hand with countries that share such values, hoist the flag of “Proactive Contribution to Peace,” and contribute to the peace and prosperity of the world more than ever before.</u></p> <p>Heading toward the 80th, the 90th and the centennial anniversary of the end of the war, we are determined to create such a Japan together with the Japanese people.</p> <p>That is what I perceive to be the wisdom for our future, the wisdom we should learn from history.</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201508/1212349_9926.html</p>
<p>Press Conference by Prime Minister Abe Following the G20 Summit, the APEC Economic Leaders’ Meeting, and the ASEAN-related Summits November 22, 2015</p>	<p><u>International law must be observed. Freedom of navigation and freedom of overflight everywhere around the world must be safeguarded. All disputes must be settled by peaceful and diplomatic means in accordance with international law, not through the exercise of, or threats using, force or coercion.</u></p> <p><u>At the East Asia Summit, this exact point was a major theme, with a focus on the situation in the South China Sea. This resulted in what I consider a strong consensus that each country must act responsibly in accordance with international law and strictly refrain from actions that give rise to tense relations in order to safeguard the peace and security of the seas and ensure freedom of navigation. I believe that we will be able to foster mutual trust as relevant countries build up dialogues with each other over time, grounded in shared rules.</u></p> <p>PRIME MINISTER ABE: China’s increasingly ambitious maritime activities in its surrounding waters are a matter of concern shared by the region and the international community including Japan, and Japan too is giving close attention to the matter.</p> <p><u>Japan has consistently appealed for the “three principles on the rule of law at sea”: first, states shall make and clarify their claims based on international law. Second, states shall not use force or coercion in trying to drive their claims. Third, states shall seek to settle disputes by peaceful means.</u></p> <p><u>Many countries, including ASEAN countries, agreed with these three principles. At the East Asia Summit, we reconfirmed these principles and I believe we were able to send out a strong message.</u></p> <p><u>In the South China Sea, Japan has been engaged in activities that contribute to regional stability, including support for capacity building and conducting Japan-U.S. joint exercises, and we will continue to press forward with these.</u></p> <p><u>At the same time, at the present time, the Self-Defense Forces are not conducting continuous surveillance and reconnaissance activities in the South China Sea, nor do we have any concrete plans to do so.</u></p> <p>While Japan supports the “freedom of navigation” operations by the U.S., such operations are being carried out independently by the U.S. It seems that there</p>	<p>http://japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201511/1214703_9932.html</p>

	<p>are some misunderstandings in some regards, but those operations are entirely separate from the Self-Defense Forces' activities, and Japan will not participate in them.</p> <p>As Japan has stated on a number of occasions thus far, we intend to give thoroughgoing examination to the measures we could take, bearing in mind various options, while taking into consideration the impact that situations in the South China Sea have on the security of Japan. This is exactly what I have said repeatedly until now, notably in the Diet and on various other occasions.</p> <p>At any rate, in order to safeguard open, free, and peaceful seas, it is important for the international community to work together. As for activities by the Self-Defense Forces, there are at present no concrete plans.</p>	
Mt. Fuji Dialogue Welcome Reception June 3, 2016	<p>As the Summit was held in Japan, we discussed the current state of the South China Sea. During that meeting I gave detailed explanations on the security situation and unilateral attempts to change the status quo. We reached an agreement on three principles, namely, that states should make and clarify their claims based on international law, not use force or coercion in trying to drive their claims, and seek to settle disputes by peaceful means. I want Japan and the United States to cooperate in accordance with these three principles to protect the freedom of navigation and overflight, and facilitate the rule of law, thereby contributing to regional peace, safety, and prosperity.</p>	http://japan.kantei.go.jp/97_abe/actions/2016/03/article2.html
National Security Strategy December 17, 2013	<p>2: <u>The course that Japan has taken as a peace-loving nation has garnered significant praise and respect from the international community, and Japan must continue these steps to further consolidate such a position. At the same time, surrounded by an increasingly severe security environment and confronted by complex and grave national security challenges, it has become indispensable for Japan to make more proactive efforts in line with the principle of international cooperation. Japan cannot secure its own peace and security by itself, and the international community expects Japan to play a more proactive role for peace and</u></p> <p>3: <u>stability in the world, in a way commensurate with its national capabilities.</u></p> <p>Against this backdrop, under the evolving security environment, Japan will continue to adhere to the course that it has taken to date as a peace-loving nation, and as a major player in world politics and economy, contribute even more proactively in securing peace, stability, and prosperity of the international community, while achieving its own security as well as peace and stability in the Asia-Pacific region, as a "Proactive Contributor to Peace" based on the principle of international cooperation. This is the fundamental principle of national security that Japan should stand to hold.</p> <p>4: Similarly, the maintenance and protection of international order based on rules and universal values, such as freedom, democracy, <u>respect for fundamental human rights, and the rule of law, are likewise in Japan's national interests.</u></p> <p>5: <u>In order to safeguard these national interests and to fulfill our responsibility in the international community, Japan, adopting the policy of "Proactive Contribution to Peace" based on the principle of international cooperation as a fundamental principle, will seek to achieve the following national security objectives.</u></p> <p>The first objective is to strengthen the <u>deterrence necessary for maintaining its peace and security</u> and for ensuring its survival, thus deterring threats from</p>	http://japan.kantei.go.jp/96_abe/documents/2013/_icsFiles/afieldfile/2013/12/18/NS_S.pdf

directly reaching Japan; at the same time, if by any chance a threat should reach Japan, to defeat such threat and to minimize the damage.

The second objective is to improve the security environment of the Asia-Pacific region, and prevent the emergence of and reduce direct threats to Japan, through strengthening the Japan-U.S. Alliance, enhancing the trust and cooperative relationships between Japan and its partners within and outside the Asia-Pacific region, and promoting practical security cooperation.

The third objective is to improve the global security environment and build a peaceful, stable, and prosperous international community by strengthening the international order based on universal values and rules, and by playing a leading role in the settlement of disputes, through consistent diplomatic efforts and further personnel contributions.

8: (4) Risks to Global Commons

In recent years, risks that can impede the utilization of and free access to global commons, such as the sea, outer space, and cyberspace, have been spreading and become more serious. While the seas are governed by international maritime law, in particular the United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS), there have been an increasing number of cases of unilateral actions in an attempt to change the status quo by coercion without paying respect to existing international law. With regard to outer space and cyberspace, applicable norms remain to be developed due to the different positions among relevant countries.

Against such a backdrop, not only for economic development but also for the national security of each country, it has therefore become even more important to promote appropriate international rule-making over global commons and to make concerted efforts by the international community while respecting such rules.

In the South China Sea in particular, disputes that have arisen over sovereignty between coastal states and China cause concerns over the maintenance of the rule of law at sea, freedom of navigation, and stability in the Southeast Asian region.

9: In addition, vulnerability is also increasing in sea lanes of communication, spanning between Japan and the Middle East, on which Japan is largely dependent for its natural and energy resources, due to various problems including regional conflicts and international terrorism in and around the coastal states, as well as piracy. Therefore, advancing efforts to address these issues is also important for securing the sea lanes.

11: In particular, the region of Northeast Asia is home to a host of actors, such as countries with large-scale military forces, or those possessing nuclear weapons or continuing with nuclear development. Yet a regional cooperation framework in the security realm has not been sufficiently institutionalized. Countries in the region have contrasting political, economic, and social systems, and thus their security views are diverse, which constitutes another characteristic of the strategic environment of this region.

In this context, in addition to the issues and tensions arising from the shift in the balance of power, the Asia-Pacific region has become more prone to so-called “gray-zone” situations, situations that are neither pure peacetime nor contingencies over territorial sovereignty and interests. There is a risk that these “gray-zone” situations could further develop into grave situations.

On the other hand, the Asia-Pacific region is also witnessing a rise in opportunities for bilateral exchanges and cooperation among countries in the region. In addition, there have been multilateral security dialogues, including the

ASEAN Regional Forum (ARF), and bilateral and multilateral joint exercises. These initiatives are contributing to the development of mutual understanding and enhancement of joint response capabilities. Therefore, it is important to further promote and develop these multilayered initiatives for regional stability.

12: In addition, China has taken actions that can be regarded as attempts to change the status quo by coercion based on their own assertions, which are incompatible with the existing order of international law, in the maritime and aerial domains, including the East China Sea and the South China Sea.

14-15: It is thus necessary for Japan to realize an international order and security environment that are desirable for Japan, by playing an even more proactive role in achieving peace, stability and prosperity of the international community as a “Proactive Contributor to Peace” based on the principle of international cooperation.

This strategic approach first requires the capability to analyze the constantly changing security environment and the course that the international community is taking. On top of this, Japan must have the power to take the lead in setting the international agenda and to proactively advance its national interests, without being confined to a reactionary position to events and incidents after they have already occurred. In doing so, it is necessary to enhance diplomatic creativity and negotiating power to deepen the understanding of and garner support for Japan’s position in the international community, through effectively utilizing all strengths and features of the nation. In addition, by highlighting Japan’s attractiveness, Japan needs to strengthen its soft power that would benefit the international community. Japan also needs to strengthen its capacity to promptly and accurately identify the needs of Japanese nationals and firms to support their overseas activities. Furthermore, it is the responsibility of Japan as a “Proactive Contributor to Peace” to make even more proactive contributions to international organizations such as the U.N., including through increasing the number of Japanese staff in such institutions. In order to advance such vibrant diplomacy, Japan will strengthen the institutional capabilities through which it undertakes diplomacy. Such overall strengthening of diplomatic capability is critical to ensure the security of Japan.

16: (4) Ensuring Maritime Security As a maritime state, Japan will play a leading role, through close cooperation with other countries, in maintaining and developing “Open and Stable Seas,” which are upheld by maritime order based upon such fundamental principles as the rule of law, ensuring the freedom and safety of navigation and overflight, and peaceful settlement of disputes in accordance with relevant international law. More concretely, Japan will take necessary measures to address various threats in sea lanes of communication, including anti-piracy operations to ensure safe maritime transport and promote maritime security cooperation with other countries.

17: In particular, sea lanes of communication, stretching from the Persian Gulf, the Strait of Hormuz, the Red Sea and the Gulf of Aden to the surrounding waters of Japan, passing through the Indian Ocean, the Straits of Malacca, and the South China Sea, are critical to Japan due to its dependence on the maritime transport of natural and energy resources from the Middle East. In this regard, Japan will provide assistance to those coastal states alongside the sea lanes of communication and other states in enhancing their maritime law enforcement capabilities, and strengthen cooperation with partners on the sea lanes who share strategic interests with Japan.

19: (8) Defense Equipment and Technology Cooperation In cases that contribute to peace and international cooperation, there are increasing opportunities to

cooperate in a more effective manner, including through the utilization and provision of heavy machinery and other defense equipment carried to disaster-stricken countries and sites by the SDF. Moreover, internationally, it has become mainstream to participate in international joint development and production projects in order to improve the performance of defense equipment, while dealing with the rising costs of defense equipment. In this context, from the perspective of “Proactive Contribution to Peace” based on the principle of international cooperation, Japan is required to contribute more proactively to peace and international cooperation including through utilizing defense equipment, and to participate in joint development and production of defense equipment and other related items.

24: The countries of ASEAN, where economic growth and democratization have been progressing and which embraces great cultural diversity, are located in the critical areas of sea lanes of communication of Japan. Japan will further deepen and develop cooperative relations with the ASEAN countries in all sectors, including politics and security based on the traditional partnership lasting more than 40 years. Given the influence ASEAN has on peace, stability and prosperity of the Asia-Pacific region as a whole, Japan will provide further assistance to their efforts towards maintaining and strengthening the unity of ASEAN. Furthermore, Japan appreciates the efforts by the countries concerned to settle disputes in the South China Sea not by force, but in accordance with the law and rules, as shown in their efforts towards the formulation of a Code of Conduct (COC) with China. Japan will support these efforts so that an effective and legally binding code of conduct is formulated.

→ JP’s partners (1st US, then the rest: ROK, Australia, ASEAN, India).

27-28: (2) Strengthening the Rule of Law Japan will continue to faithfully comply with international law as a guardian of the rule of law. In addition, in order to establish the rule of law in the international community, Japan will participate proactively in international rule-making from the planning stage, so that Japan’s principles and positions based on fairness, transparency and reciprocity are duly reflected.

Furthermore, Japan will actively support international judicial organs in terms of both human capital and finance. In addition, Japan will actively engage in assistance for the development of legal systems in other countries. In particular, Japan will involve itself in realizing and strengthening the rule of law relating to the sea, outer space and cyberspace. While advancing policy coordination with countries with shared interests, Japan will contribute proactively to the development of international rules in the above-mentioned areas, and to the promotion of confidence building measures among countries of mutual interest. In addition, Japan will further strengthen capacity building efforts for developing countries in these fields. More concretely:

- With regard to the sea, Japan will promote regional efforts and play a leading role in creating a shared recognition that reinforcement of the maritime order governed by law and rules and not by coercion is indispensable for peace and prosperity of the international community as a whole.

- With regard to outer space, emphasizing the concept of ensuring freedom of access and utilization of space, Japan will participate proactively in the efforts to formulate an international code of conduct that aims to prevent experiments of anti-satellite weapons (ASAT) and avoid collision of satellites, and consequently strive to ensure safe and stable use of outer space.

- With regard to cyberspace, based on the recognition of ensuring the free flow of information in cyberspace, Japan will actively cooperate with like-minded

	<p>countries in the development of international rules on the premise that existing international law applies to cyberspace. Japan will also vigorously support the capacity building efforts of developing countries in this area.</p>	
--	---	--